

ONG-ART CHAICHARNCHEEP

Thần mèo *Pandada*

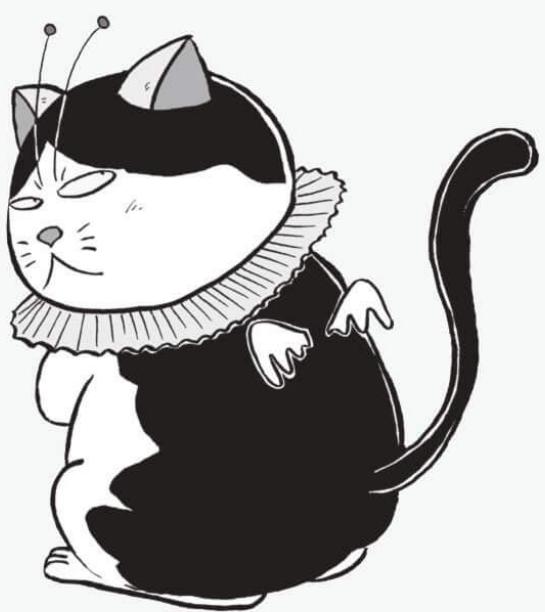
Tuna Luna dịch

Tập
1

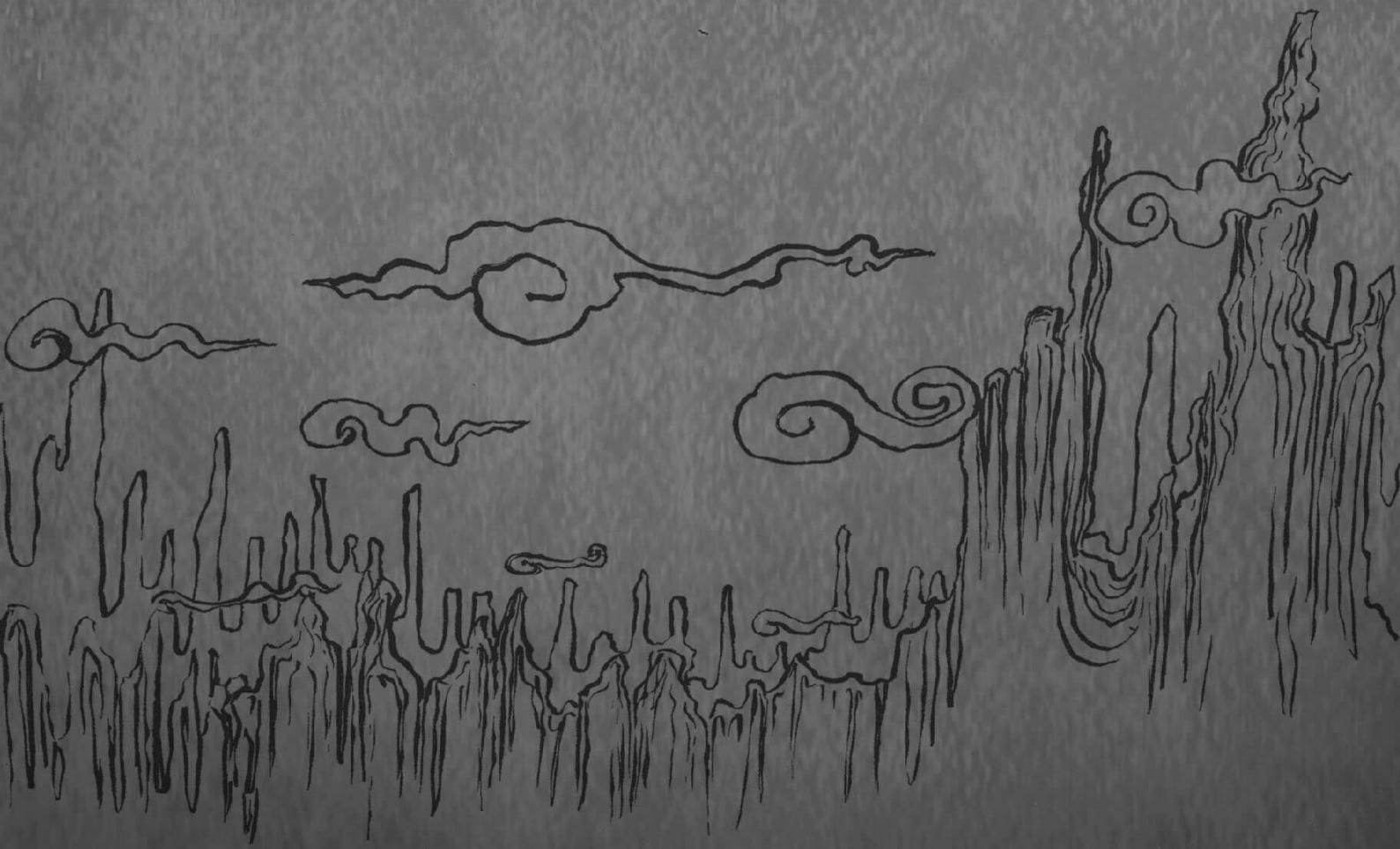
1988
BOOKS®
KHÔI NGƯƠN TÌ THỌC

NHÀ XUẤT BẢN
LAO ĐỘNG

Bạn gặp phải vấn đề khó giải quyết?

Cá voi gặp SPANDADA

Xưa xưa xưa xưa, ở vùng đất nọ xa xôi kỳ
 bí nơi mà rất khó tìm đến được.

Mỗi chuyến hành trình tới đây đều đầy rẫy
 những hiểm nguy vượt xa sức tưởng tượng,
 rùng rợn đầy thú dữ rình rập,
 những con đường cát cháy nứt nẻ,
 những đại dương xa xôi,
 những dòng sông sóng gió,
 những vách đá hiểm trở,
 những tên khổng lồ một mắt,
 rồng lửa,
 ma cà rồng,
 những cơn gió rét đến thấu xương,
 và khí nóng đồn dập đến nghẹt thở.

Mặc cho những hiểm nguy rình rập, loài người và tất cả muông thú khác - những kẻ phải mang trên mình gánh nặng cuộc sống bởi vô vàn thử thách - đều có một quyết tâm sẽ tới bờ được miền đất hứa, mạo hiểm sự sống của họ để tỏ lòng tôn kính với “Đấng Tối Cao”.

“Đấng Tối Cao” là kẻ được tất thảy tin tưởng
rằng có thể thổi bay và giải quyết những khó
khăn của họ...

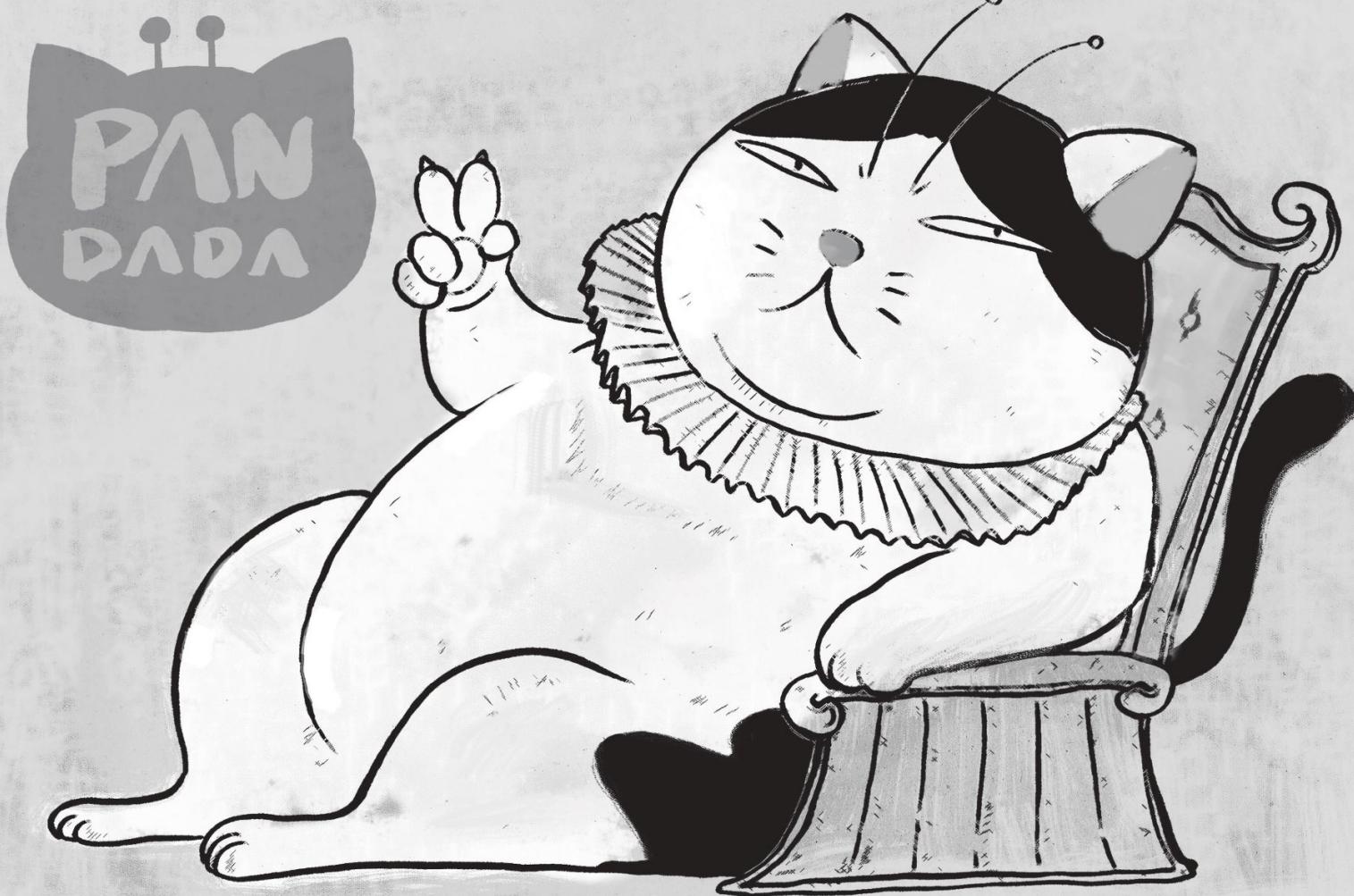
“Đấng Tối Cao” tài giỏi tới độ vượt qua bất kỳ
danh xưng nào

... “Pandada”,

hay còn nổi tiếng với danh xưng...

“Thần Mèo”

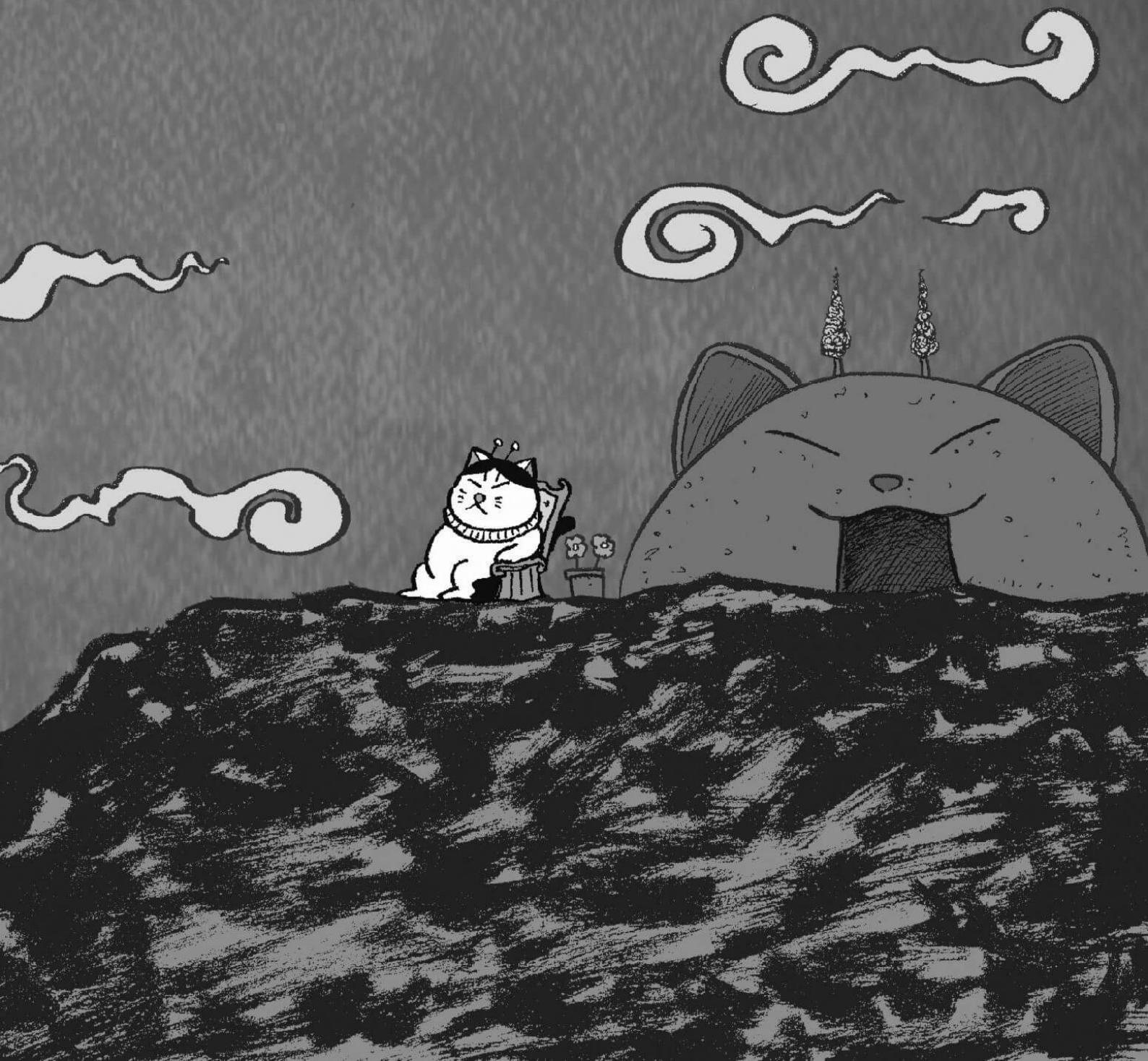

Bởi đường đi đến “Hang Mèo”, nơi trú
ngụ của “Pandada” vô cùng khó khăn
hiểm trở, nên chỉ thi thoảng mới có một
môn đồ tới được nơi này.

Và kết quả là Hang Mèo
luôn luôn giữ được sự yên bình, khiến
Thần Mèo Pandada
vô cùng hài lòng.

Ngay cả khi là một vị thần,
Ngài vẫn giữ được đặc tính mèo
vốn có của mình,
bao gồm yêu thích tự kỉ,
ghét sự hỗn độn,
khát khao tận hưởng,
và tôn thờ việc làm biếng.

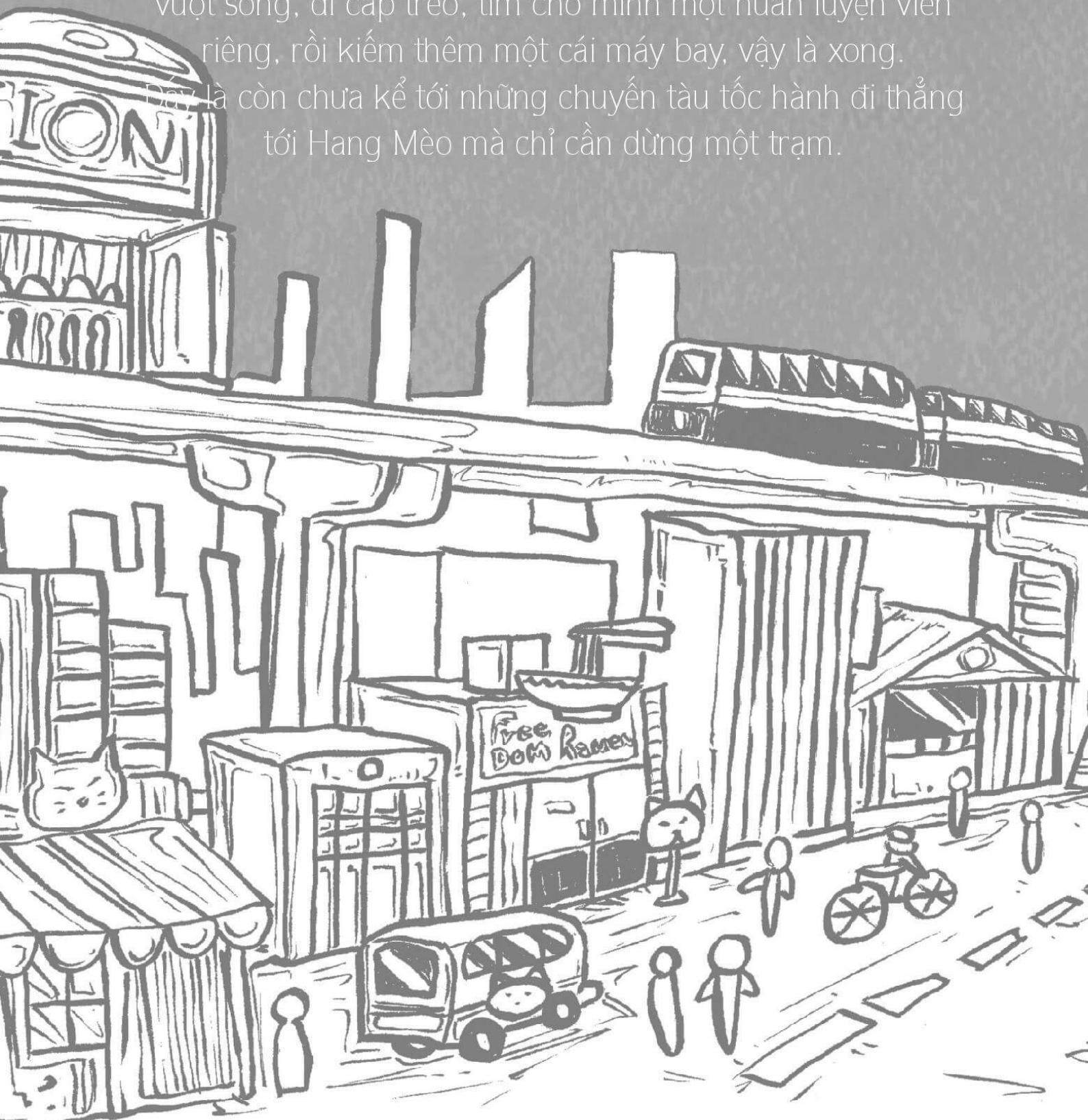
Thật không may, đó là chuyện đã xưa lắm rồi.

Bước sang thiên niên kỷ mới,
mọi chuyện đã đổi khác vượt xa tưởng tượng.

Cùng với những công nghệ mới
và sức hút huyền thoại của Ngài, việc tìm đến Hang Mèo
chưa bao giờ dễ hơn thế.

Chỉ cần bạn thảng tiên trên con đường giờ đã trải nhựa,
vượt sông, đi cáp treo, tìm cho mình một huấn luyện viên
riêng, rồi kiếm thêm một cái máy bay, vậy là xong.

Đây là còn chưa kể tới những chuyến tàu tốc hành đi thẳng
tới Hang Mèo mà chỉ cần dừng một trạm.

Dọc con đường tới Hang Mèo
có la liệt các hàng quán bán đồ lưu niệm
và đồ ăn cùng với những cửa hàng tiện lợi,
câu lạc bộ và và có cả các quán bar...

Cũng như vô số các khách sạn
và resort phù hợp với mọi túi tiền.

Thậm chí lù thú dữ cũng được đem ra để quảng bá nhằm
thu hút khách du lịch, Chúng được tạo cơ hội kiếm tiền
bằng cách trở thành hướng dẫn viên du lịch nghiệp dư,
hoặc tạo mẫu để chụp ảnh tự sướng cùng khách.

Nhờ vào những phương thức di chuyển mỗi ngày một thuận lợi, dòng người tiếp tục lũ lượt kéo tới Hang Mèo.

Trước đây thay vì phải liều cả mạng sống của mình khi tới gặp Thần Mèo, bây giờ tới đó chẳng khác gì bạn dạo quanh một vòng trung tâm mua sắm vậy.

Thường thì thứ gì dễ dàng đạt được, người ta sẽ không biết trân trọng nó.

Thay vì những câu hỏi về gánh nặng cuộc sống mà con người thường hỏi, Thần Mèo thường xuyên nhận được những câu hỏi tào lao đại loại như:

“Ngày mai tôi nên mặc gì?”

“Thời trang nào thì thời thượng hơn?”

“Tóc tôi nên để kiểu nào?”

Thậm chí đôi khi họ chỉ muốn tới chụp ảnh tự sướng với Thần Mèo để khoe khoang với bạn bè.

Bất chấp Pandada có chán nản đến thế nào với những thứ tào lao này, dường như danh tiếng của Thần Mèo vẫn tăng vùn vụt.

Nó tạo nên những làn sóng lớn trong cộng đồng mạng, cả phe ủng hộ và phe phản đối Thần Mèo - Ngài giờ như những nhân vật nổi tiếng khác - mức độ bao phủ còn vượt trên cả các phương tiện truyền thông đại chúng và báo đài.

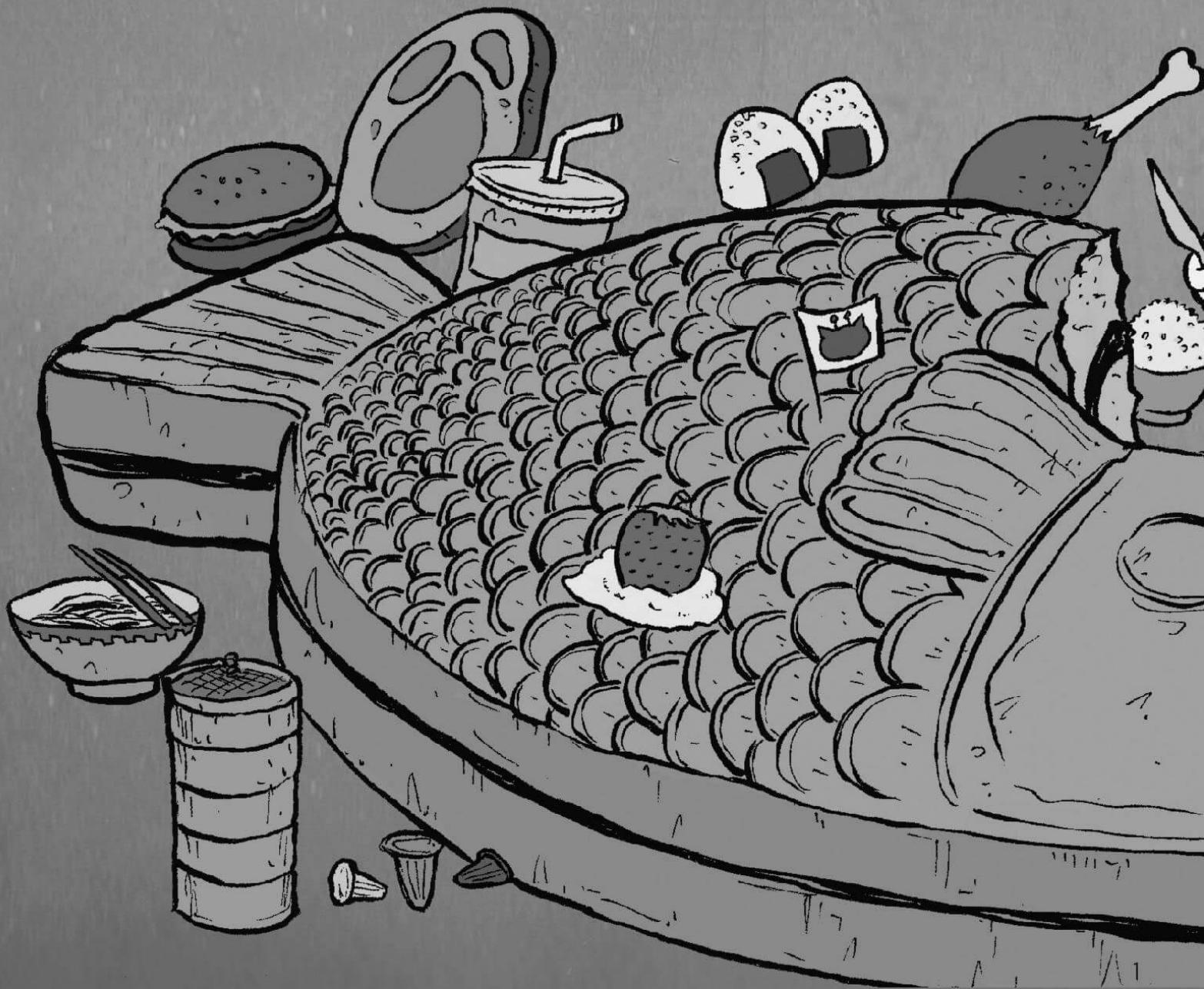
Mọi người đều hùa theo phong trào hâm mộ này, họ nâng tầm Ngài trở thành Thần Tượng Cực Đỉnh của Kỷ Nguyên. Cùng lúc đó tầm quan trọng thực sự của Thần Mèo ngày một giảm sút, trái ngược với hình tượng ngôi sao vô song của mình. Sự nổi tiếng này mang lại cho Thần Mèo những rắc rối không gọi mà tới, thứ mà Thần Mèo ghét cay ghét đắng.

Ngài thường cố gắng đưa ra những câu trả lời đầy mỉa mai, hạ thấp hoặc không đoái hoài đến kẻ đối diện, nhưng không gì có thể làm giảm sự nổi tiếng của Ngài. Trong làn sóng tôn thờ đến mông muội đó, ngay cả những phản ứng tiêu cực cũng chỉ càng làm tăng thêm sự vi diệu của Ngài.

Thần Mèo trở thành một linh vật được thèm khát, không thể đong đếm được bằng giá cả thị trường. Không một nhà kinh doanh nào muốn bỏ lỡ thần tượng ngày một nổi danh và phù hợp xu thế thời đại này.

Dù sự nổi tiếng này gây phiền não thế nào đối với Thần Mèo,
Pandada vẫn luôn nhẫn耐
và không bao giờ bỏ chạy - không phải bởi vấn đề về lòng
tử bi hay đạo đức (Thần Mèo có thể không quan tâm lắm về
vấn đề đạo đức) - mà bởi vì nguồn thực phẩm dồi dào
tuyệt ngon từ những tín đồ cống nạp cho Ngài.

Mặc dù Ngài chẳng cần thức ăn để tồn tại, nhưng với một vị Thần ham ăn như Padada làm sao Ngài có thể bỏ qua mùi vị và hương thơm cuốn hút từ thức ăn được.

Nếm thử những món ăn ngon luôn là hoạt động yêu thích của Thần Mèo.

Tuy nhiên, mèo thì vẫn luôn là mèo.

Ngay cả một Thần Mèo cũng không thể kiểm soát được bản năng thích tự kỷ của mình. Bất kể người ta có dâng bao nhiêu danh vọng và thức ăn tới trước mặt Ngài, hay với cương vị là một Thần Mèo, những điều đó cũng không thể kiểm soát được tinh thần tự do của một chú mèo.

Cuối cùng, Ngài cũng thấy hết kiên nhẫn với đống hỗn loạn và phiền phức gây ra chỉ bởi sự cuồng mộ nhất thời của con người.

Nếu Ngài mất đi sự kiềm chế của mình, Ngài có thể cào nát thế giới thành từng mảnh. Tuy nhiên Thần Mèo không lựa chọn cách đó mà Ngài chọn cho mình cách đi du lịch khắp thế giới và du hành thiên hà, để tìm lại sự thanh bình của bản thân...

... Thời gian trôi qua...

Một lần nữa trái tim của Ngài lại tìm được sự thanh thản.

Vào lúc này, Ngài thấy nhớ Hang Mèo, quê nhà của Ngài, cùng với rất nhiều cuốn sách mà Ngài đã quên mang theo,

nhớ tới thức ăn mà loài người hay cống nạp,

cũng như những hộp thức ăn Ngài đã tích trữ;

thêm vào đó Ngài cũng chẳng dám chắc mình đã tắt tủ lạnh hay chưa.

Cuối cùng, Ngài quyết định quay trở về nhà và chuẩn bị tinh thần đổi mới với sự hồn đôn lần nữa...

... Nhưng chẳng như mong đợi...

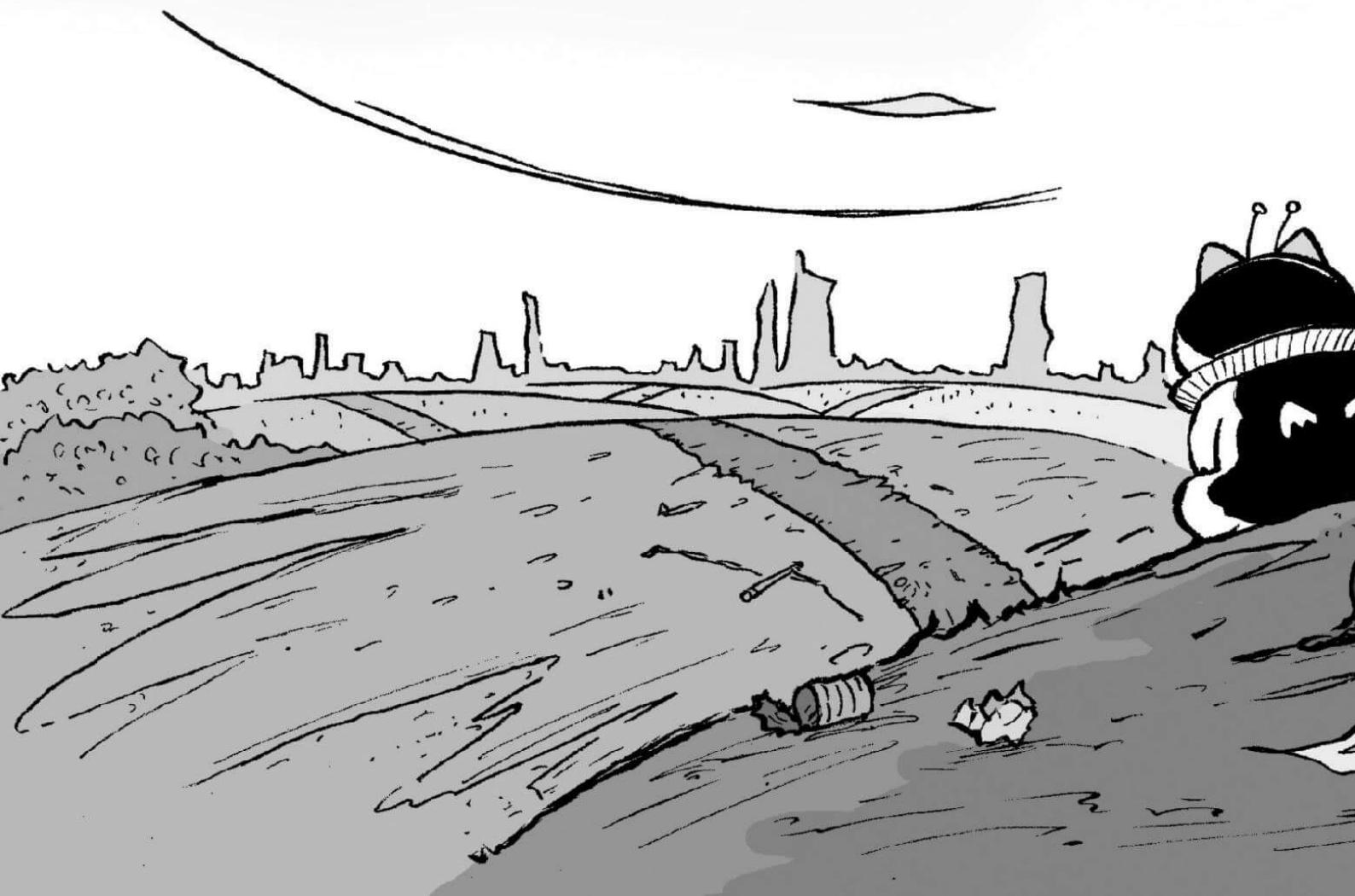
Cơn sốt thời thượng về Thần Mèo đã không còn nữa.

Thực tế, nó ngay lập tức biến mất ngay khi Thần Mèo quyết định đi du lịch...

Loài người chỉ chạy theo những thứ thời thượng, đó là giống loài hay thay đổi nhất trên toàn bộ dải ngân hà này.

Họ yêu ai yêu cả đường đi;

Ghét ai ghét cả tông chi họ hàng.

Oai danh của Thần Mèo ngày ấy, giờ chỉ là một biên niên sử
xa xưa ở một ngọn núi xa lắc, một câu chuyện truyền miệng
giờ chẳng ai thèm khám phá nữa.

Hang Mèo và những cảnh vật xung quanh bây giờ đã trở
thành vùng cát cháy. Những hàng dài fan hâm mộ đã bị
thay bằng vài cơn gió hẩm hiu thoổi qua.

Trong giây lát, bỗng nhiên Pandada cảm thấy sững sờ...

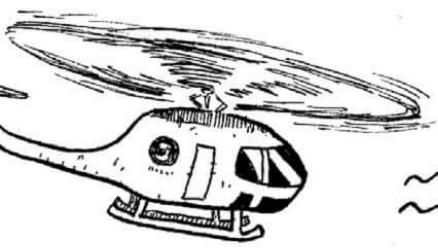

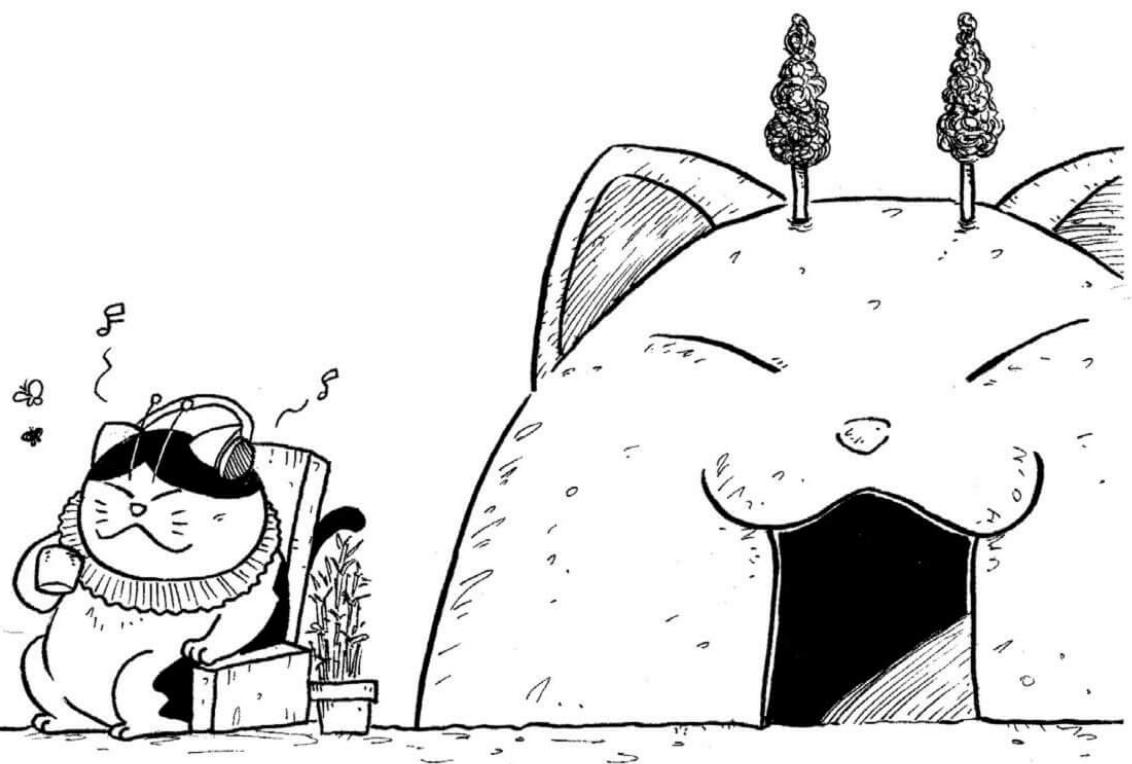

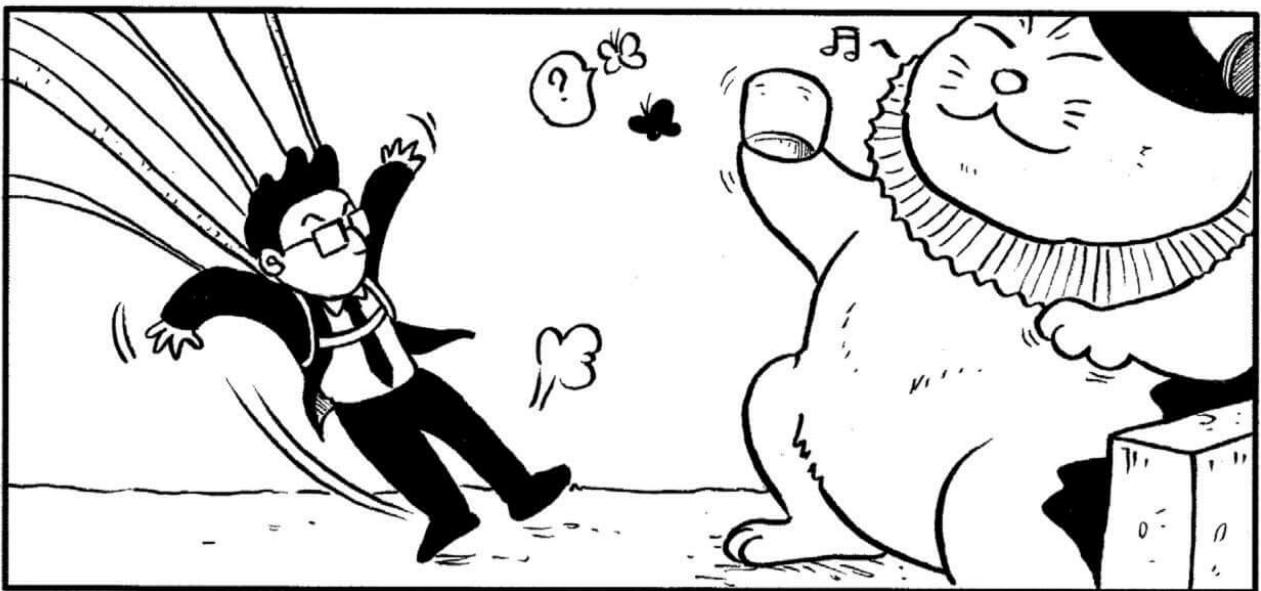
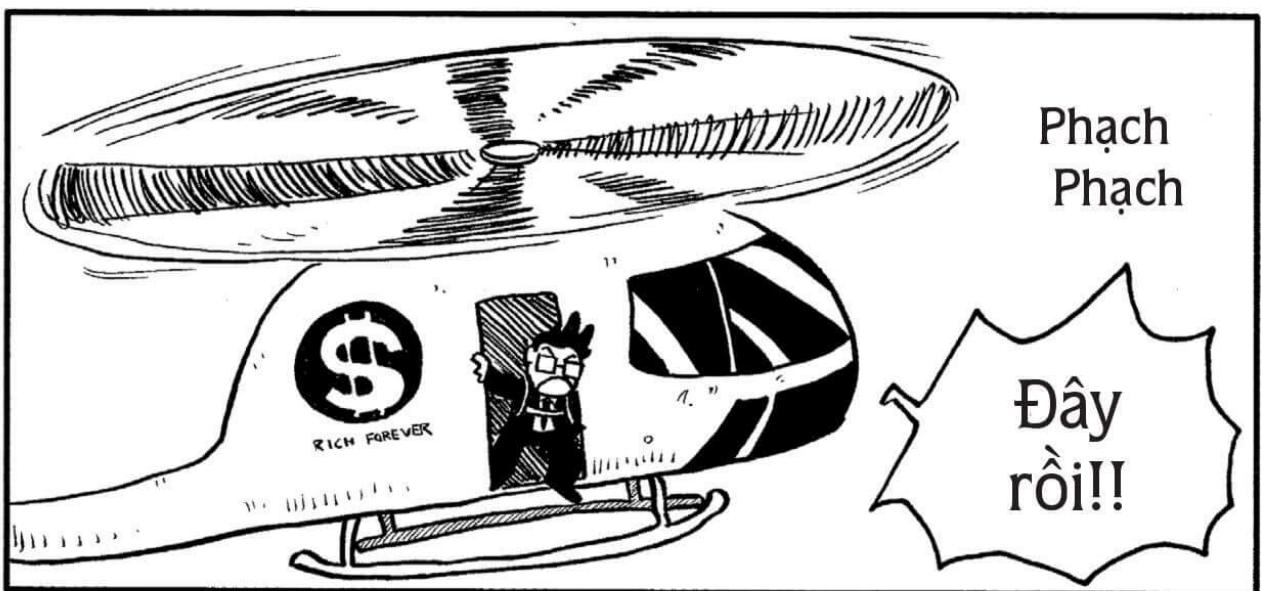
Thần Mèo

Phạch
Phạch

Vậy đây
là Thần Mèo?

Mất cả một quãng
đường xa tới đây,
hy vọng Ngài sẽ
không làm tôi
thất vọng.

Đang Tối Cao — “”
đang thưởng trà
và nghe nhạc

Ta không
muốn nói — “”
chuyện với
mấy đứa

Ngài phải đợi
một lúc thôi

— Mấy đứa là
chi vậy?

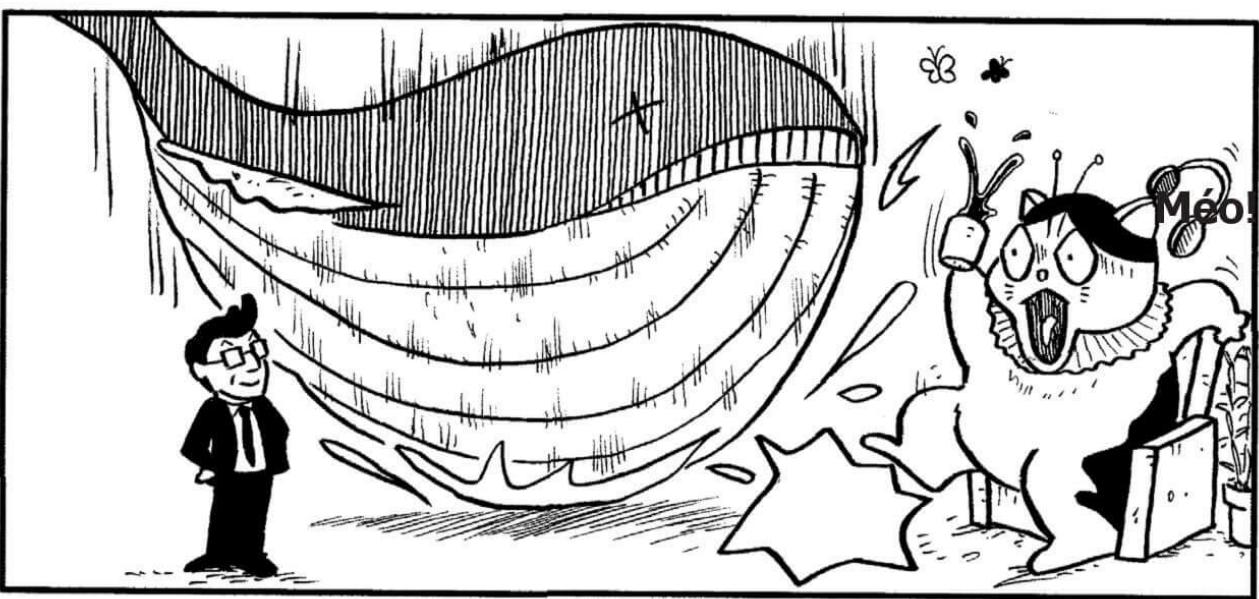
Tôi là bướm trắng tên
BABA

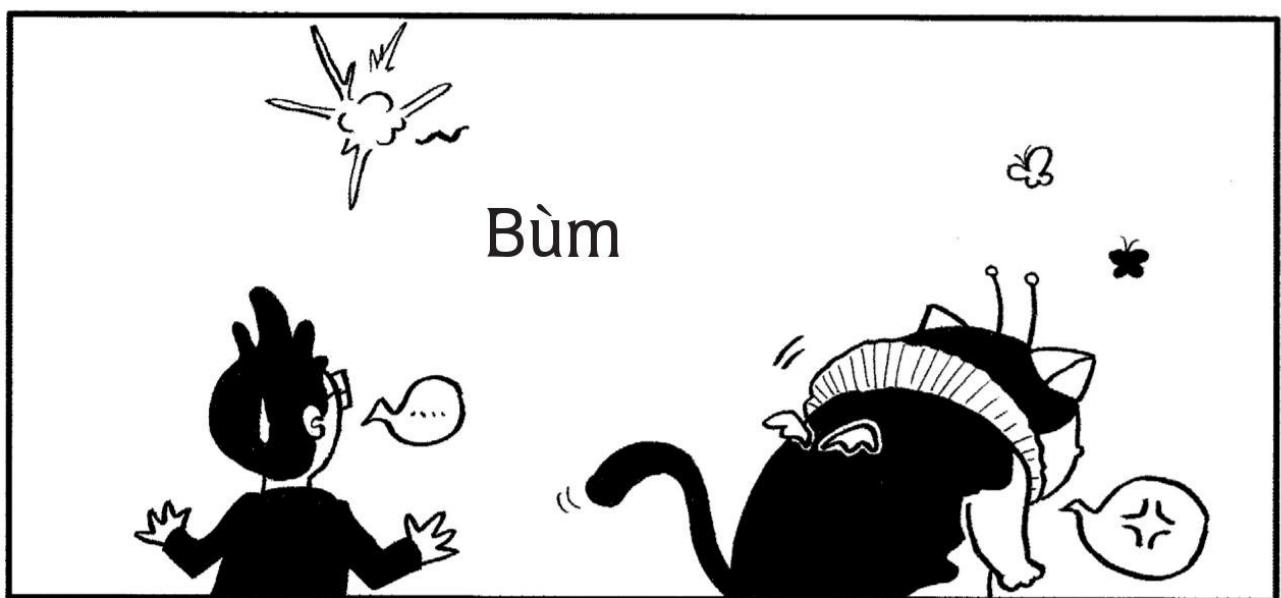
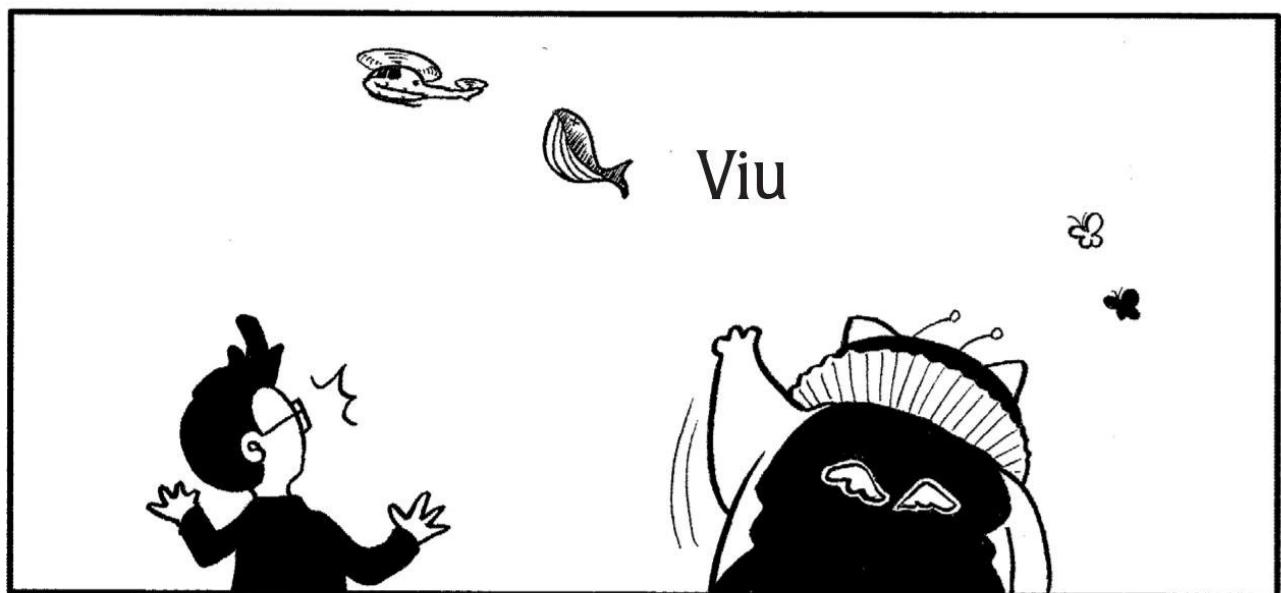
Tôi là bướm đen tên
BOBO

Chúng tôi là trợ lý riêng
của Thần Mèo

Rầm

Ừm... Không sao,
coi như Ngài đã
nhận nó

Vì vậy, chúng ta
sẽ bắt đầu thỏa
thuận

Hãy ký hợp đồng và
đóng dấu móng vào
đây cho chúng tôi

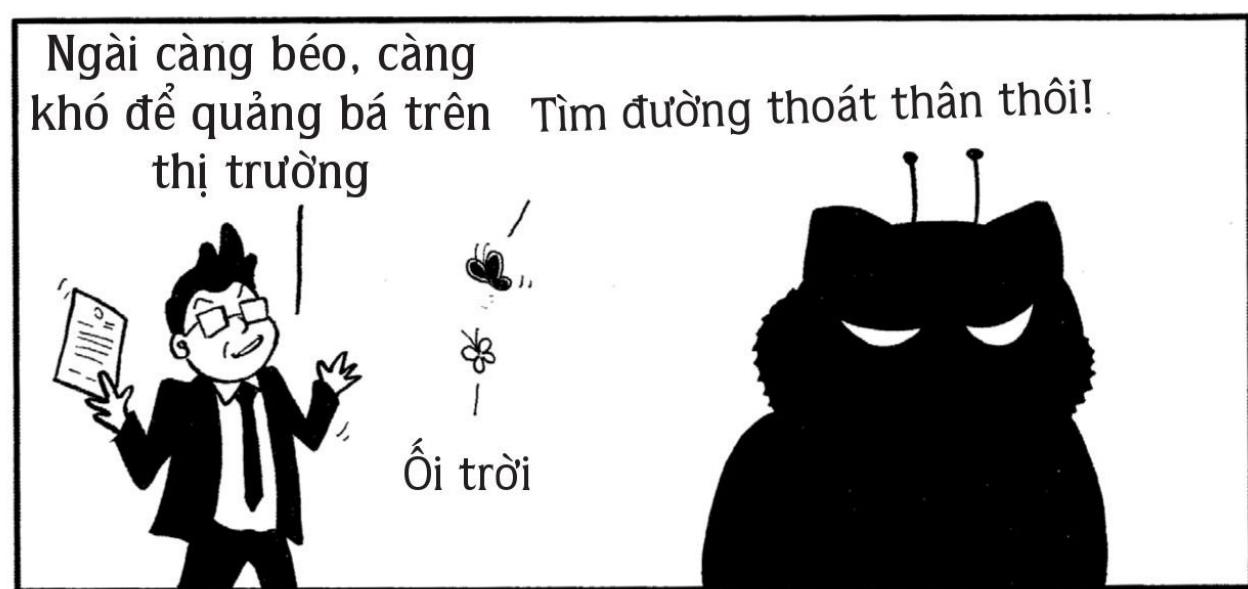
Hãy ban cho chúng
tôi quyền được
chăm sóc Ngài

Và một lần nữa
chúng tôi sẽ làm
Ngài nổi tiếng
trở lại

Giá trị của Ngài
sẽ tăng hàng tỉ
thập chí ngàn tỉ

Đấng Tối Cao nói, Ngài
không muốn tồn thời
gian với nhà ngươi,
Ngài ấy sẽ ban cho
người nhiều hơn cả số
tiền ngươi mong đợi

Ôi không!
Quá muộn rồi

Ủa?
Thật hả?

Có lẽ nhà ngươi là ngoại lệ,
có thể ngươi đã gây ấn
tượng với Đấng Tối Cao
bằng cách nào đó

Nhưng theo nghiên cứu
của ta, Thần Mèo chẳng
bao giờ ban điều ước cho
ai, tại sao đột nhiên....

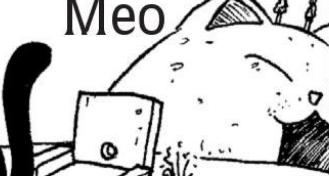

Ngài ấy nói nhà
ngươi hãy chuẩn bị
cho sự thay đổi đi

Vĩnh biệt

Meo

Meo

S... Sao ta cảm
thấy tóc gáy dựng
đứng nhỉ

Có lé bởi vì ta sắp
giàu to

Nhưng đã làm kinh
doanh thì phải chấp
nhận rủi ro

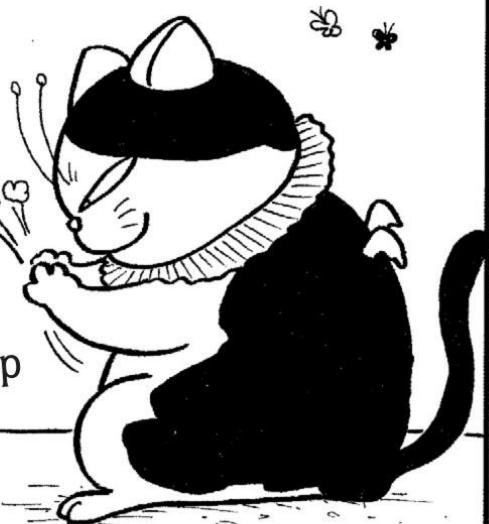
Tay làm hàm nhai
Tay quai miệng trễ

Tôi hy vọng
số tiền sẽ
nhiều như...

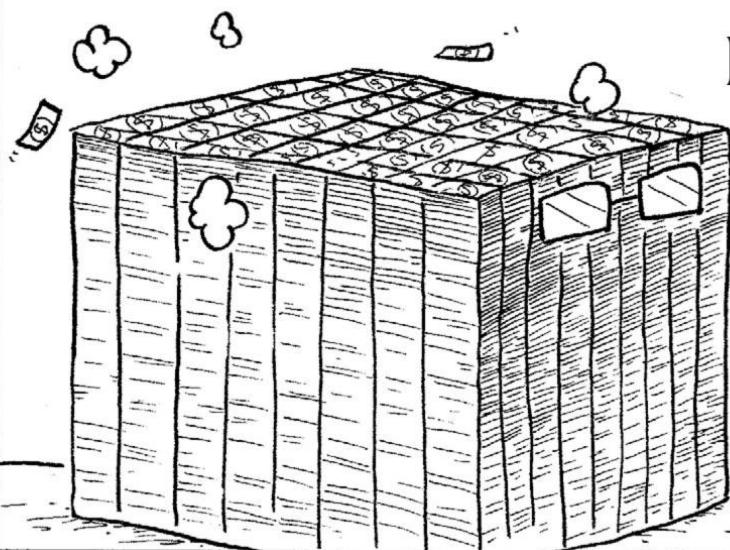
Ối

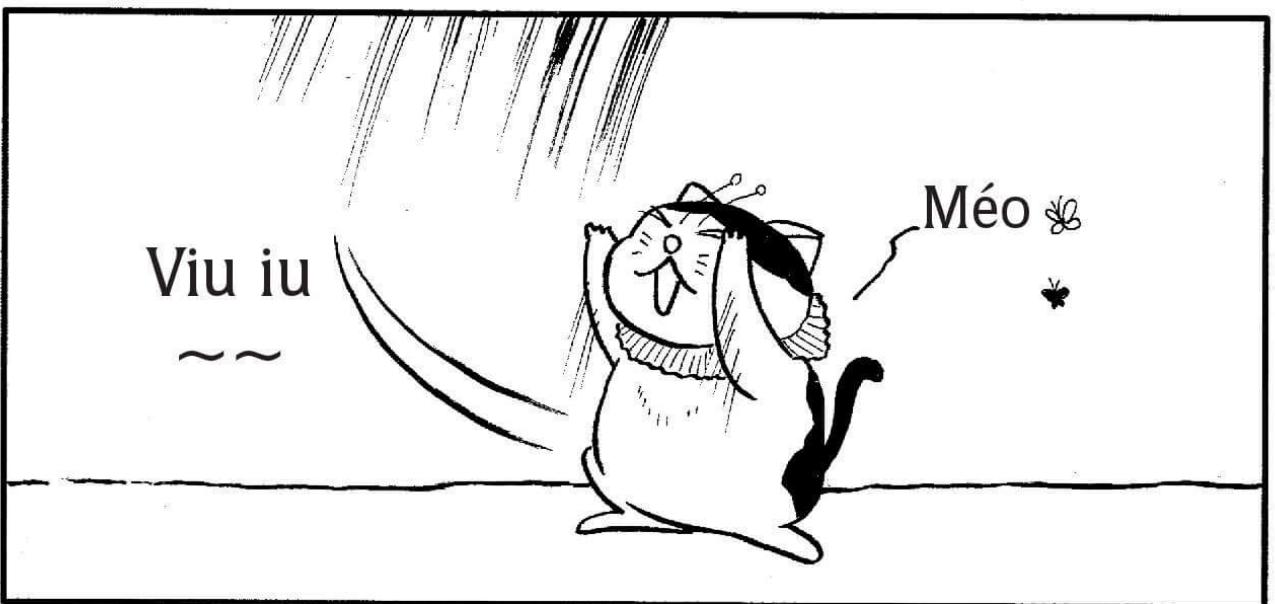
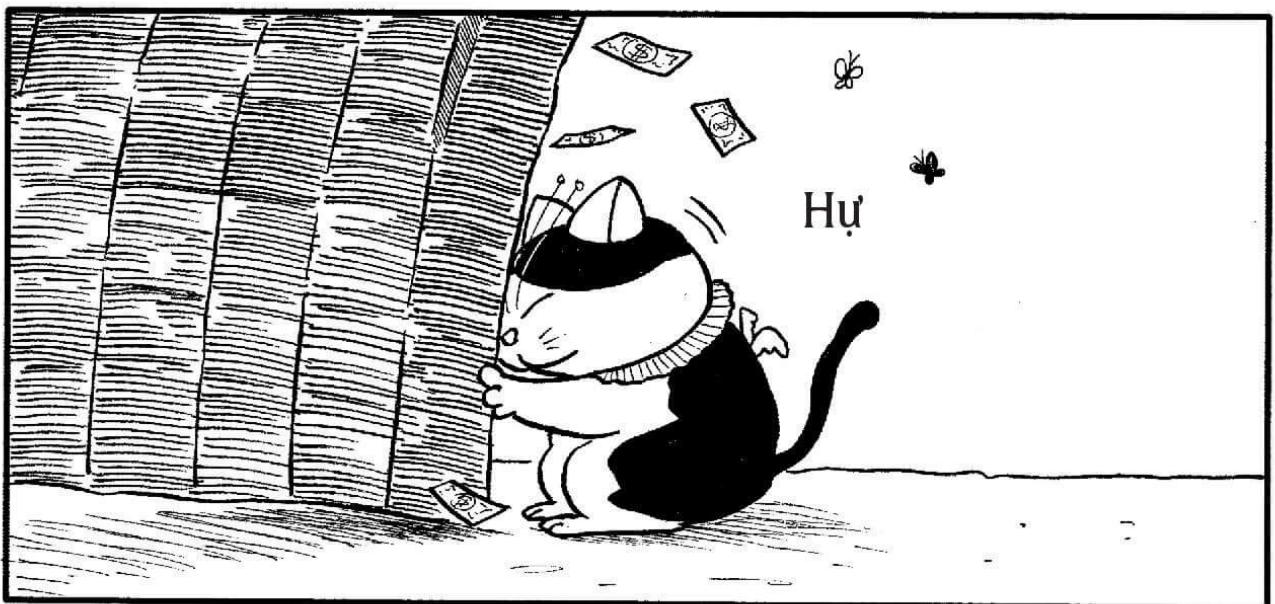
Póc

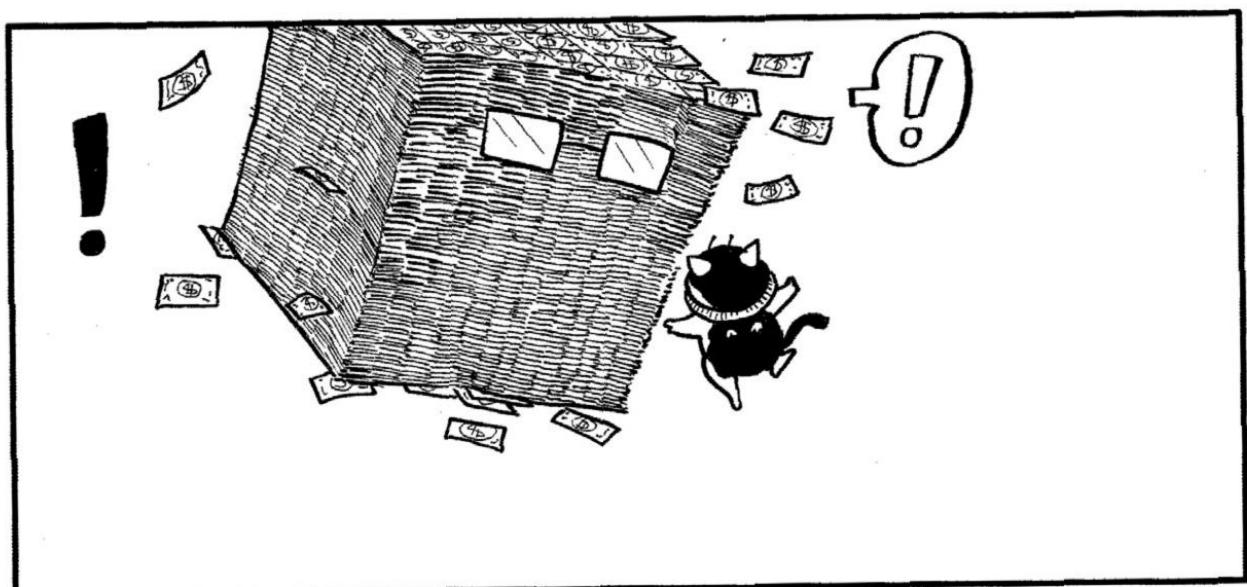
Bộp bộp

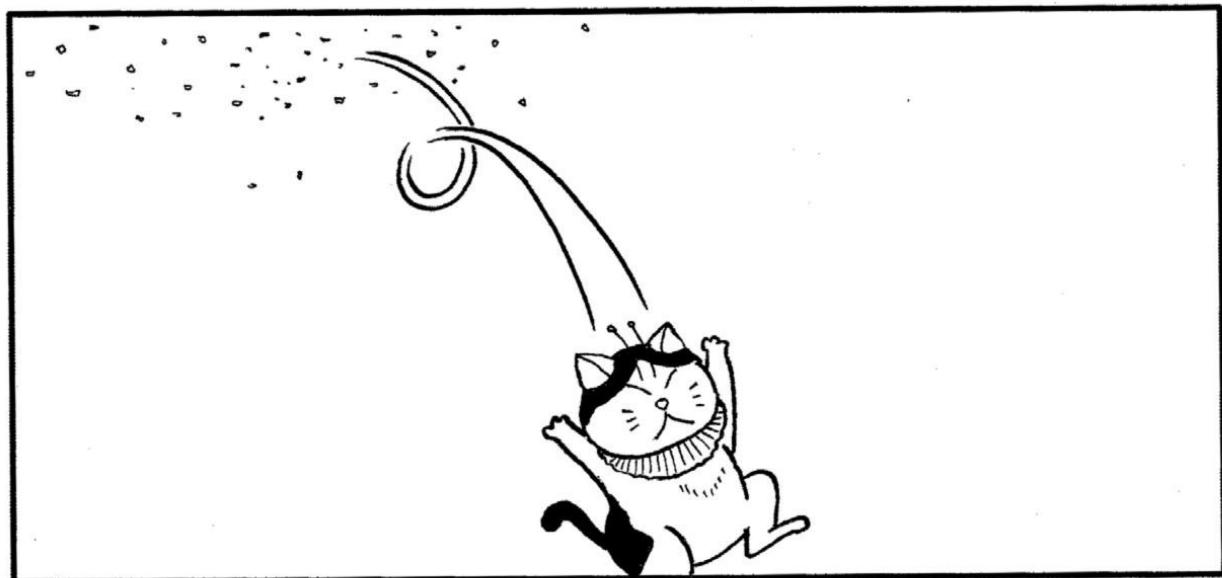
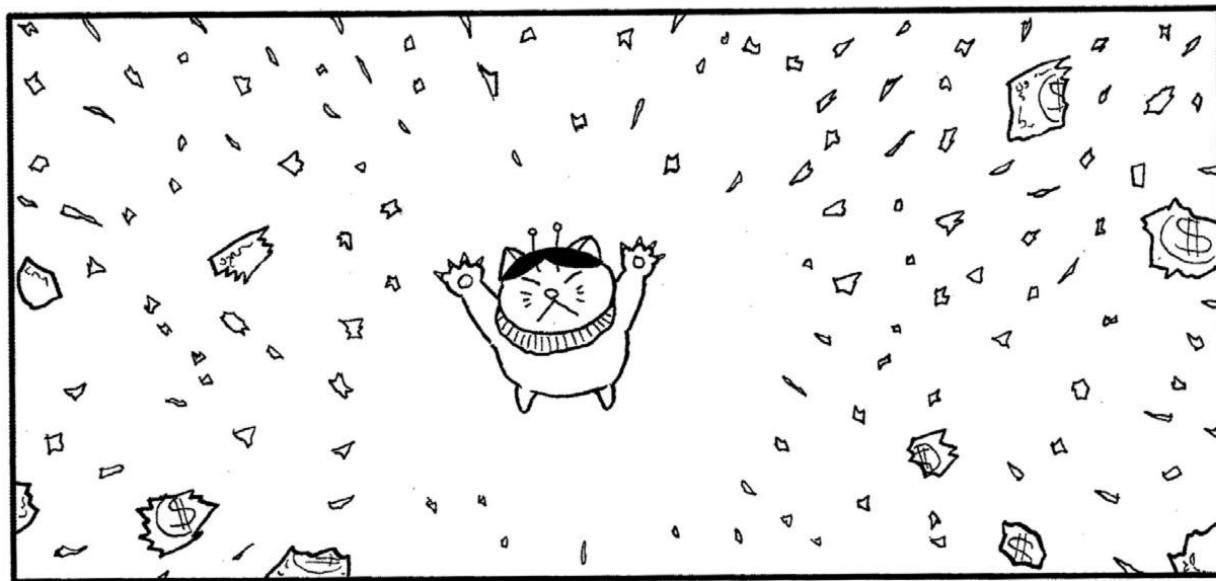
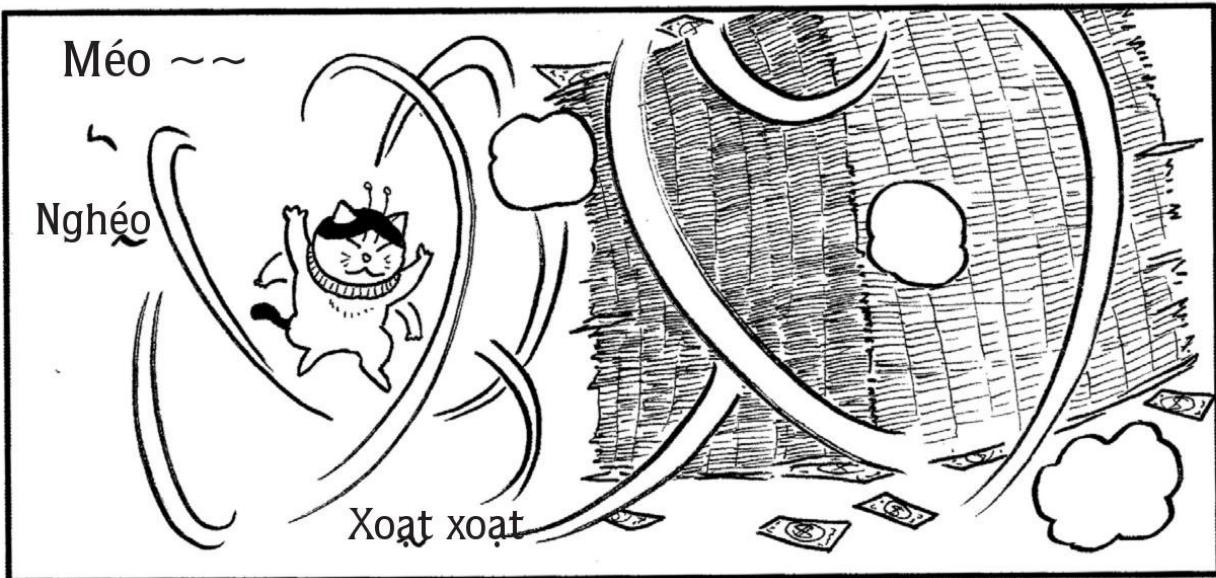

Này~ Chuyện gì
thế này?!

*Chờ tin
vào cuồng
vợng của
bản thân*

Đúng đó,
Thần Mèo
chẳng ban
phước cho
bất kỳ điều
ước của
ai hết

Nếu nhà ngươi sắp chết thì còn có
vấn đề gì nữa. Thần Mèo đâu thể
làm ngươi sống lâu hơn được.

Như thế là không
công bằng

Tui đến đây đâu phải để ước đâu... Tui
chỉ muốn xin vài lời khuyên, để làm thế
nào có thể sống tiếp cuộc đời tôi từ bây
giờ trở đi... Có quá nhiều thứ tôi chưa
làm, có quá nhiều giấc mơ chưa thực
hiện được. Vậy tôi phải làm gì?

Ừm... thế tại sao ngươi
không đi mà thực hiện
chúng đi

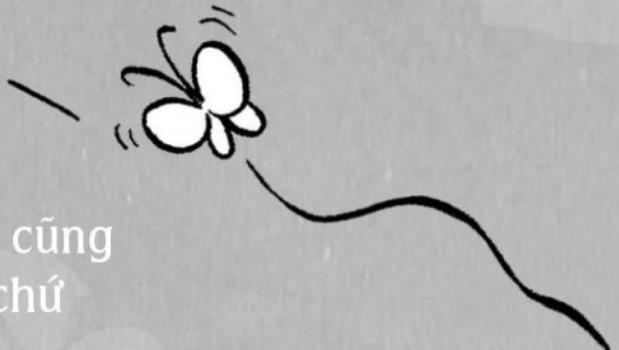
Phí thời gian
tới đây hỏi
han làm gì?

*Cuộc sống
quá ngắn ngủi
để ta lãng phí thời
gian thanh vân
mình còn sống
được bao lâu.*

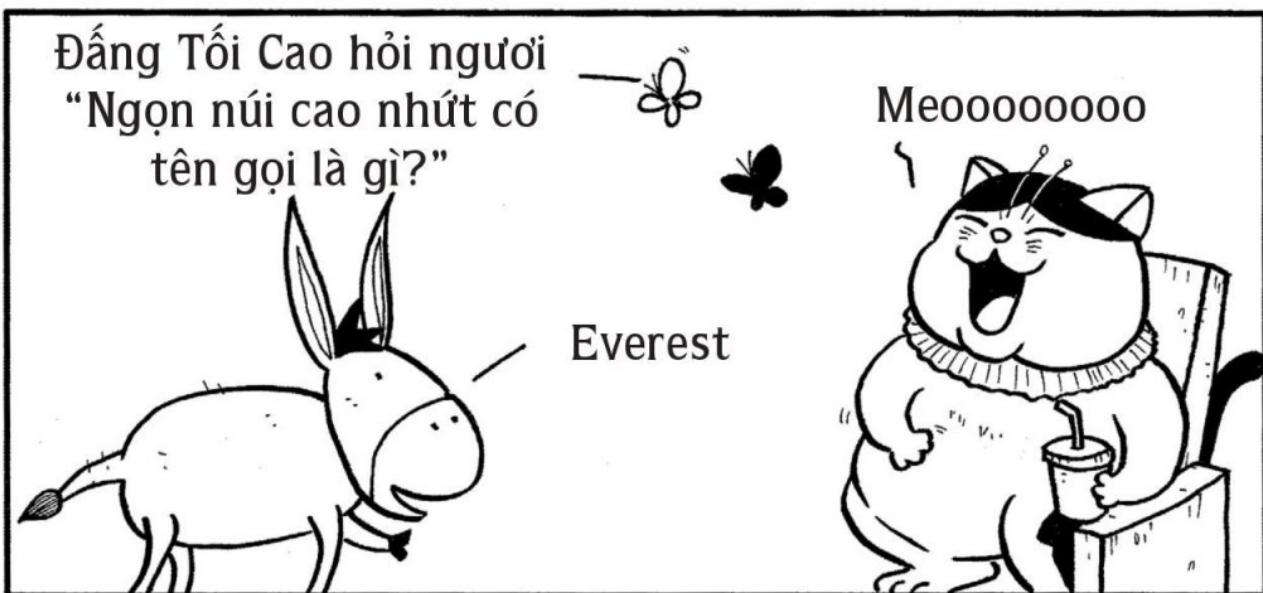
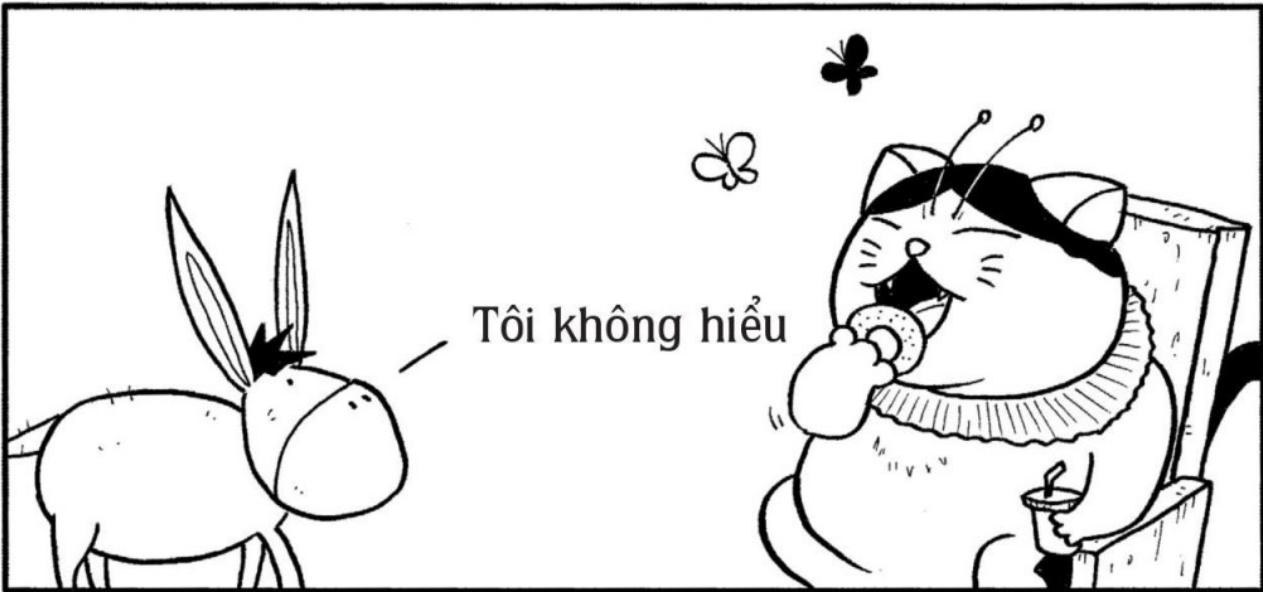

Nhưng thực ra nó cũng
khá thú vị đấy chứ

Đau phết đấy

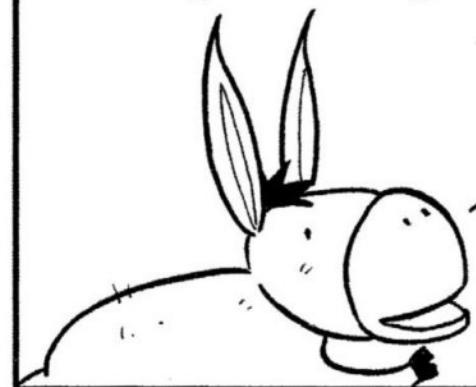

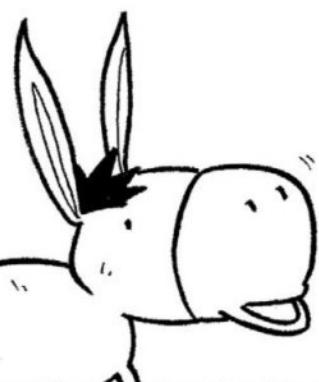
Triết học thuần túy bao
gồm những môn gì?

Siêu hình học
Triết lý học
và Logic học

Lúc thích hợp
nhất để ăn cá

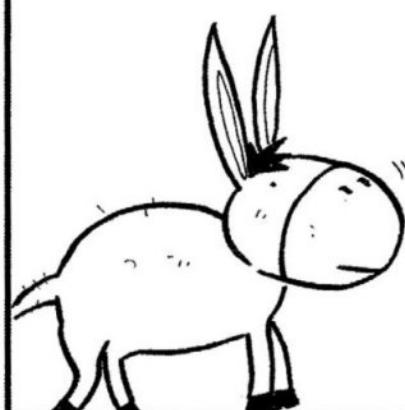
Thì khi đó

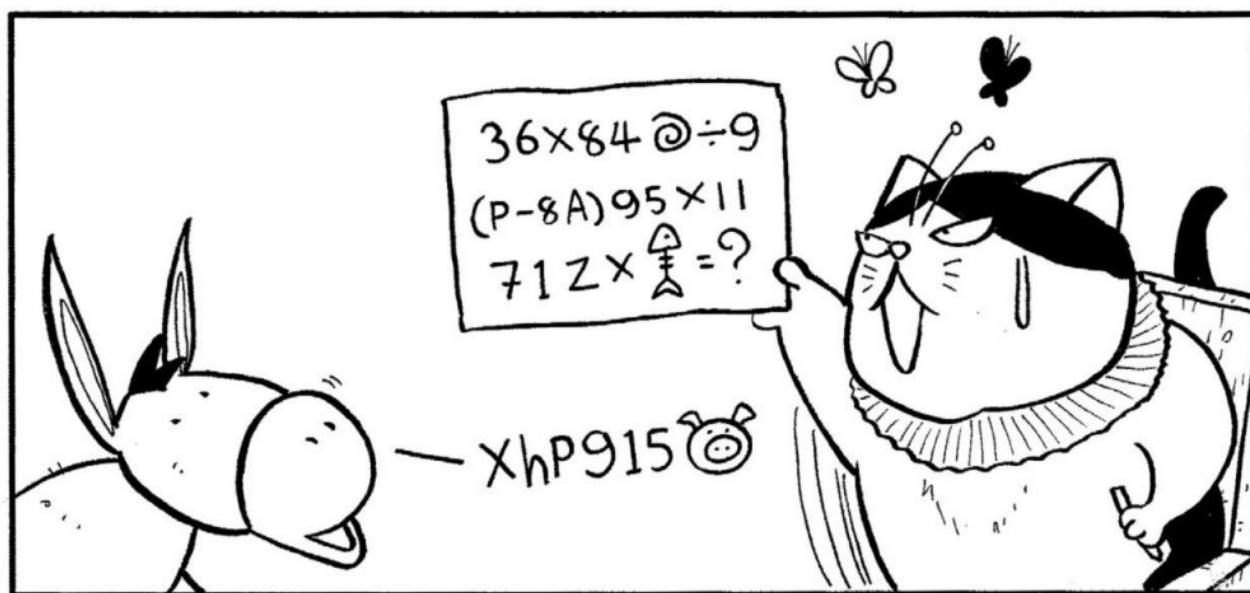

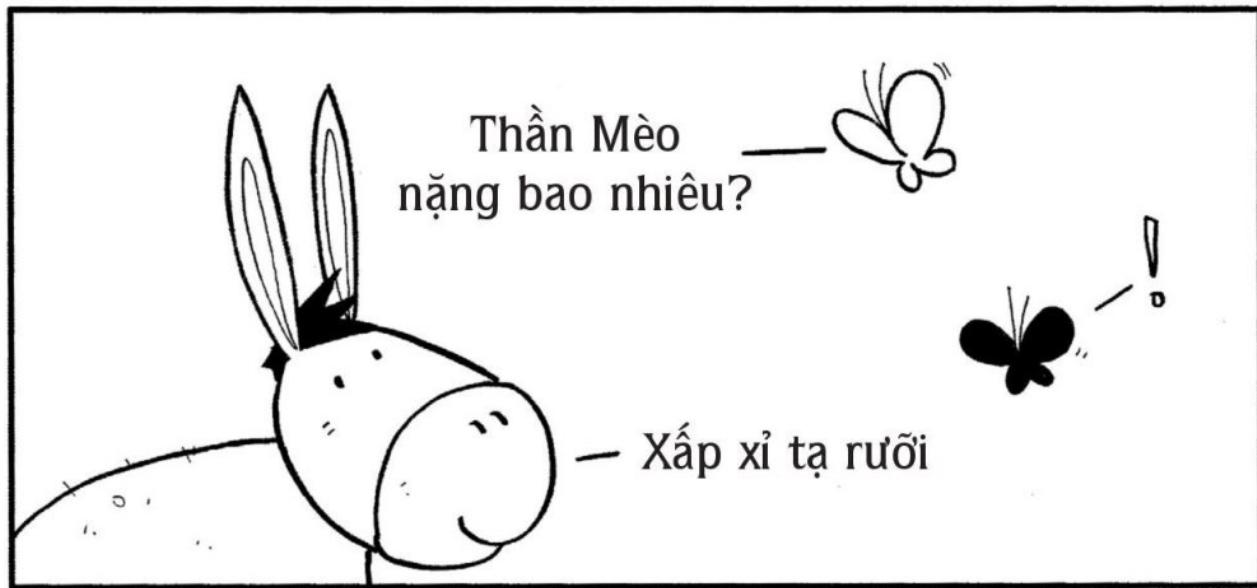
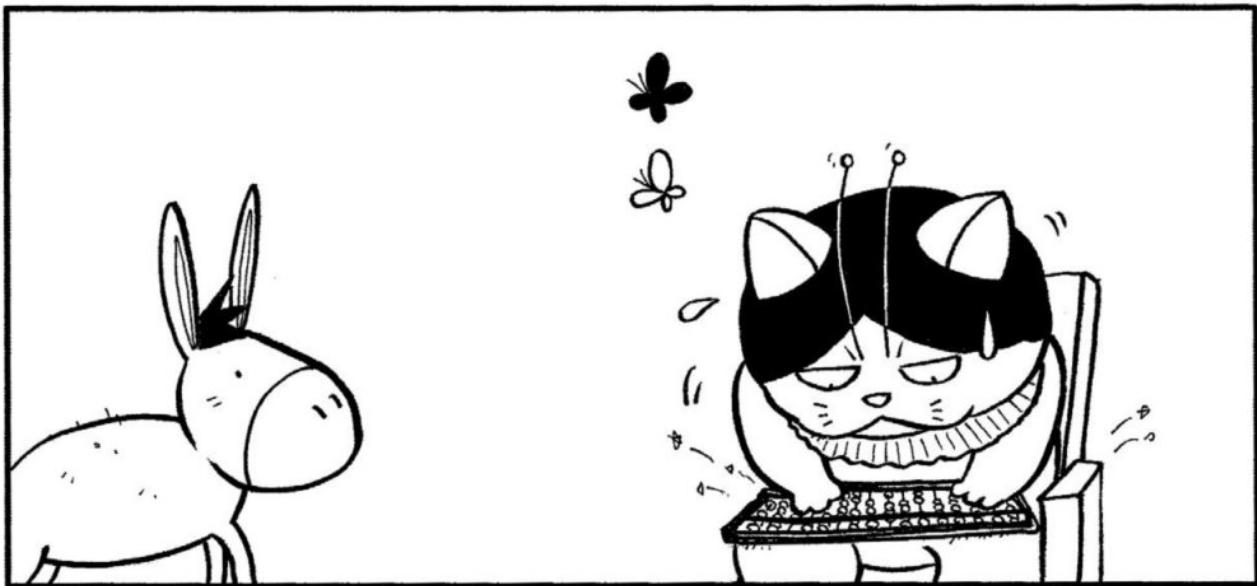
À

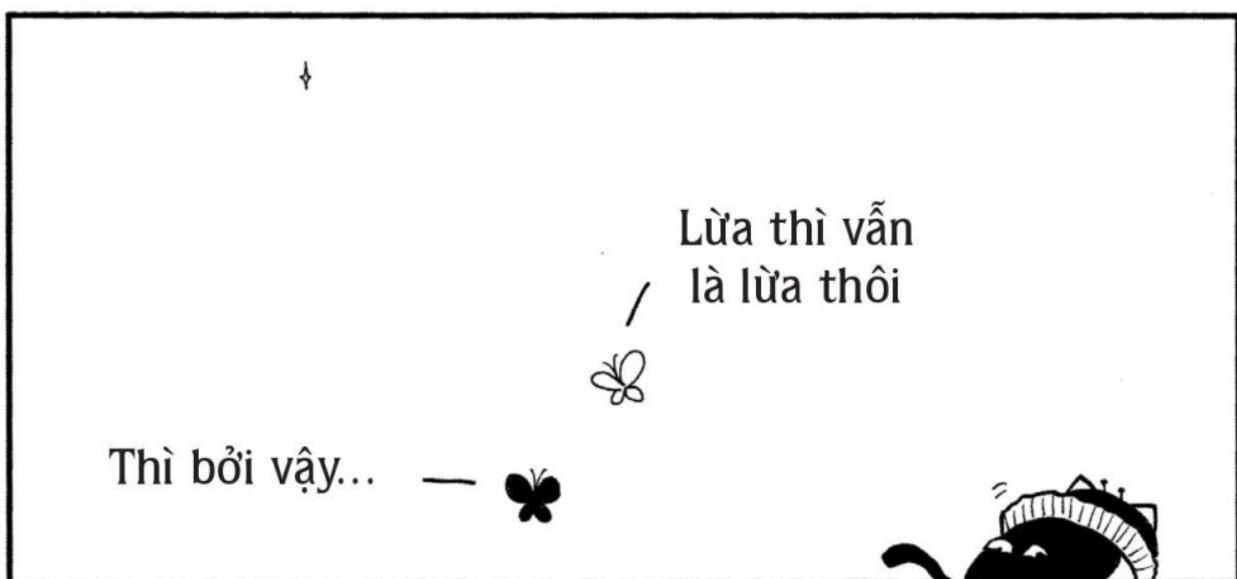
Thực ra người khá là
thông minh đấy chứ

Thì tôi đã nói
vậy rồi đấy thôi

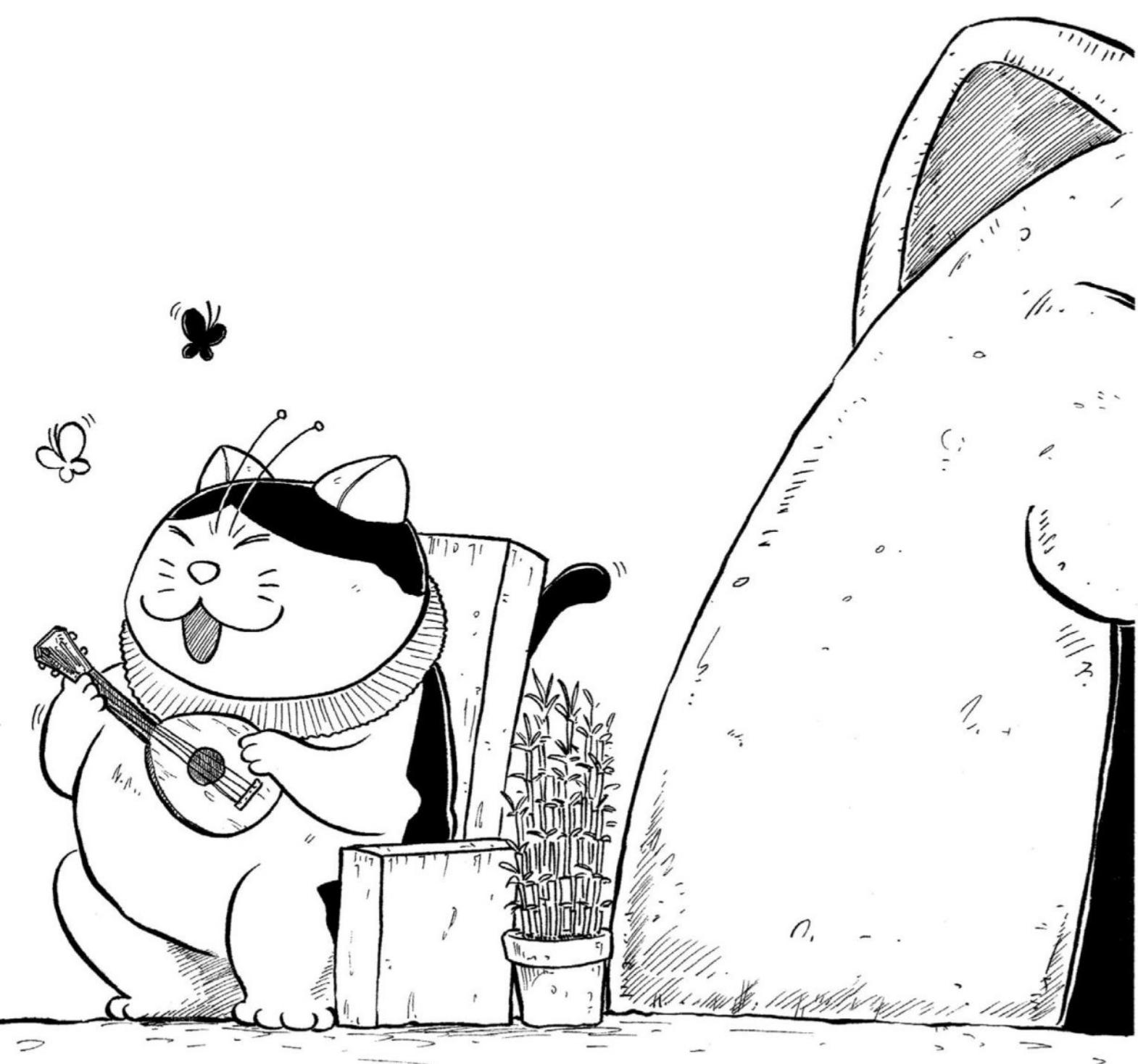

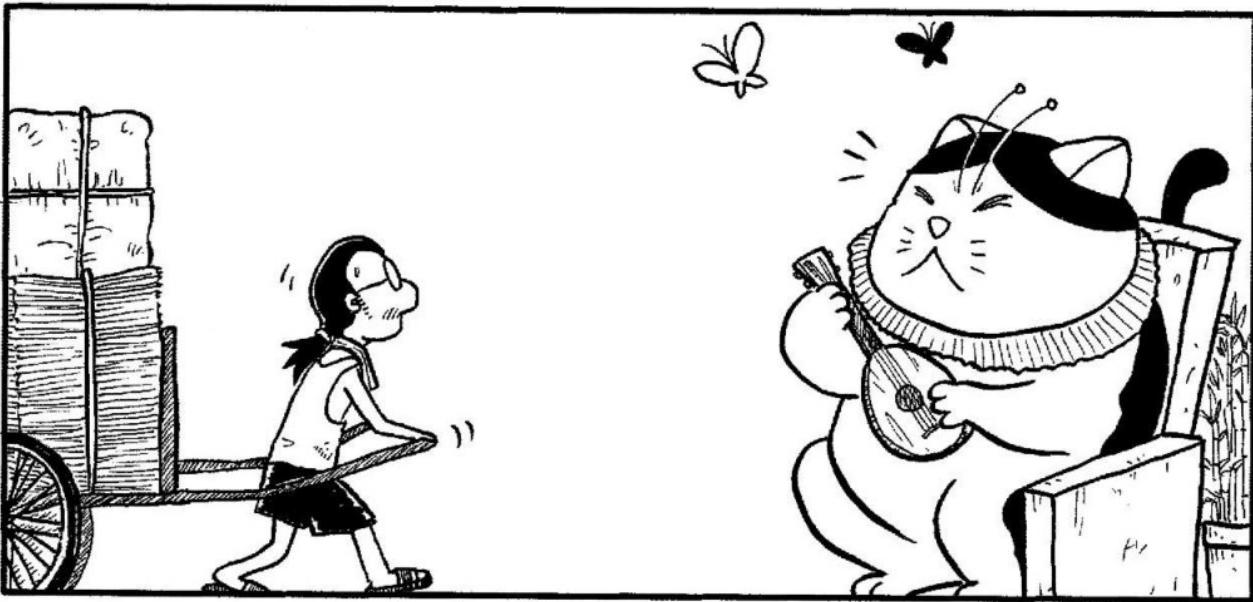

*Hãy cẩn trọng
vì càng thông minh
bạn càng dễ mắc bẫy.*

Người đang kéo cái
— gì vậy?

Là giấy thôi, tui đang
định đem chúng đi
bán giấy lộn

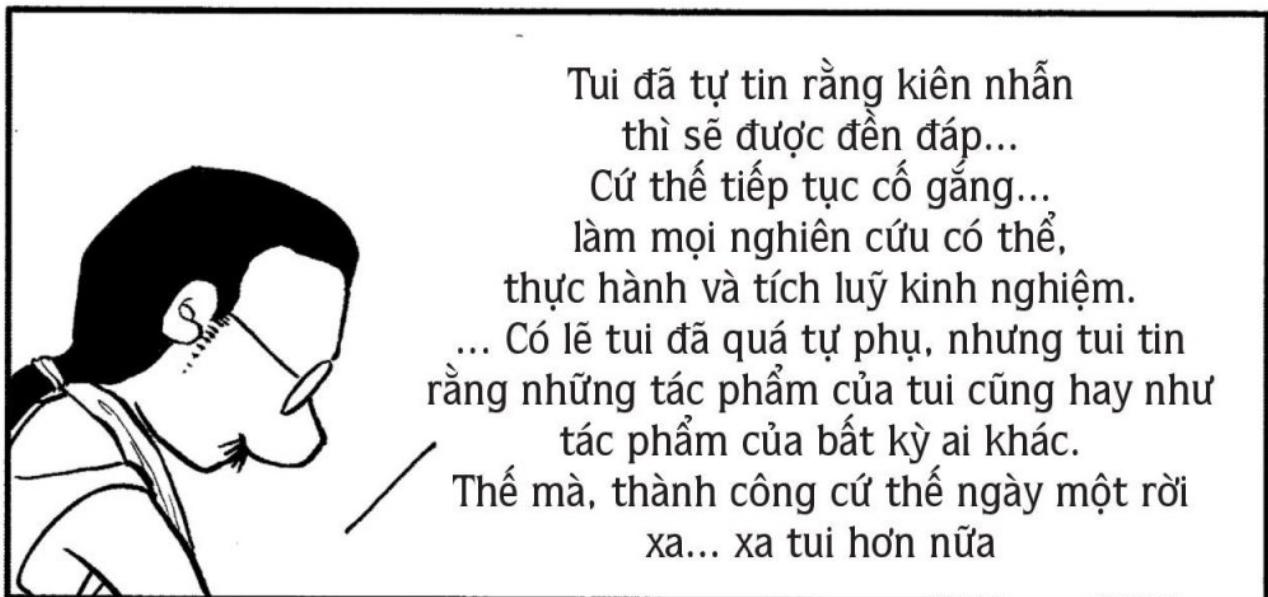

Vậy mà, chúng cũng
chẳng bán được là bao

Vậy nên cả tiền tài
và danh tiếng tui đều
không có. Tất cả các giải
thưởng đều vượt quá
tầm với của tui.

Tui đã tự tin rằng kiên nhẫn
thì sẽ được đền đáp...
Cứ thế tiếp tục cố gắng...
làm mọi nghiên cứu có thể,
thực hành và tích luỹ kinh nghiệm.
... Có lẽ tui đã quá tự phụ, nhưng tui tin
rằng những tác phẩm của tui cũng hay như
tác phẩm của bất kỳ ai khác.
Thế mà, thành công cứ thế ngày một rời
xa... xa tui hơn nữa

... Tui đã phải làm thêm rất nhiều
kể cả những việc tui ghét, chỉ để
kiếm đủ tiền duy trì về những tác
phẩm truyện tranh mà chưa bao
giờ được xuất bản
... Khi tui trông thấy những bạn
trẻ ngày nay thành công chỉ sau
một đêm dễ dàng đến thế nào...
Tui chẳng thể làm gì khác ngoài
ghen tị với họ

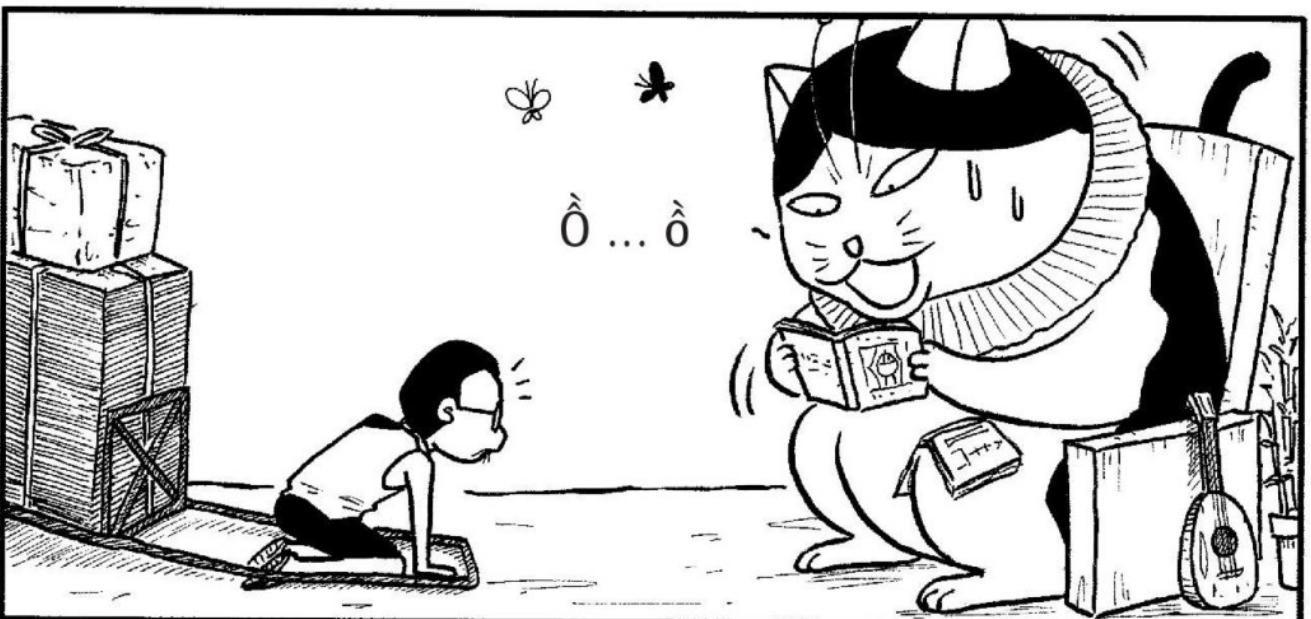
Nhưng càng cảm thấy ghen tị,
mọi việc dường như lại càng thêm tồi tệ
... Ngay cả việc suy nghĩ như thế này cũng
khiến tui thấy chán ghét chính mình
lắm lắm...

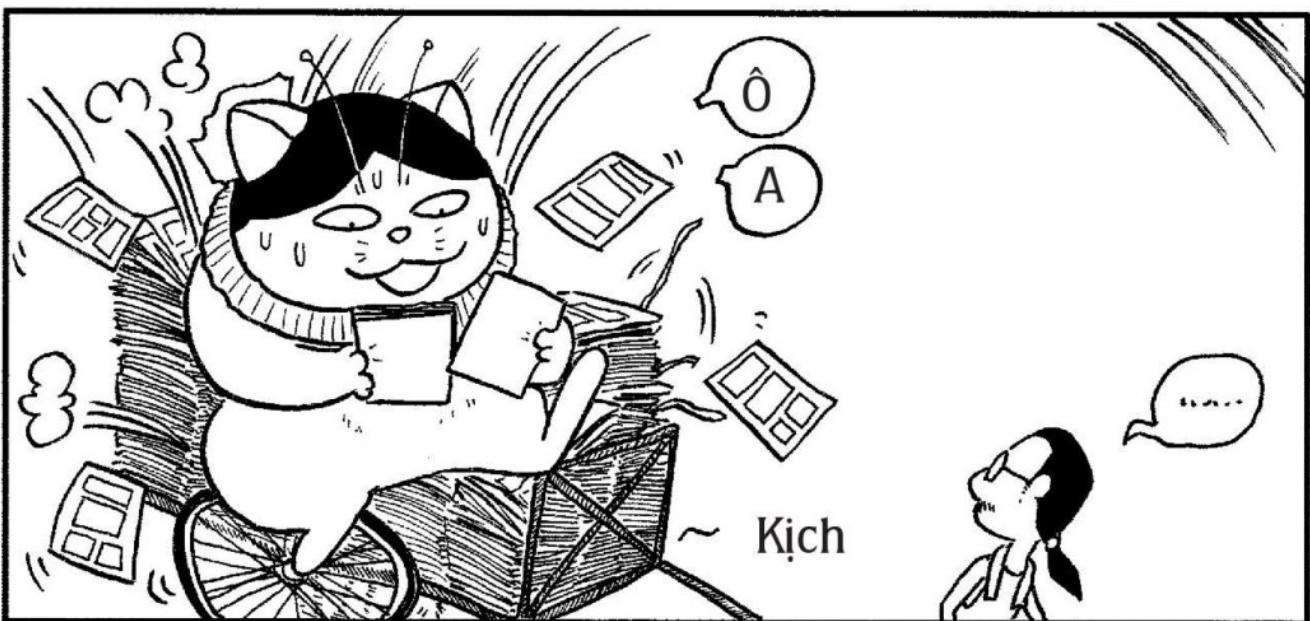
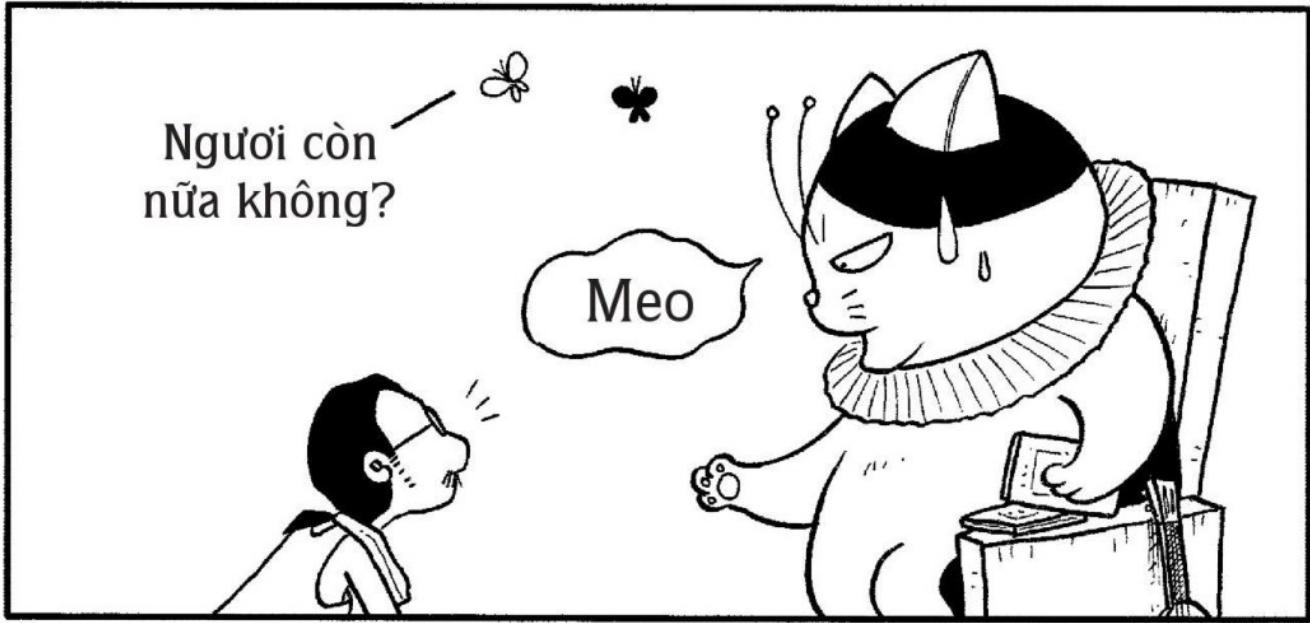

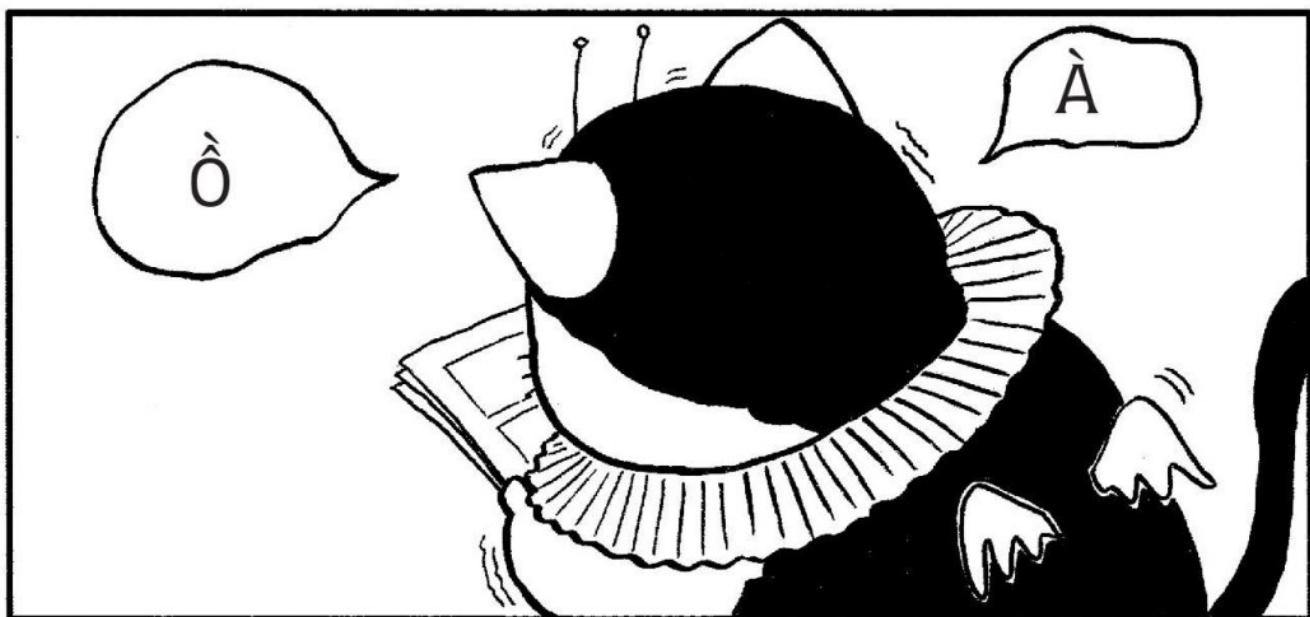
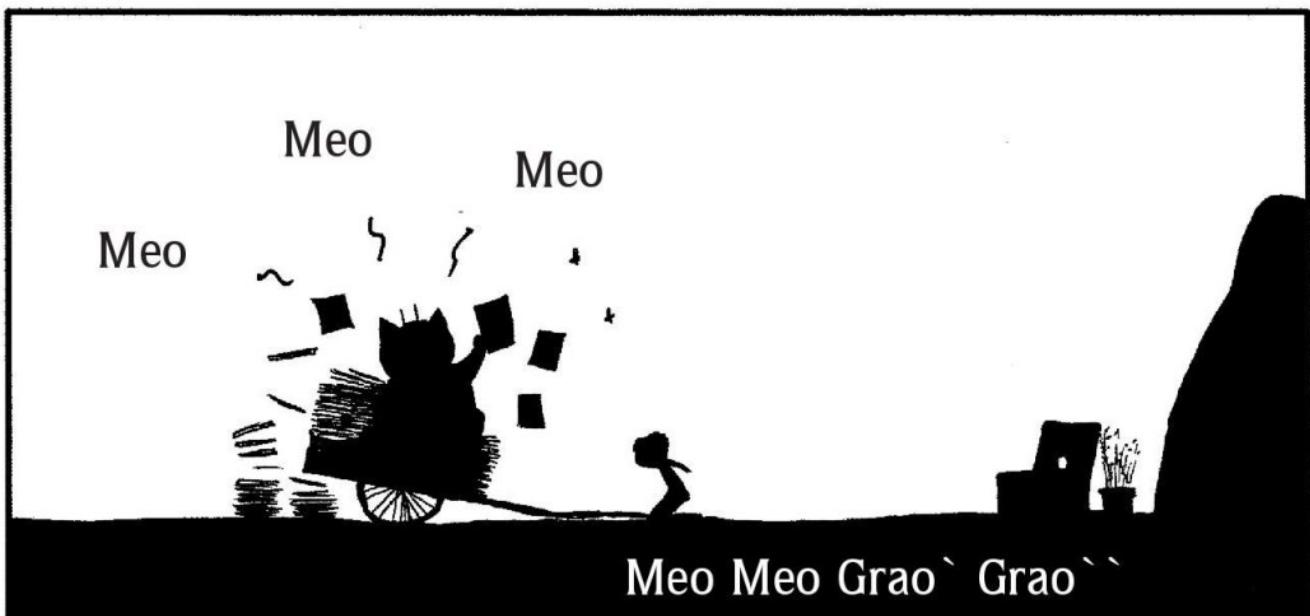
Tui nên làm thế nào
bây giờ?...
... Làm thế nào tui
có thể tiếp tục?...

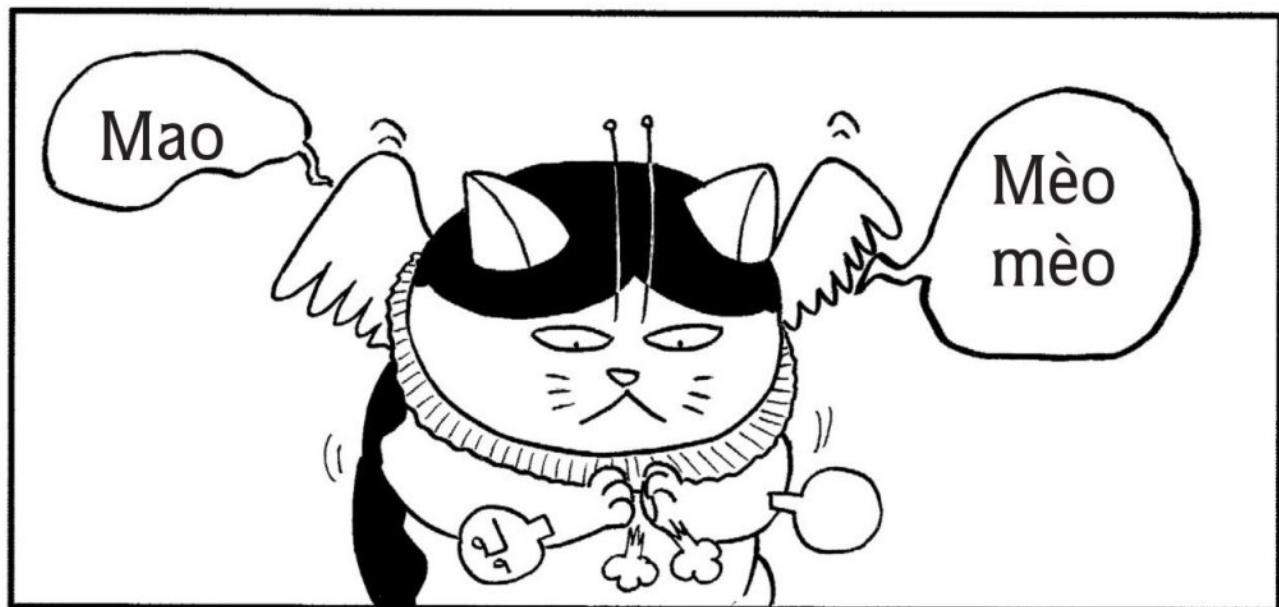
Ồ ... ồ

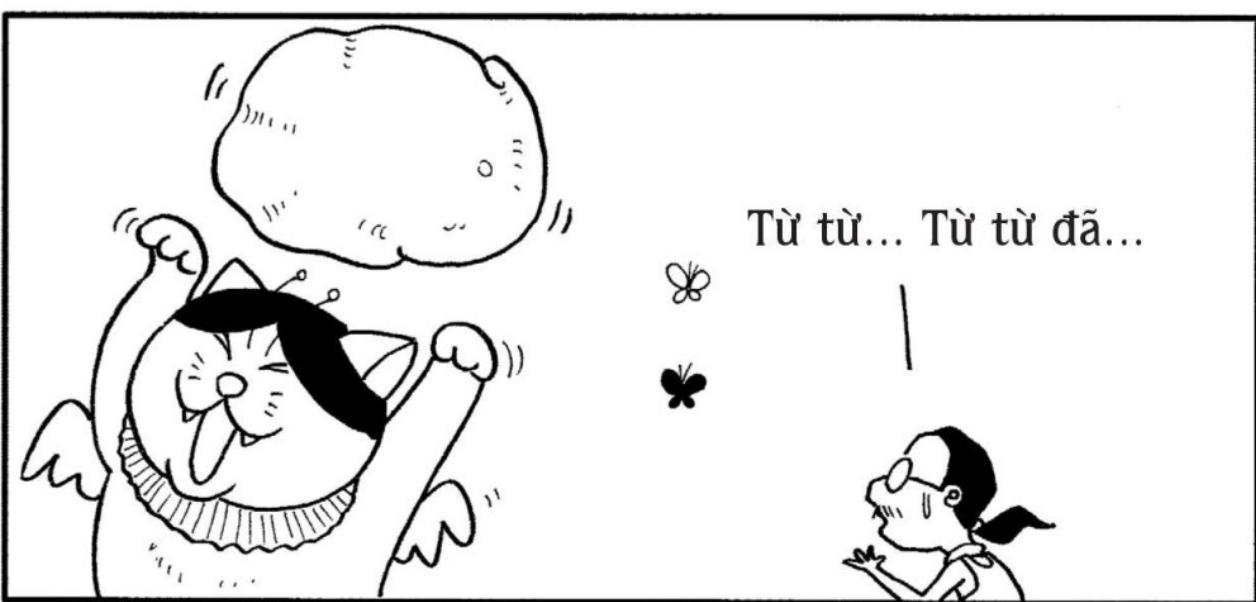
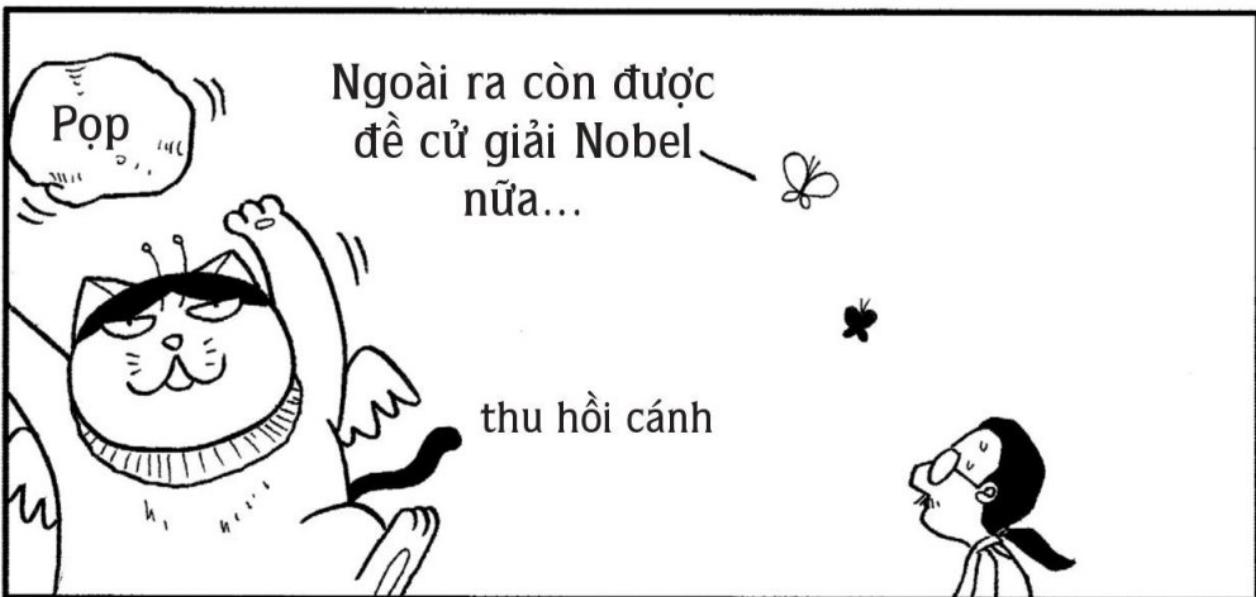

Tôi chỉ muốn xin một vài lời khuyên. Tất cả những điều ước trên tôi đều không muốn. Ngay cả chúng có tuyệt đến đâu... chúng cũng khiến tôi cảm thấy thậm chí còn tệ hơn... Những gì tôi đã làm được từ trước tới giờ; các tác phẩm có giá trị của chúng và chúng sẽ tự nói lên tiếng nói của mình

Tôi chỉ muốn biết tại sao chúng không được đón nhận

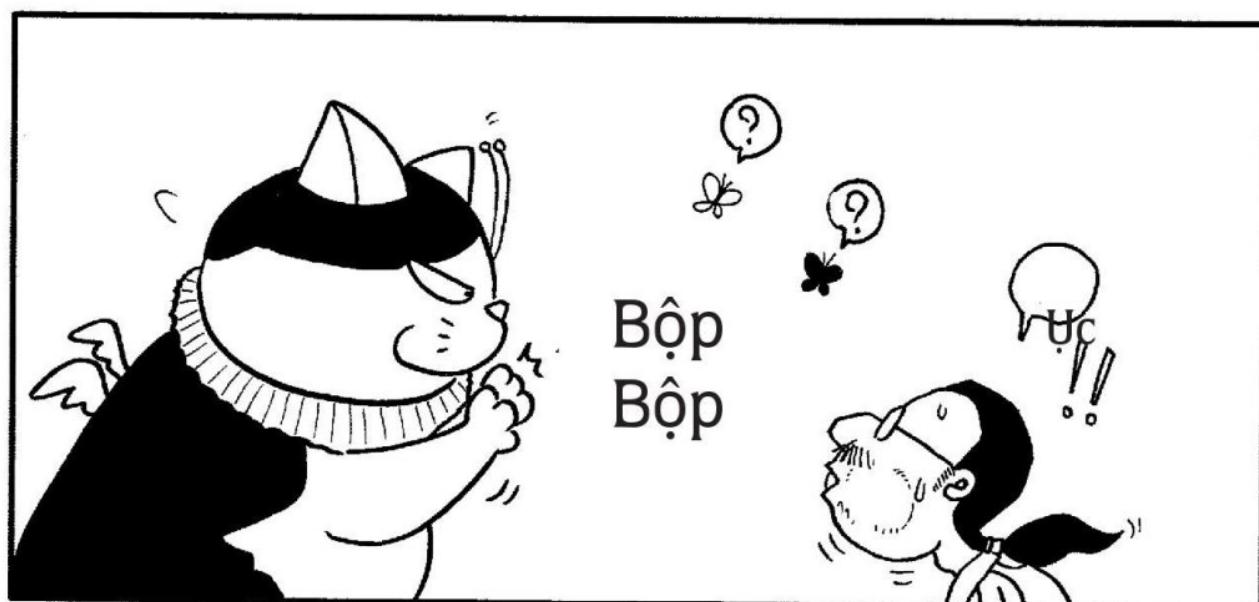
Méo mèo meo

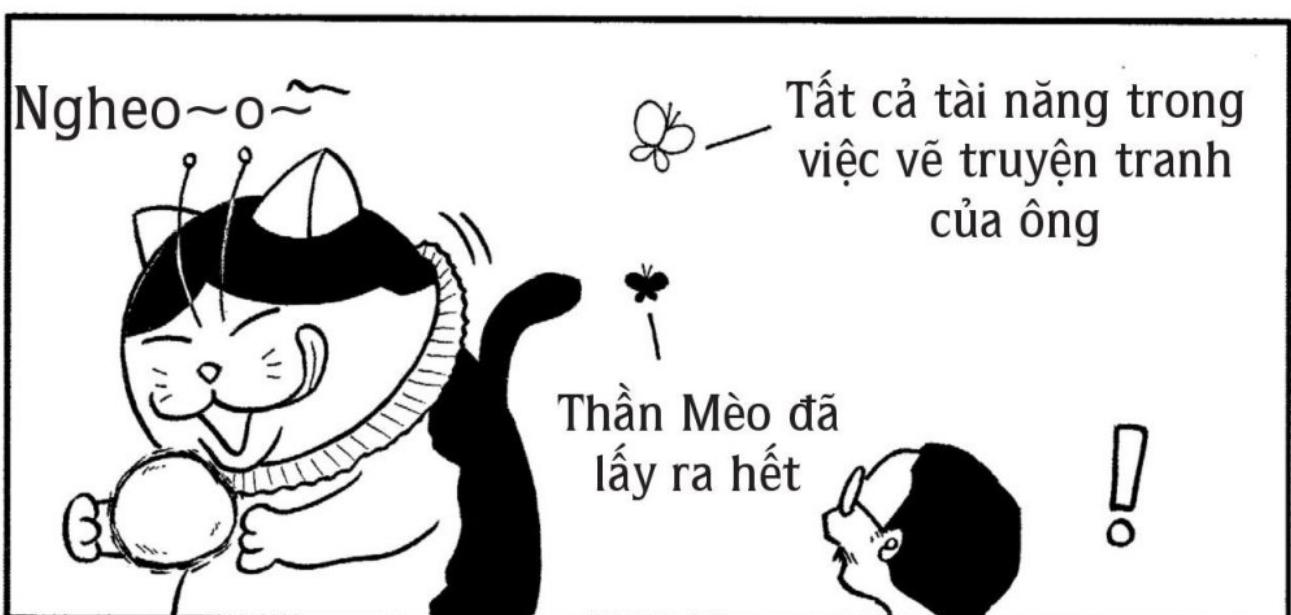
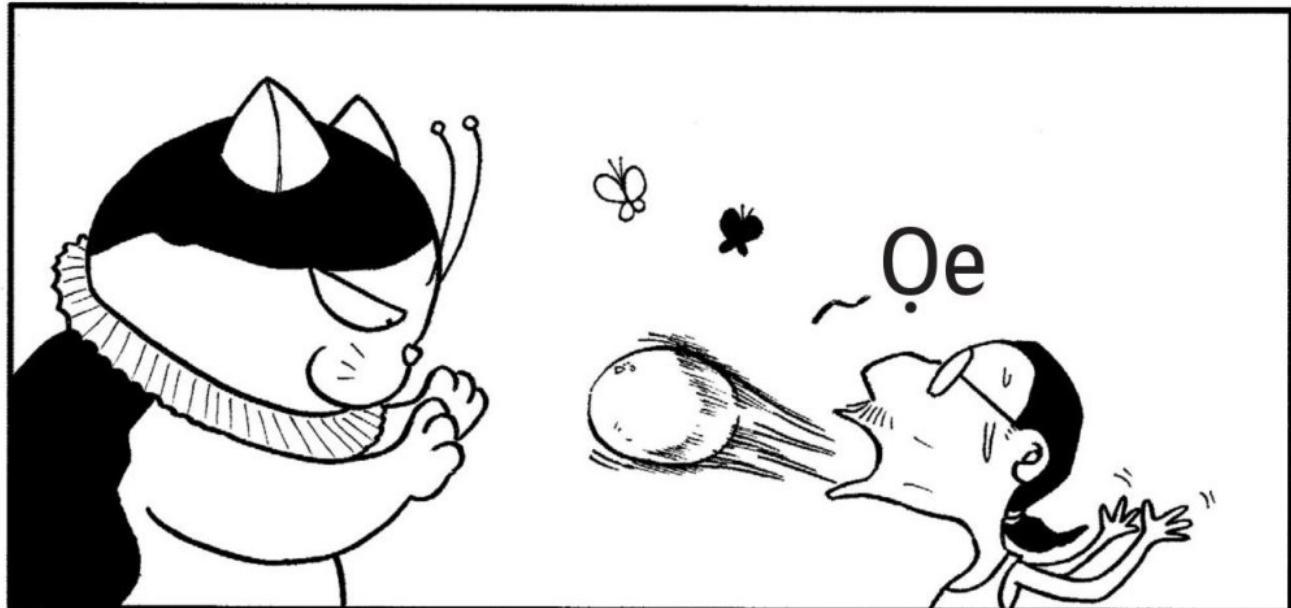

Điều kiện để con người cảm thấy thỏa mãn thật phức tạp

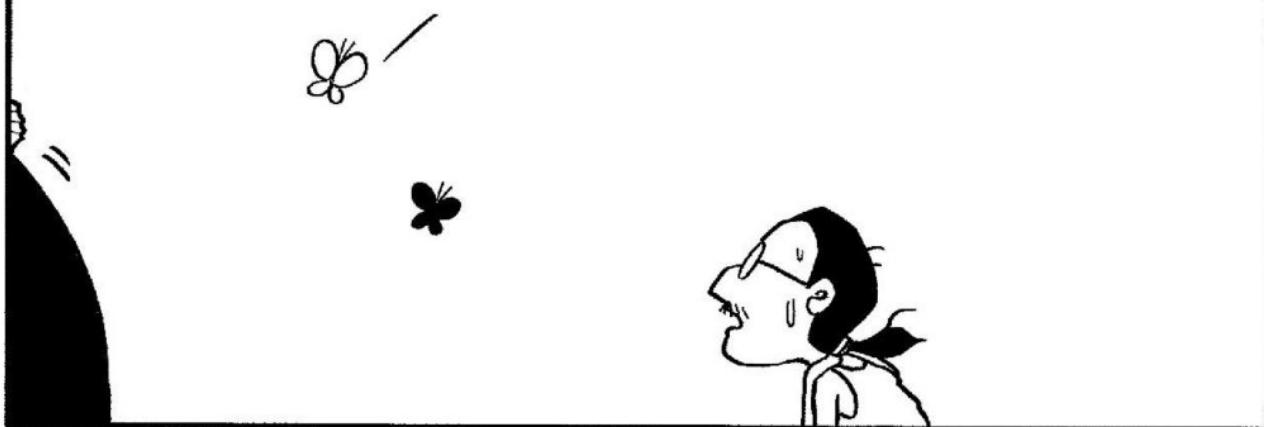

Những trào lưu, những nỗ lực quảng cáo, những lời nhận xét, các vấn đề tâm lý học và các thứ khác nữa

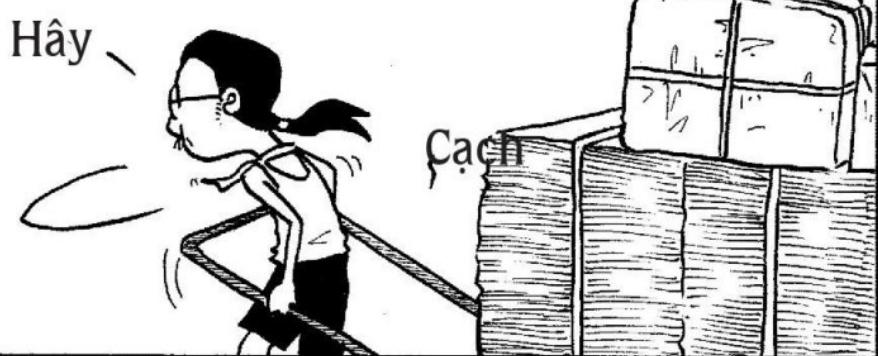

Những muôn phiền mà ông phải trải
qua sẽ tan biến hoàn toàn

Giờ thì ngươi đã nhận lại được nó rồi nhé, đừng quên sáng tác thêm truyện tranh đấy...

Bạn cá chứ!

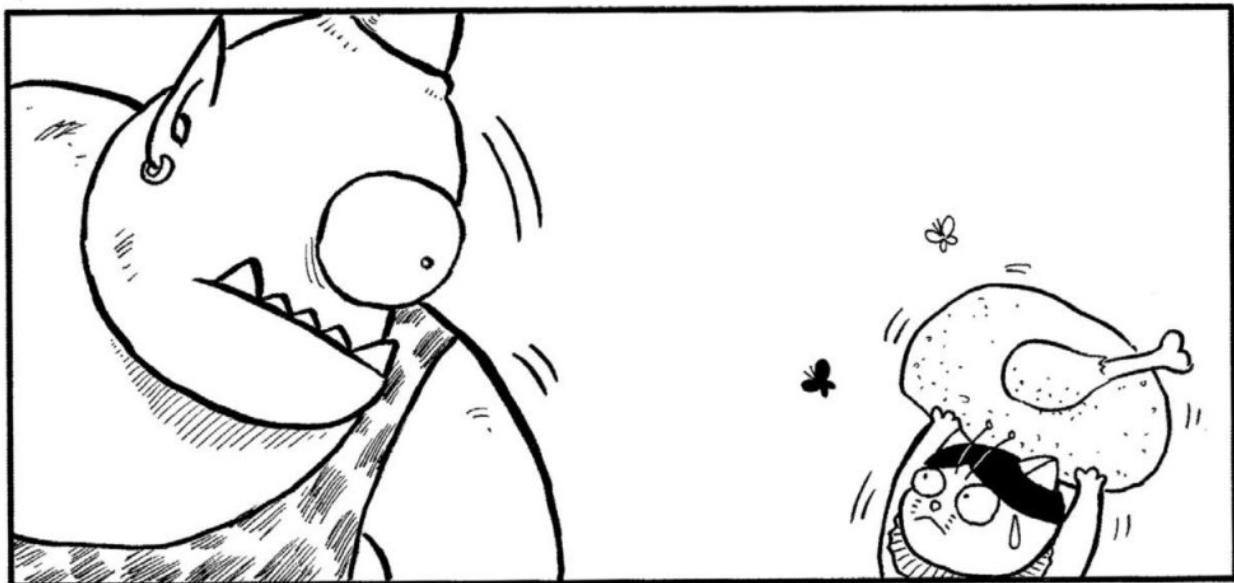
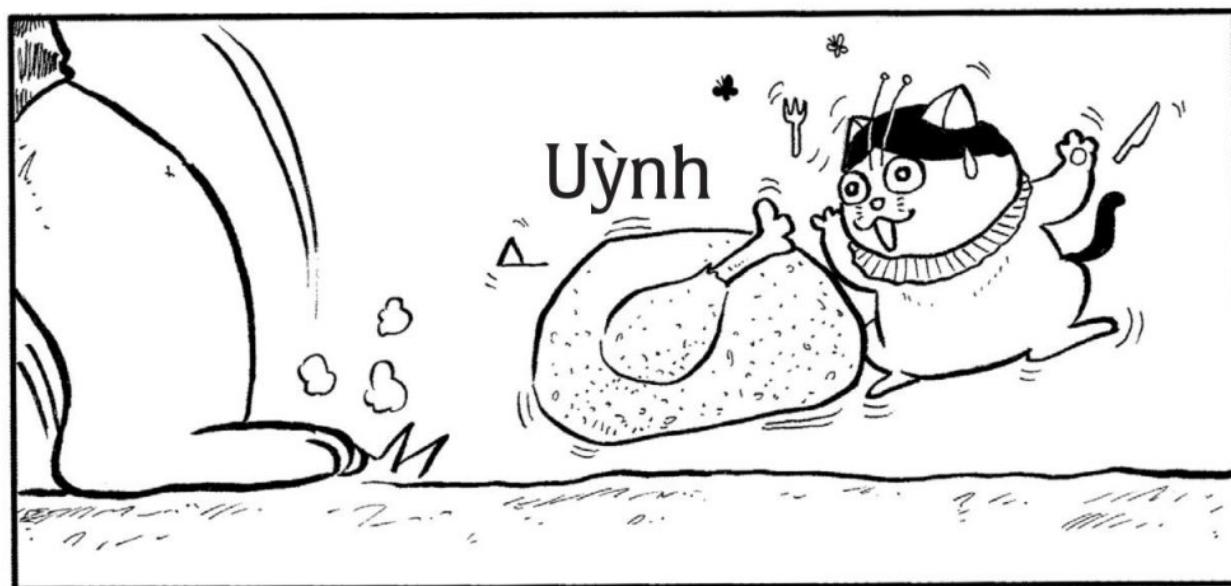
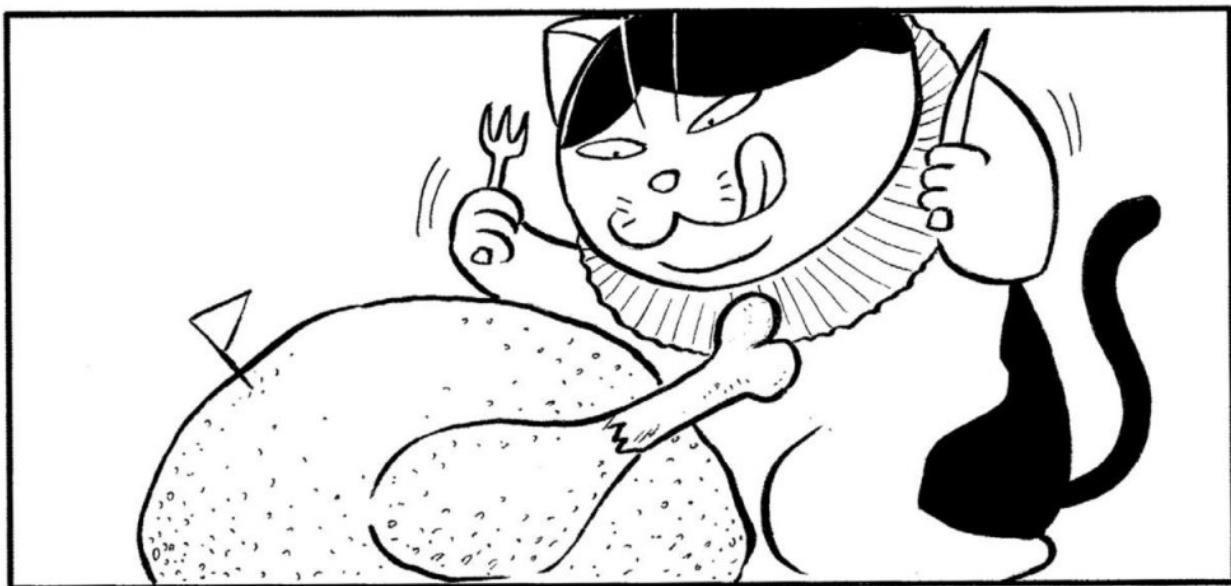

Chiến đấu tới cùng!

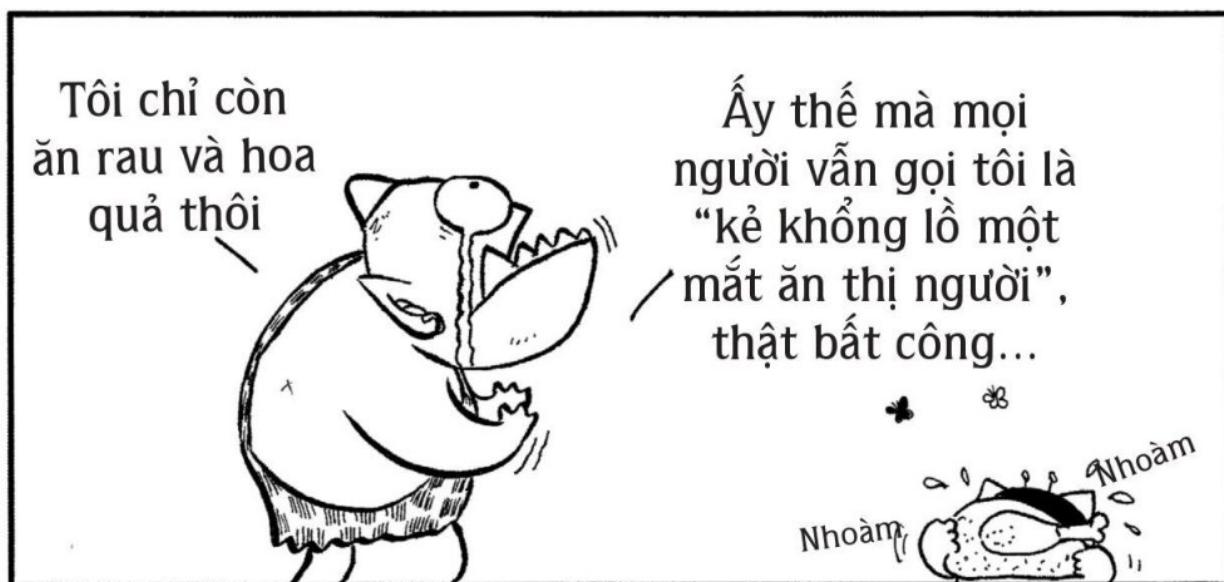
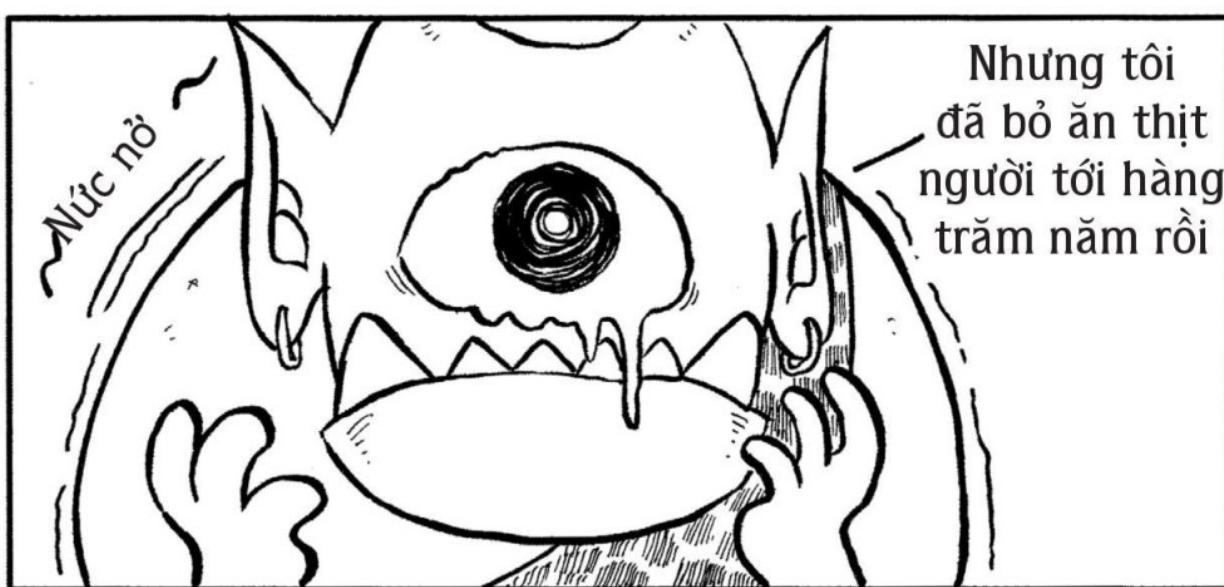

Tôi thấy buồn
thương sâu sắc

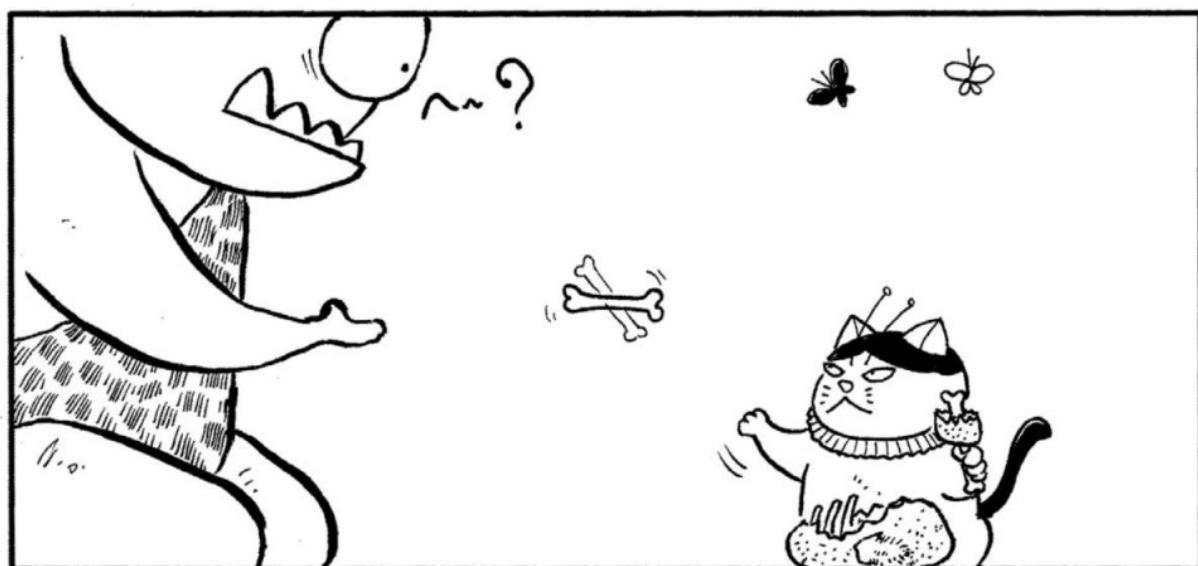
Tôi phải làm
sao bây giờ?

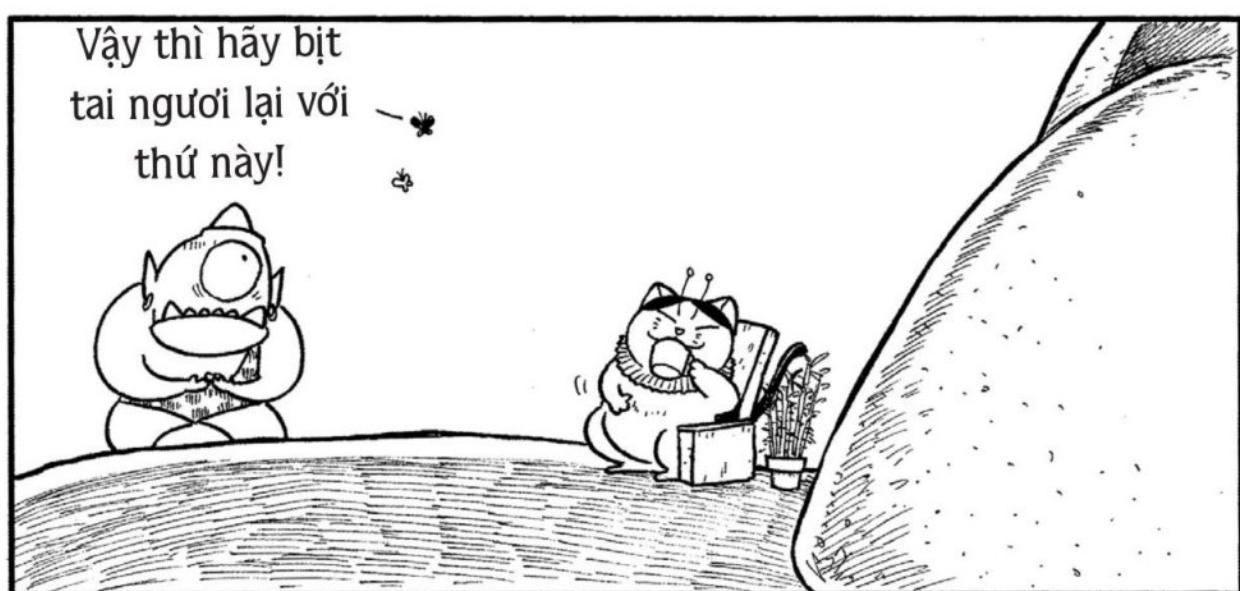
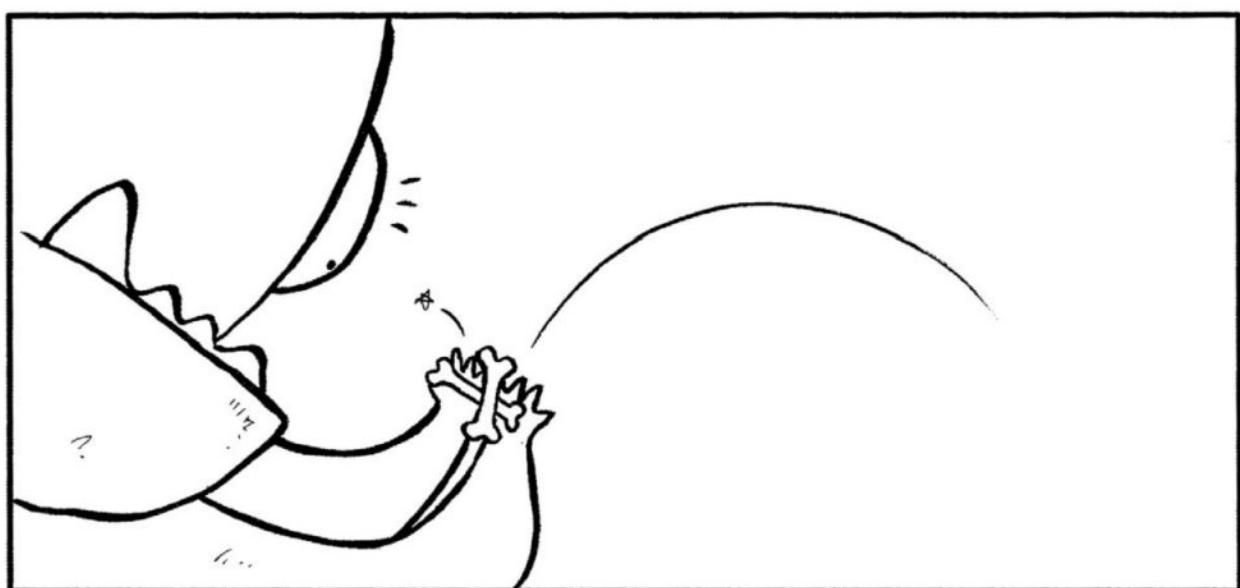
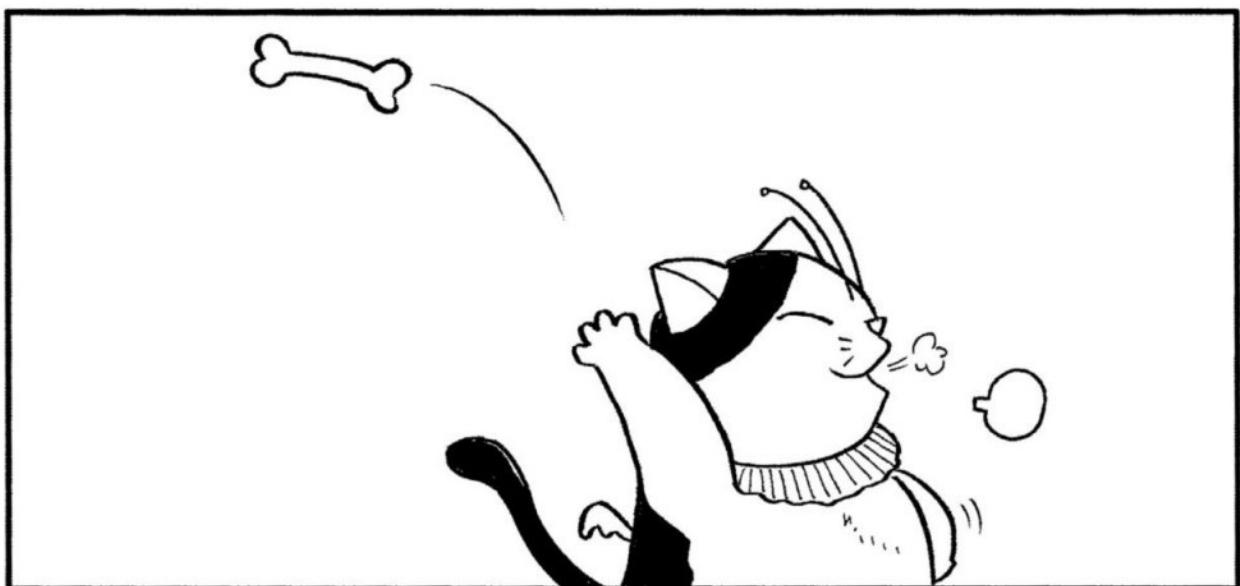

Đang Tôi Cao nói: Lần
sau nếu ngươi còn thấy
kẻ nào nói ngươi là “kẻ
khổng lồ một mắt ăn
thịt người”, ngươi chỉ
cần ăn thịt họ là xong
- như thế sẽ chẳng ai
còn dám kêu ngươi
như vậy nữa...

Vậy là tôi sẽ phải quay trở
lại con đường cũ chỉ để
mọi người chấm dứt việc
gọi tôi là “kẻ khổng lồ ăn
thịt người” ư!!

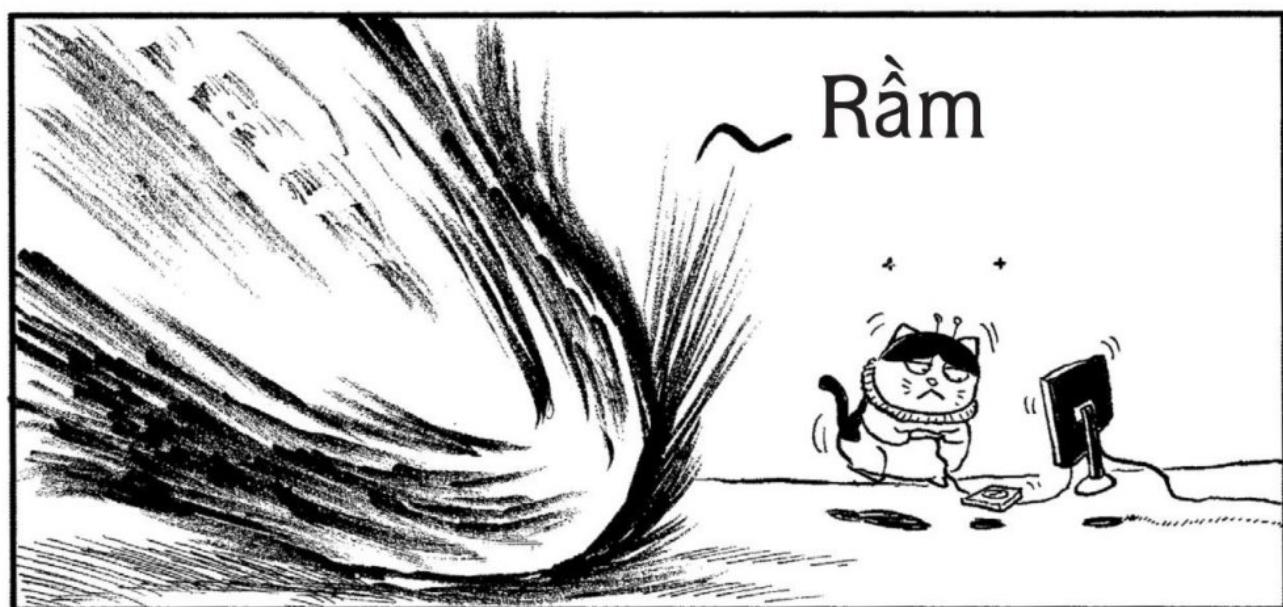
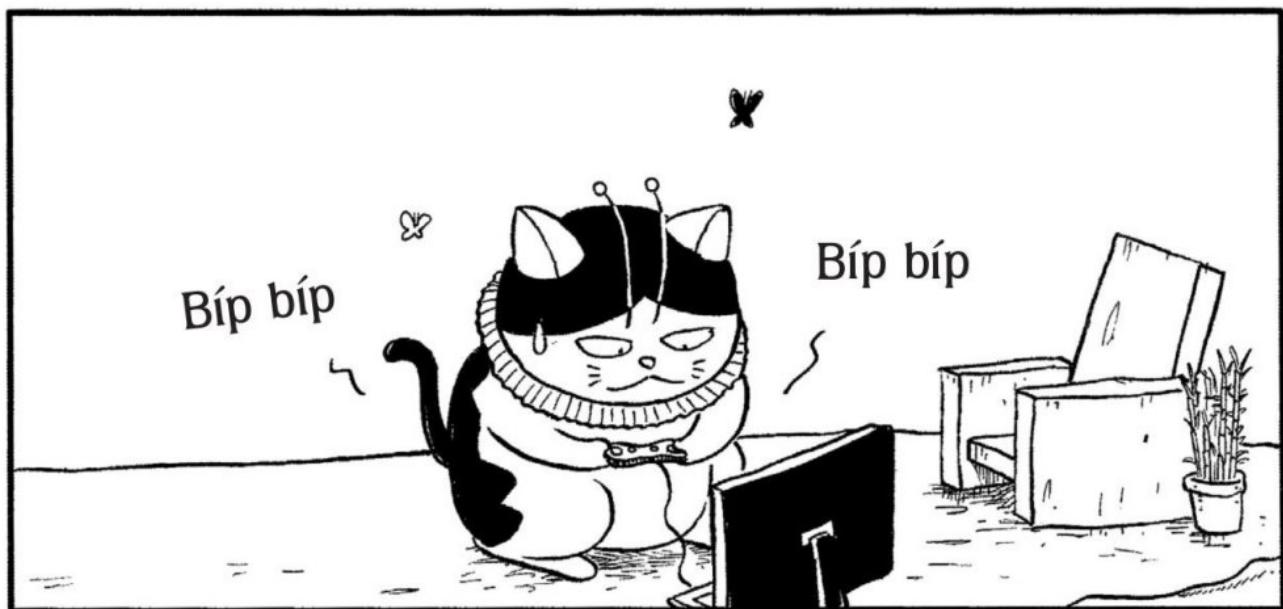

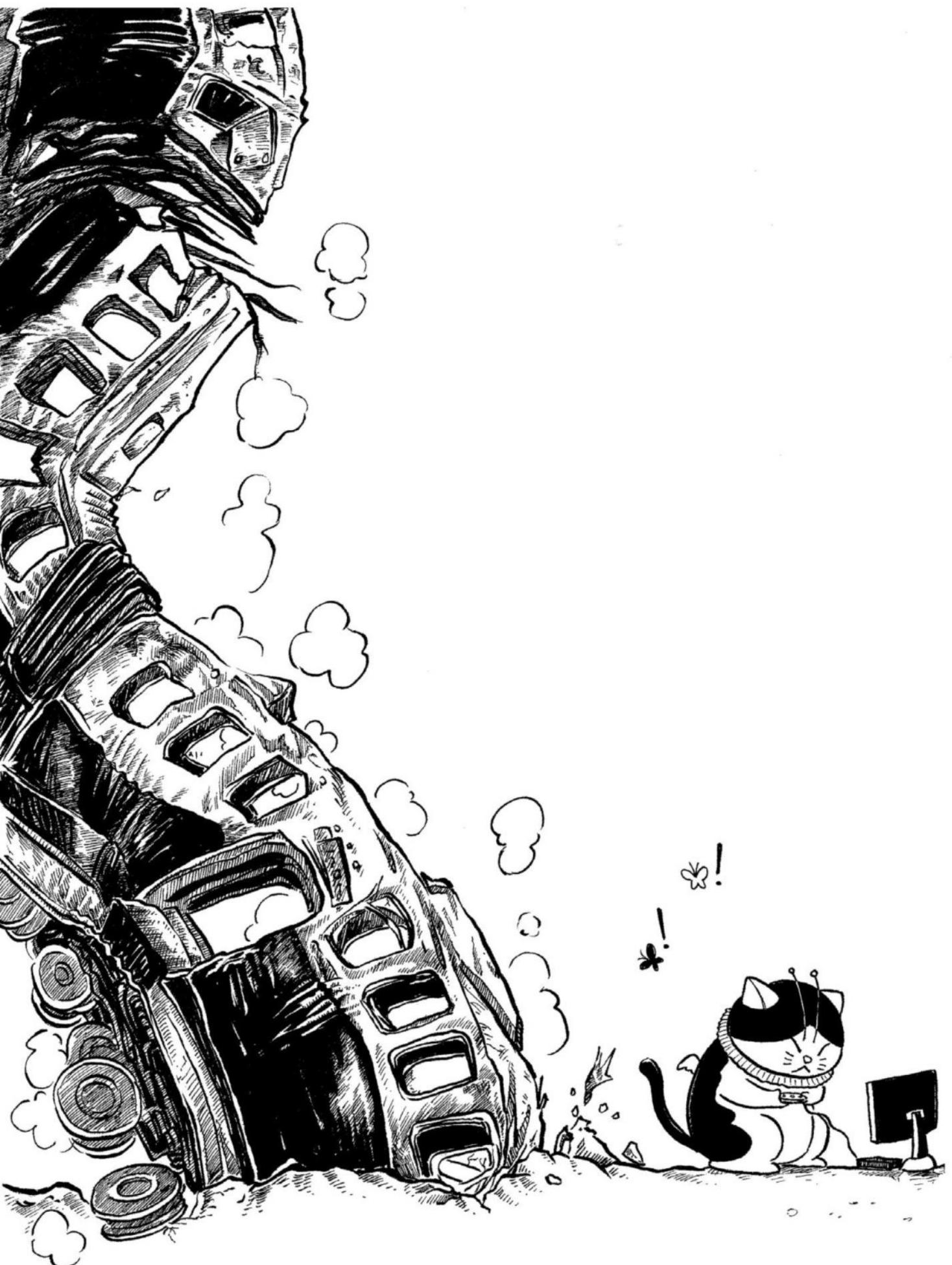

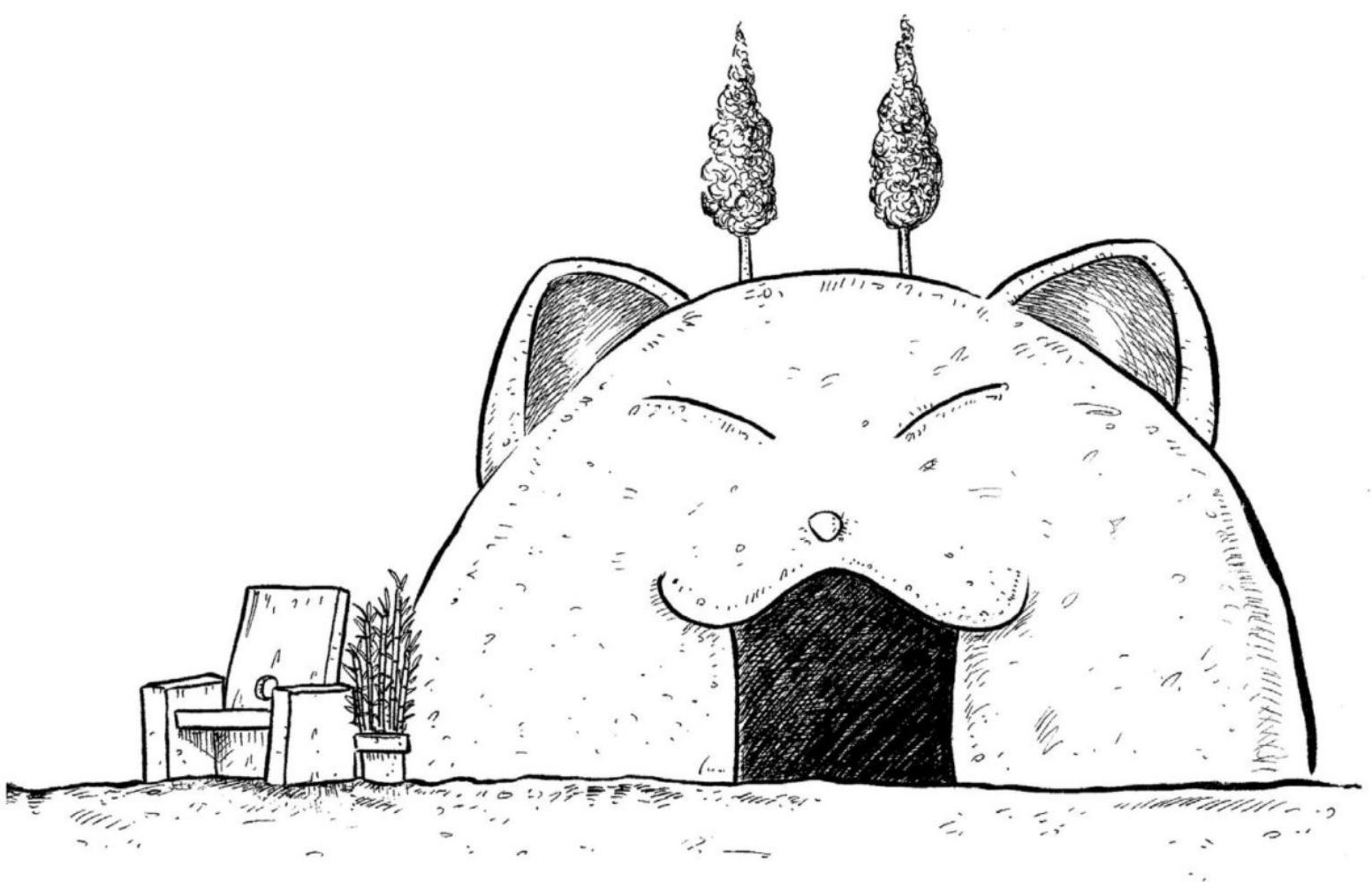
*Trong mọi sự
chịu đựng, đều có
một lối thoát*

*Và trong mọi lối
thoát, có một cách
là chịu đựng.*

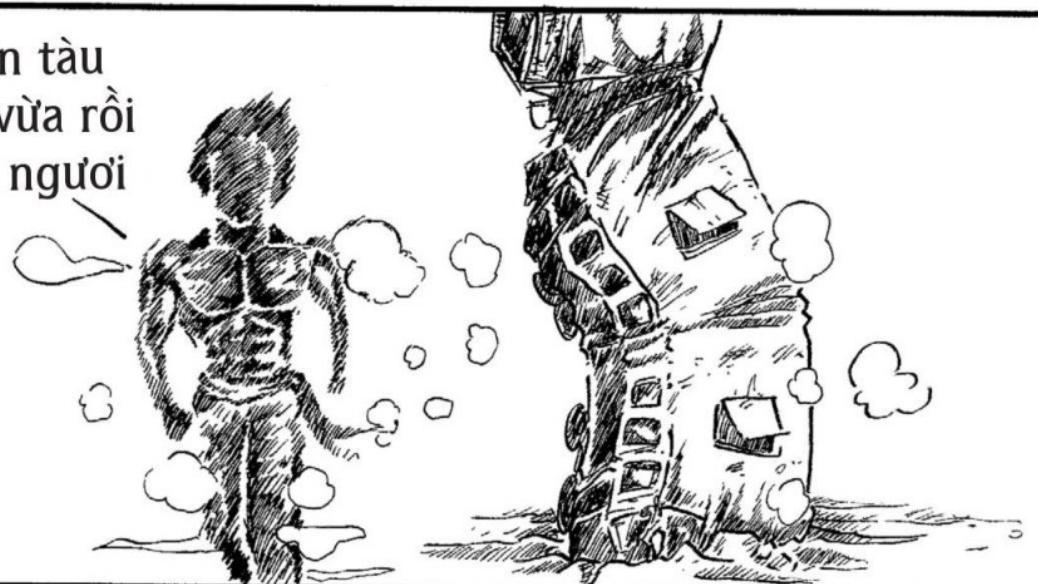

Chuyến tàu
14 toa vừa rồi
ta ném ngươi

Liệu đã đủ
làm ngươi
muốn đấu với
ta một trận?!

Ta là đấu sĩ được
mệnh danh là
kẻ mạnh nhất
thế giới

Ta muốn thách đấu
với nhà ngươi, như
vậy chúng ta sẽ
phân định được ai
mới là số một

... Số một
thế giới đây
tèn ten

Đang Tối Cao từ chối ngươi

Danh hiệu này
tất cả dành cho
ngươi đấy

Đó là điều mà
Thần Mèo muốn

Ngươi quá tự cao.
Thần Mèo không thèm
màng đến ngươi đâu,
hãy đi đi.

Ngươi! Đúng là một con mèo
phì nộn!!

Nếu nhà
ngươi thấy
sợ chỉ cần
nói với ta,
không phải
đánh trống
lảng

Thở dài

Núng nính và phì nộn
như vậy chắc ngươi
cũng khó di chuyển

Tiến lại gần

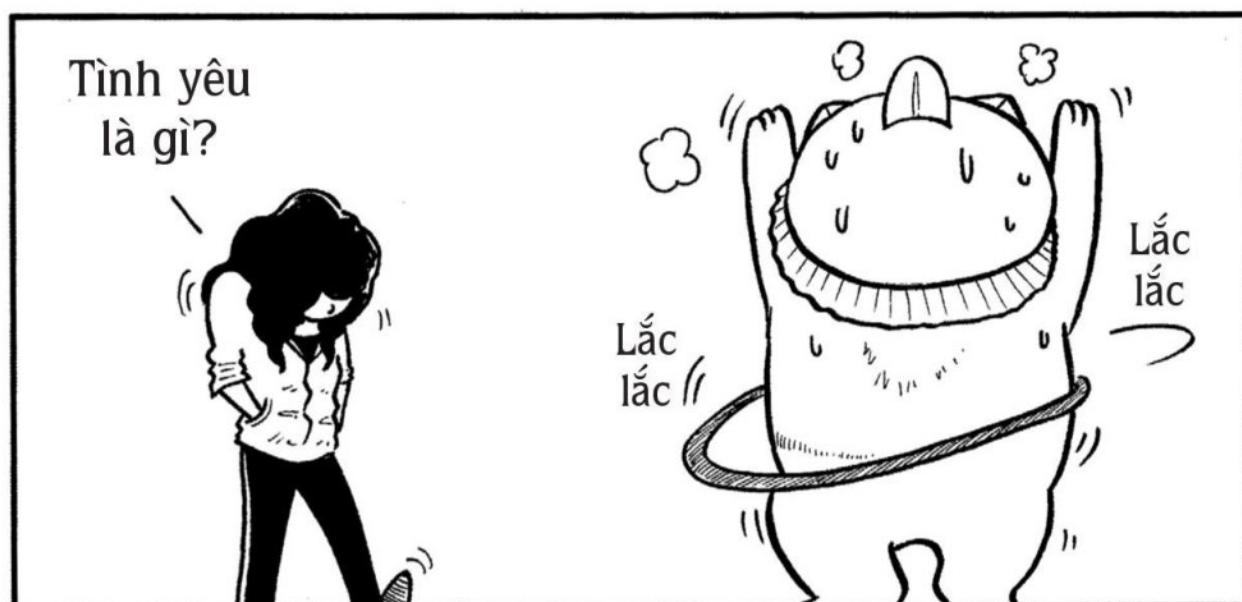
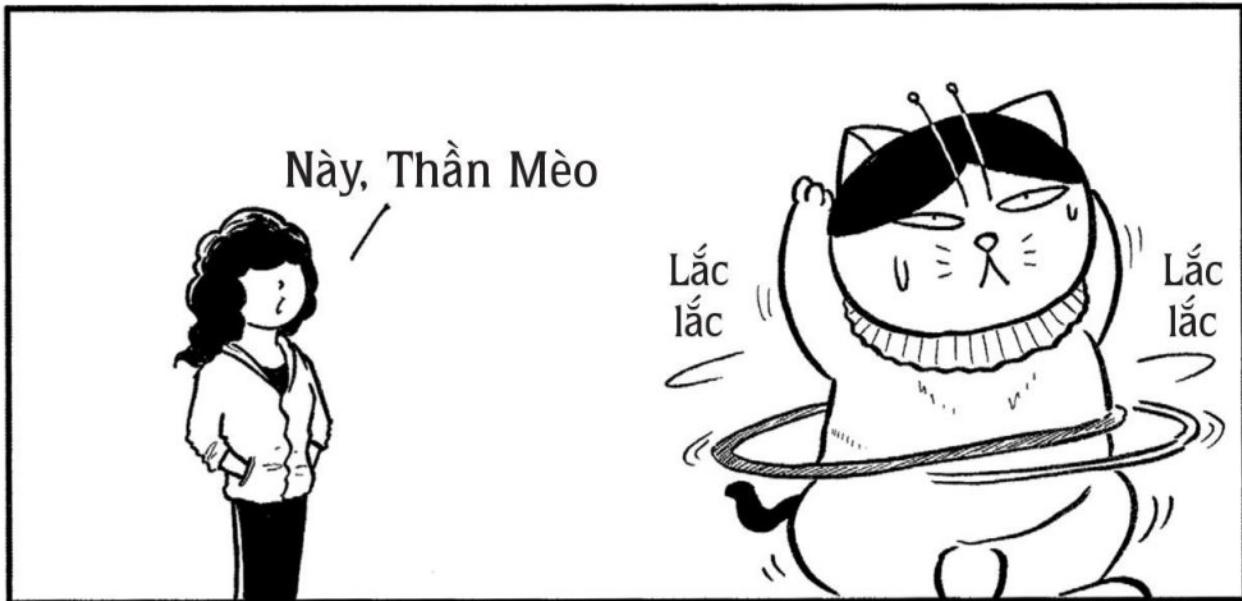

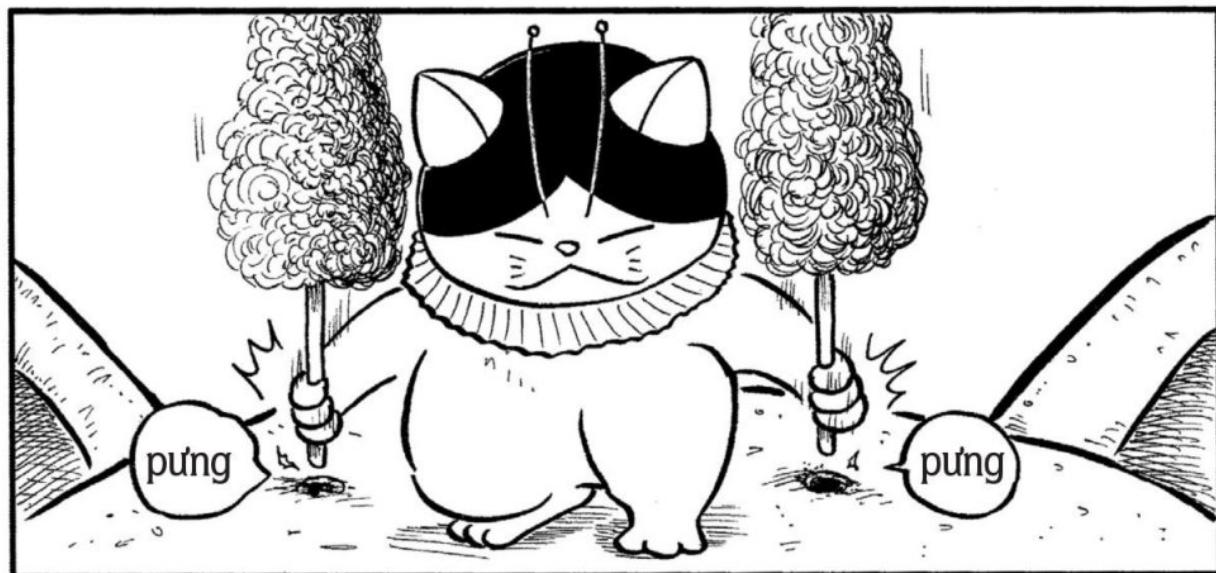
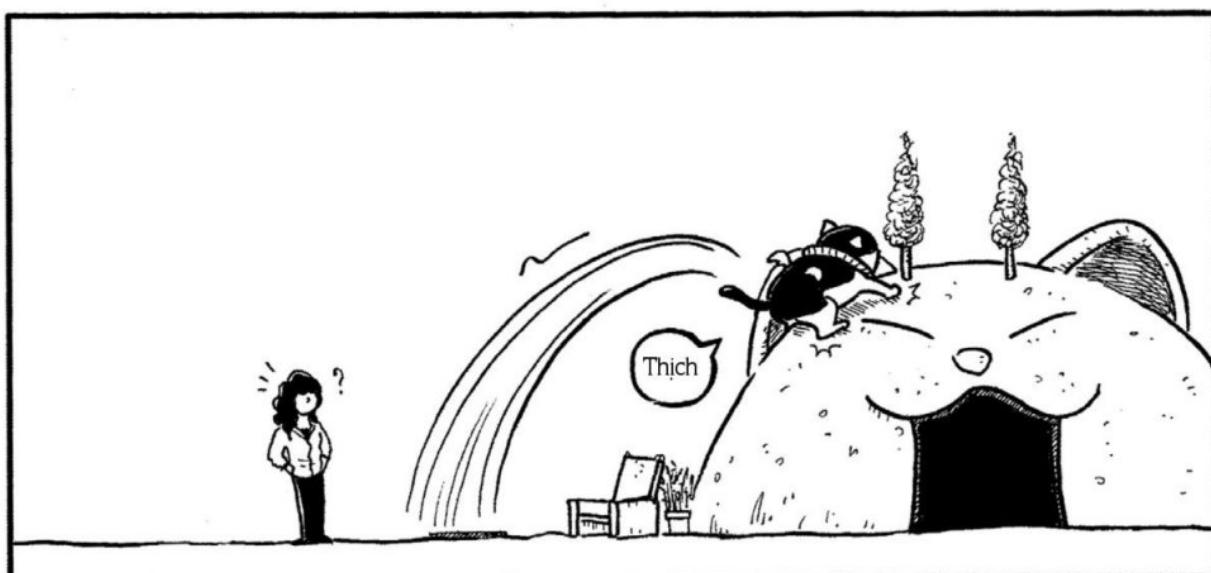
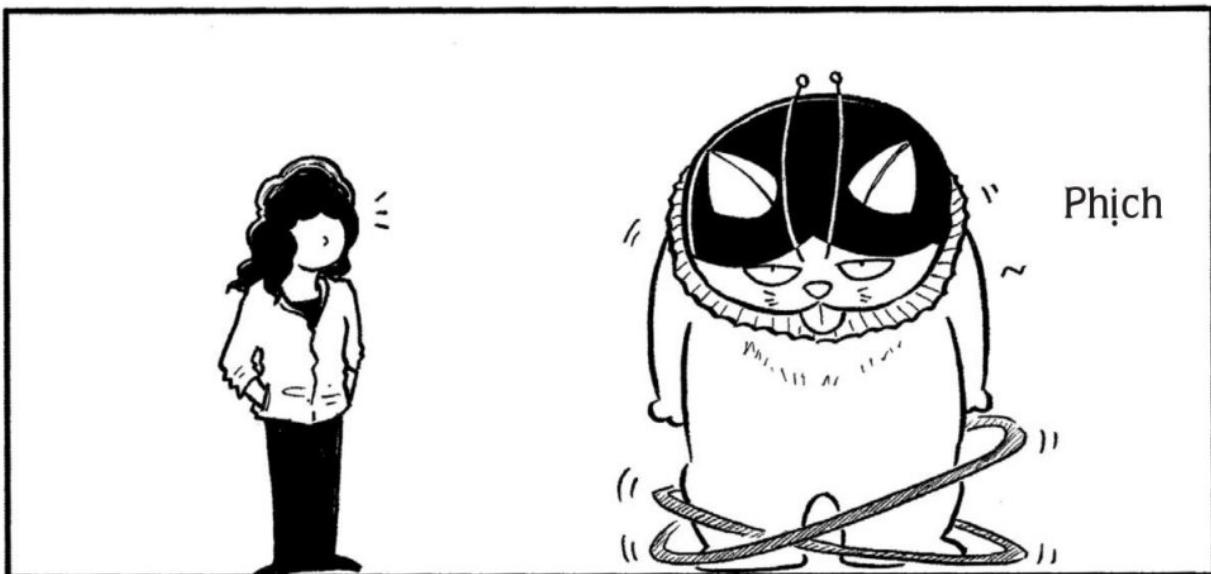
*Người
chiến thắng
có tất cả,
người thất bại
đứng nhỏ nhoi!*

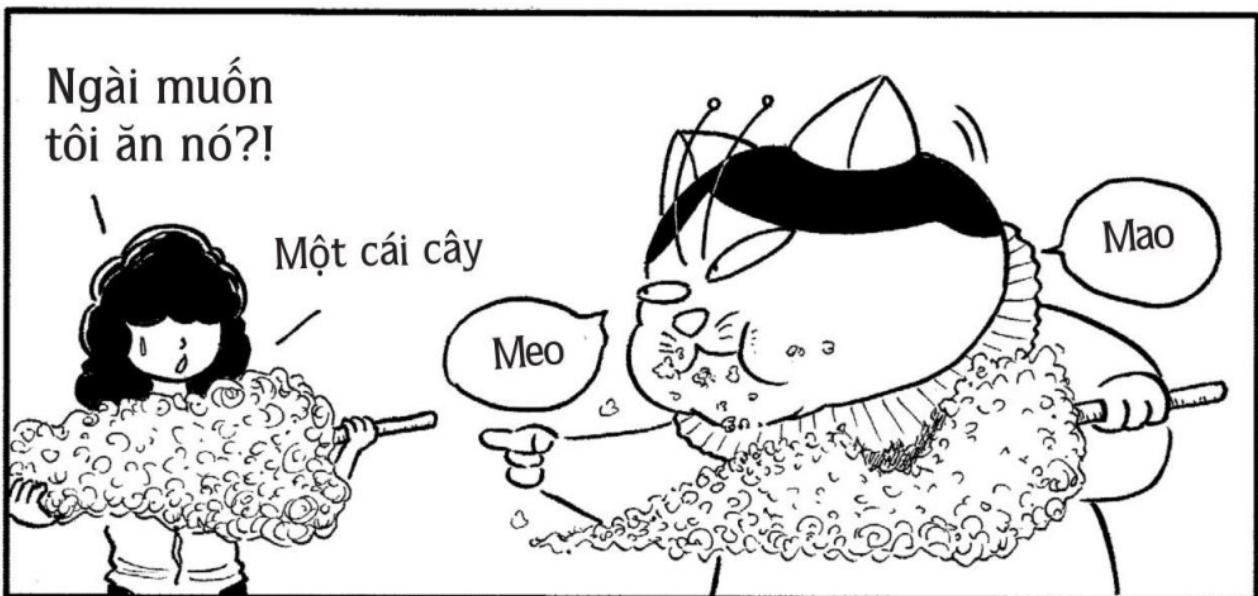
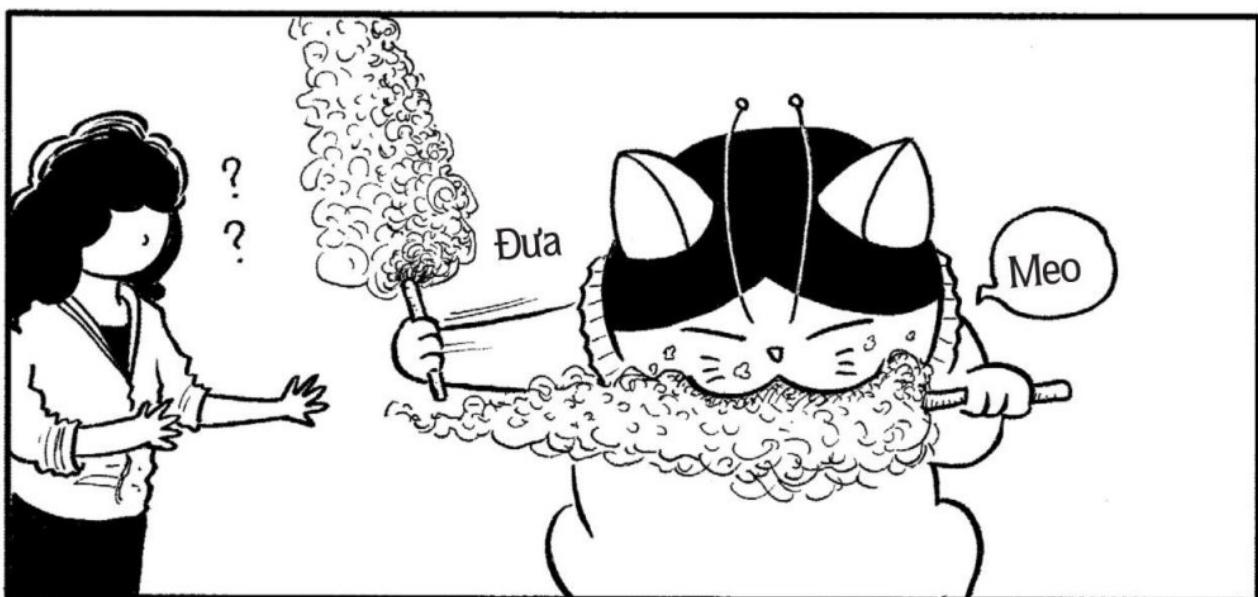
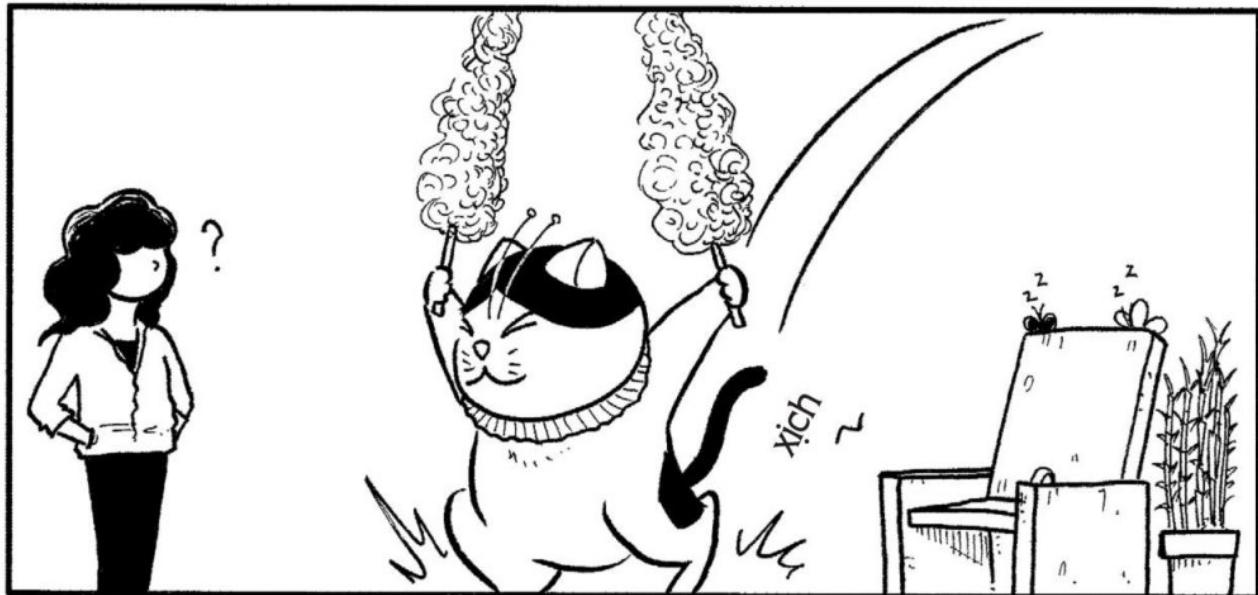

Tại sao không!

Ồ ~ đây là...

Kẹo bông,
không phải
chứ!

Moàm Moàm

Liếm
liếm

Vậy tình yêu là
kẹo bông?

Tình yêu cũng
khá ngon đấy~

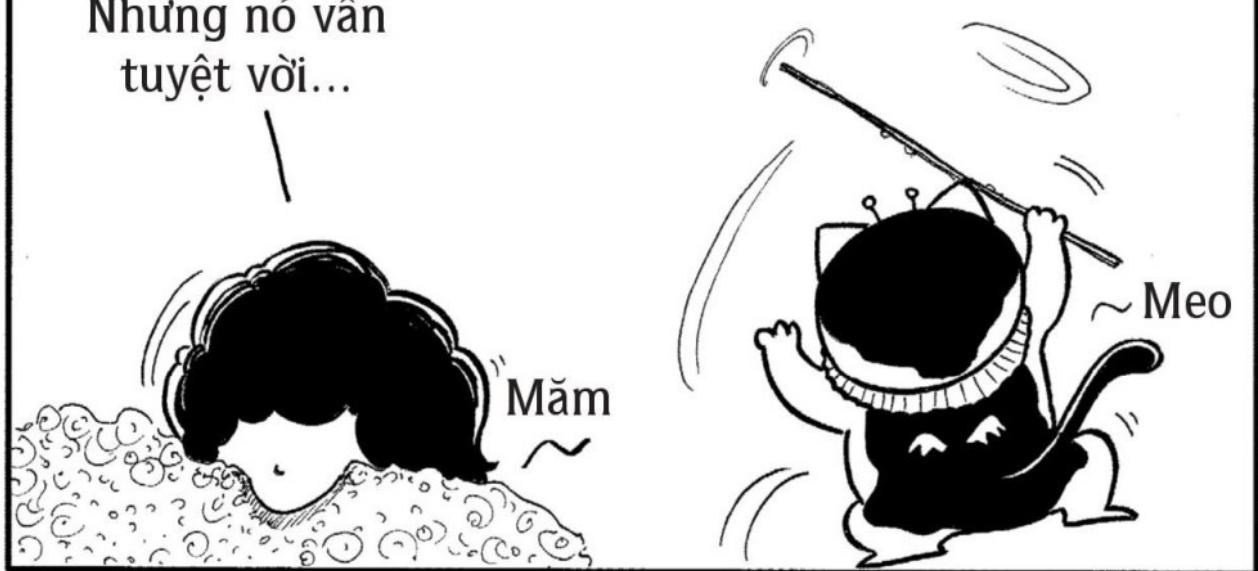
Nhưng nó sẽ dính
lên tóc và môi ta,
khiến ta khó chịu

Và nếu bạn không
cẩn thận, bạn có thể
bị sâu răng...

Nhưng nó vẫn
tuyệt vời...

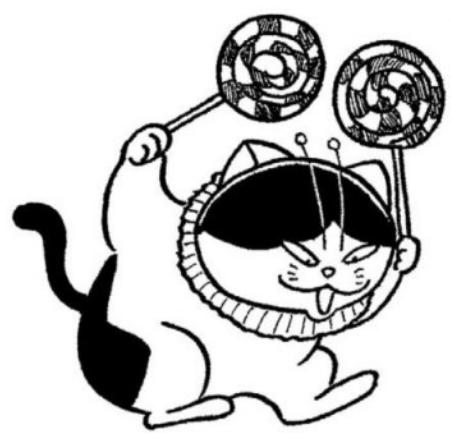

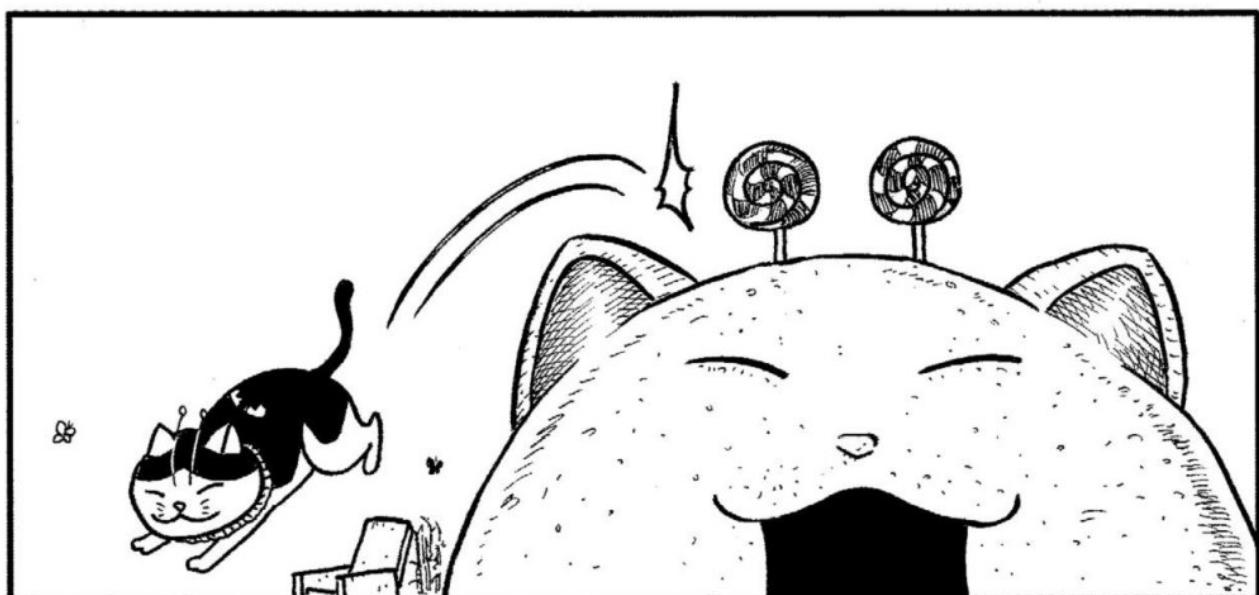
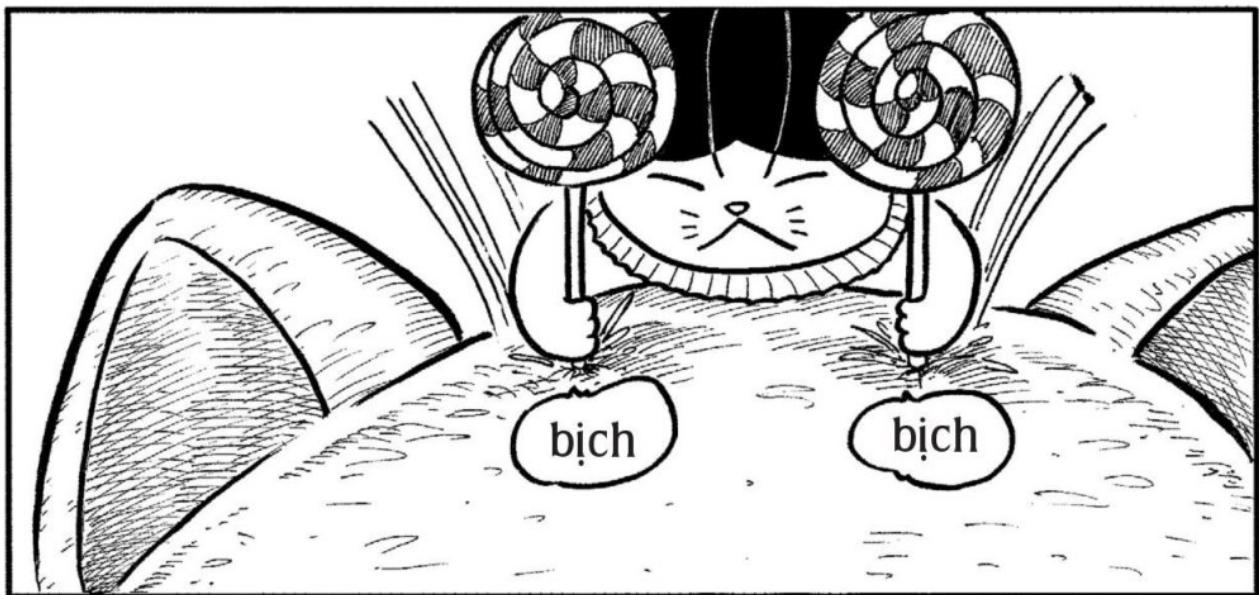
Mà... tại sao
Ngài lại trang trí Hang Mèo
bằng kẹo bông vậy...

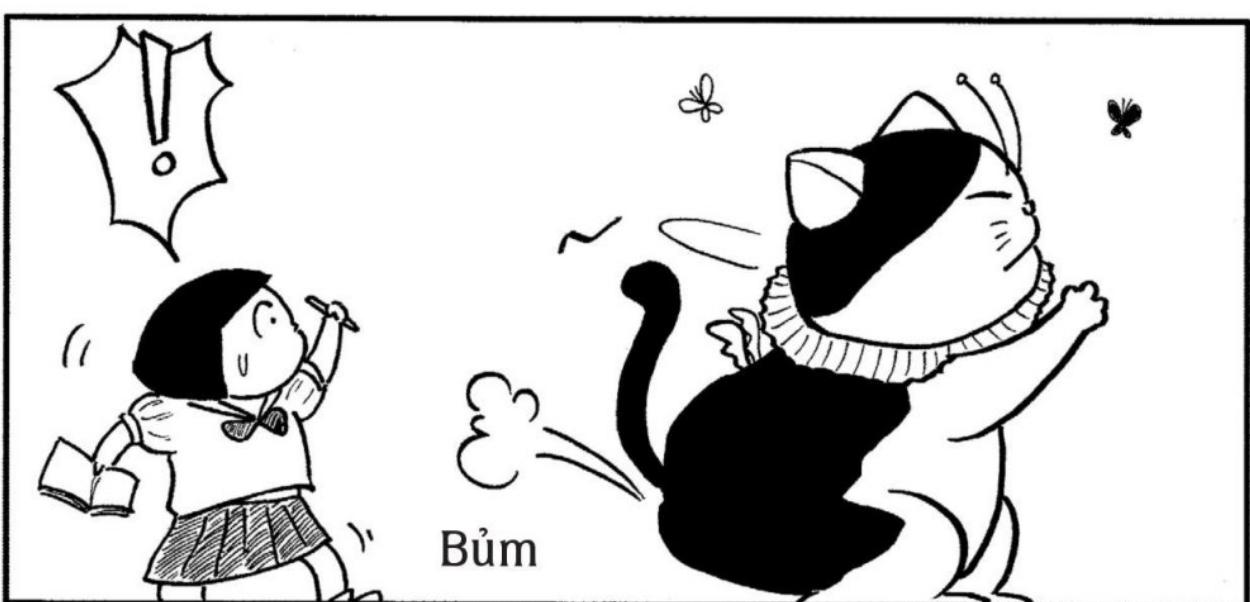

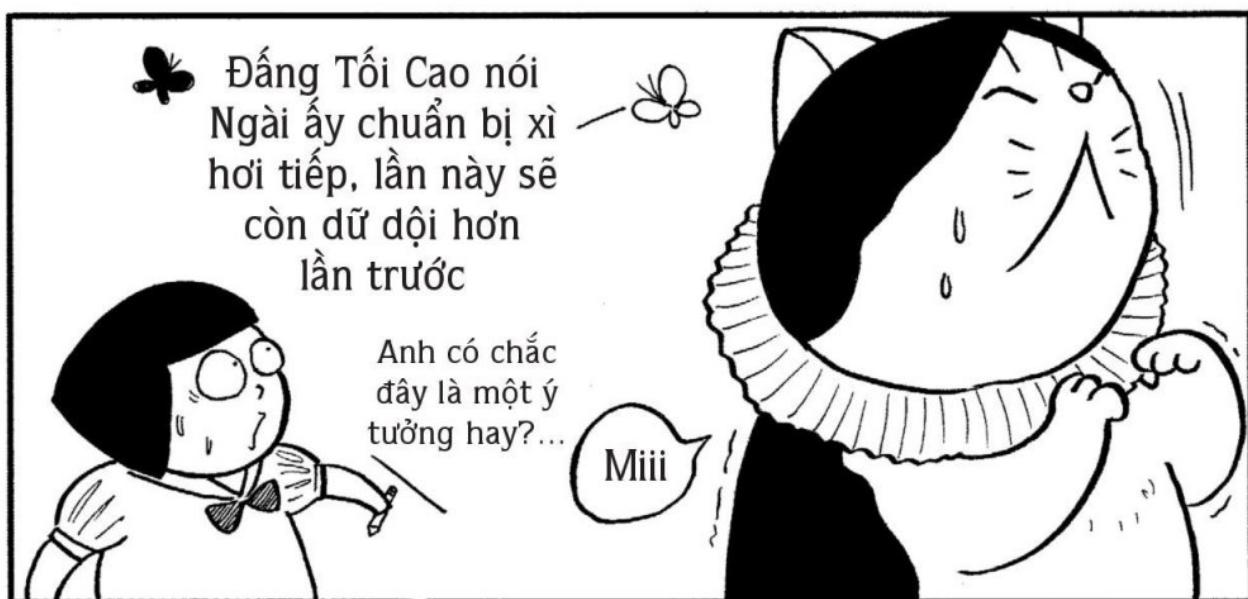
Tình yêu
là
kẹo bông.

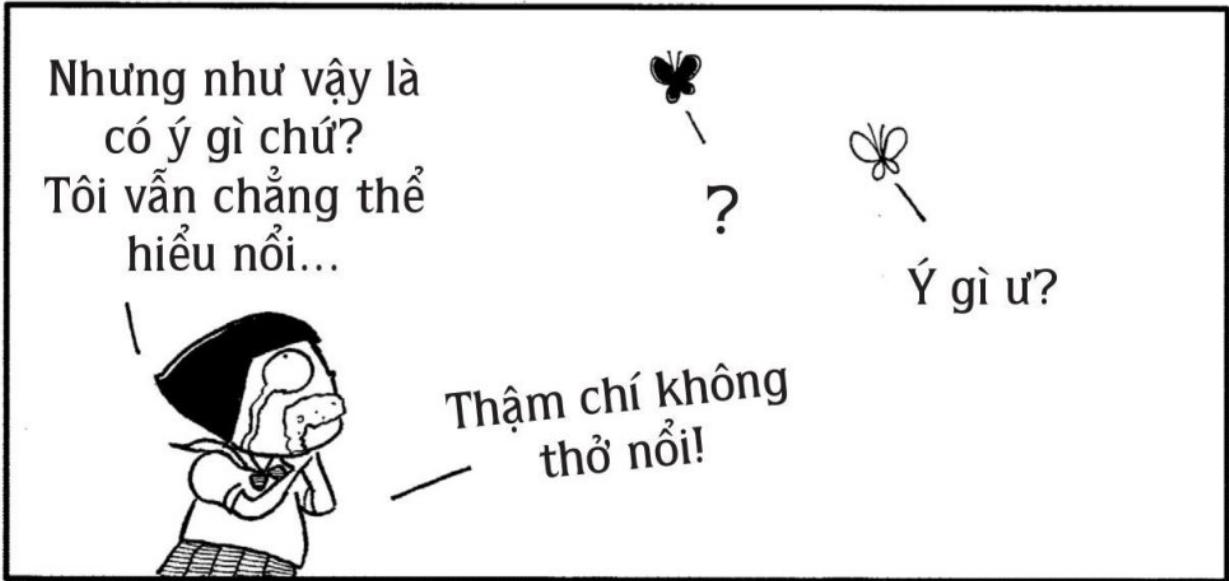
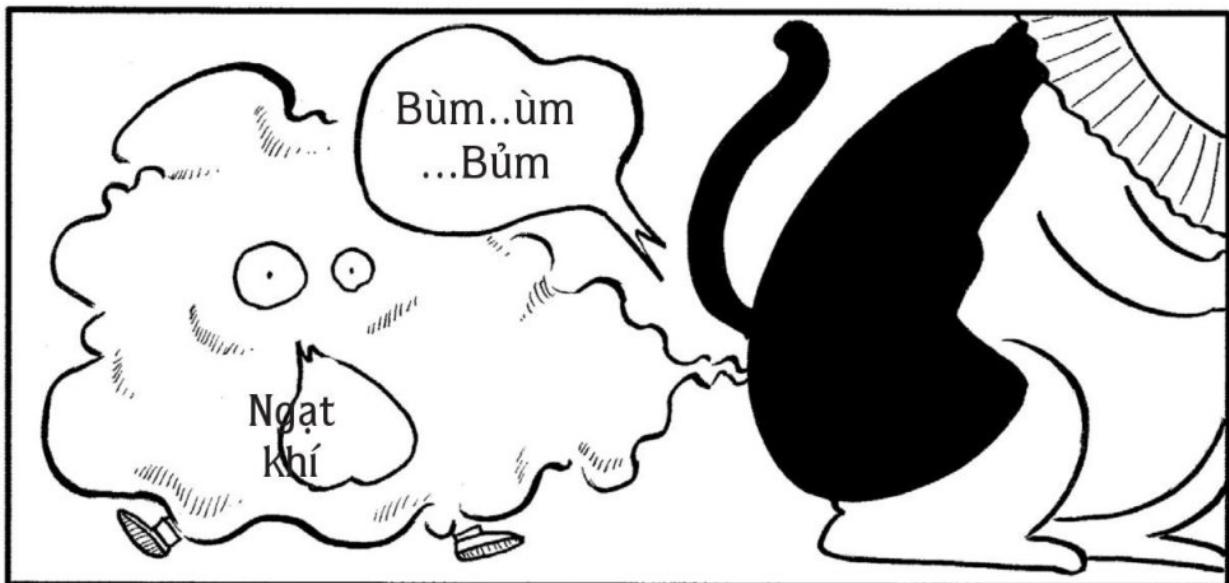

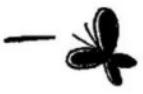

Chẳng có giáo
lý hay ý nghĩa gì —
trong đó cả

Đơn giản đó
chỉ là một
tiếng xì hơi

Người cứ từ từ —
thưởng thức

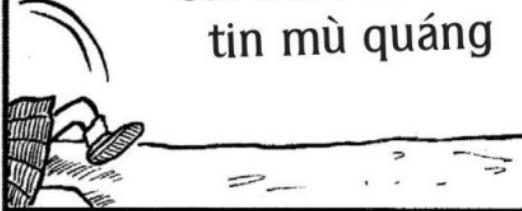

Không cần phải
ăn tượng quá
như thế chứ

... Cứ yên nghỉ đi...

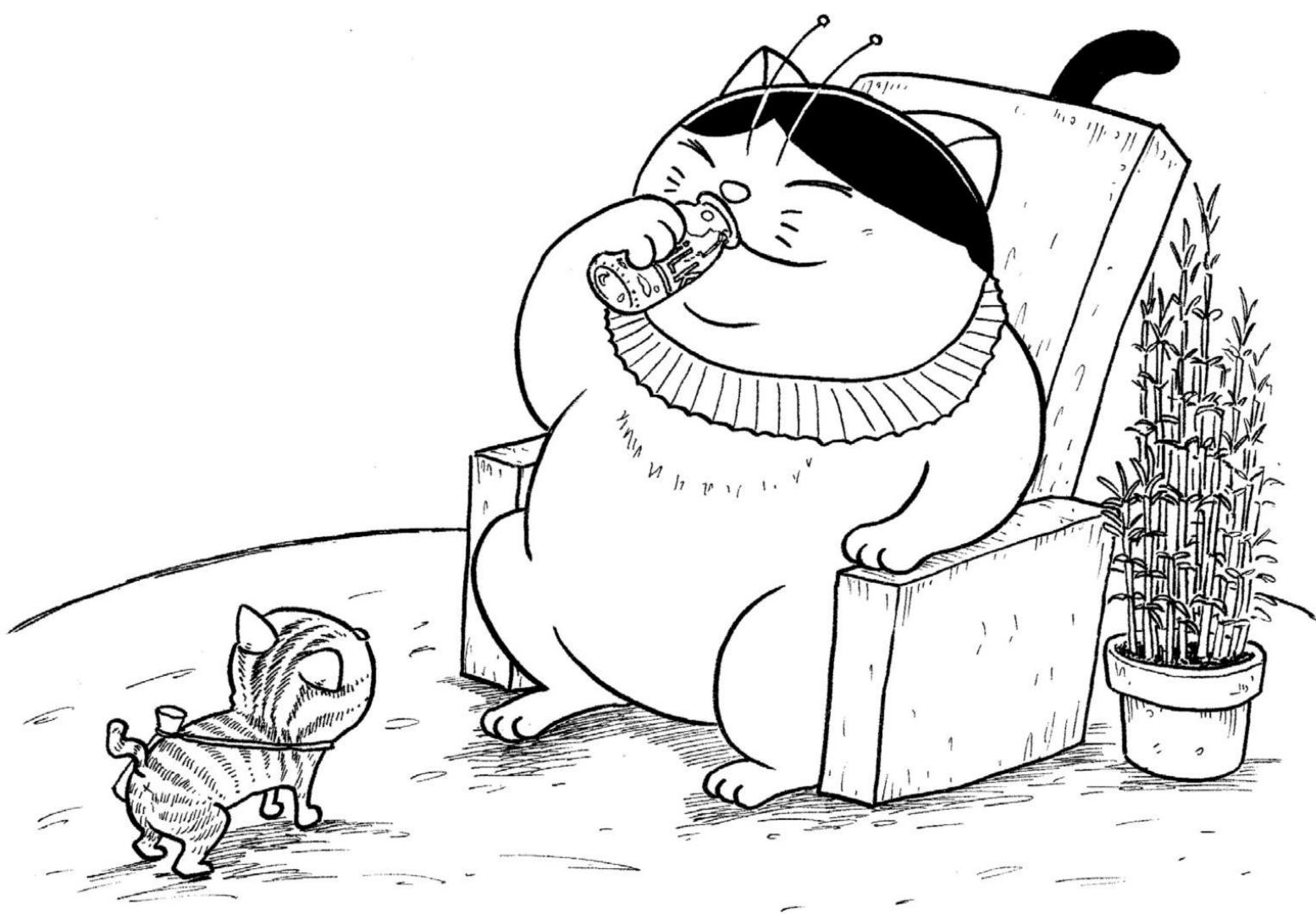

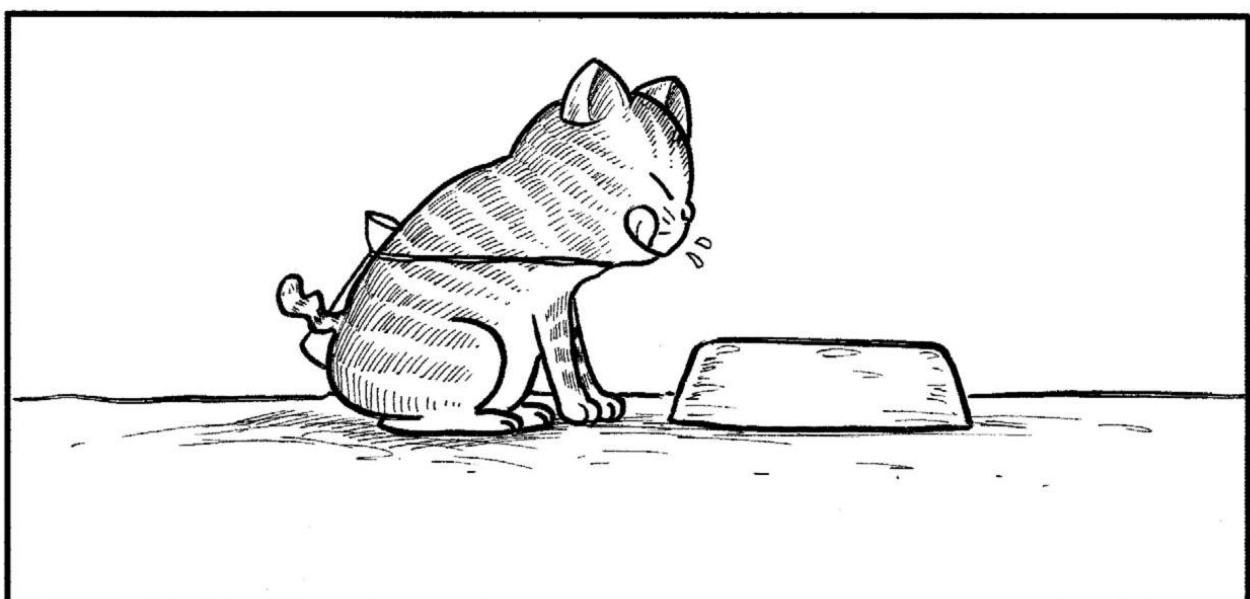
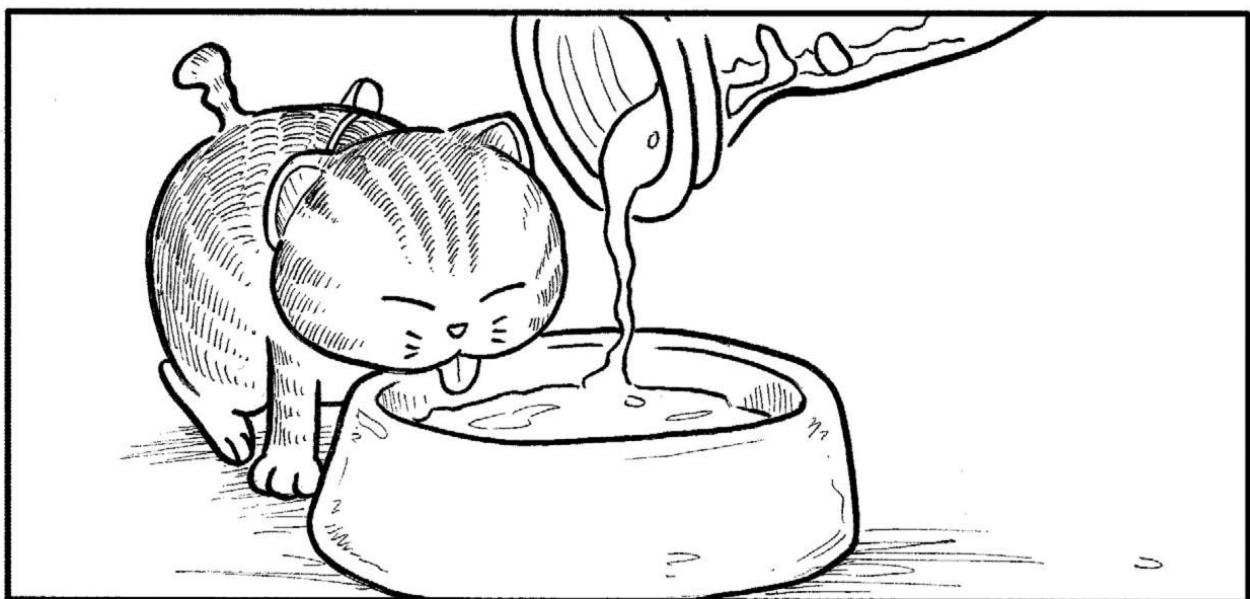
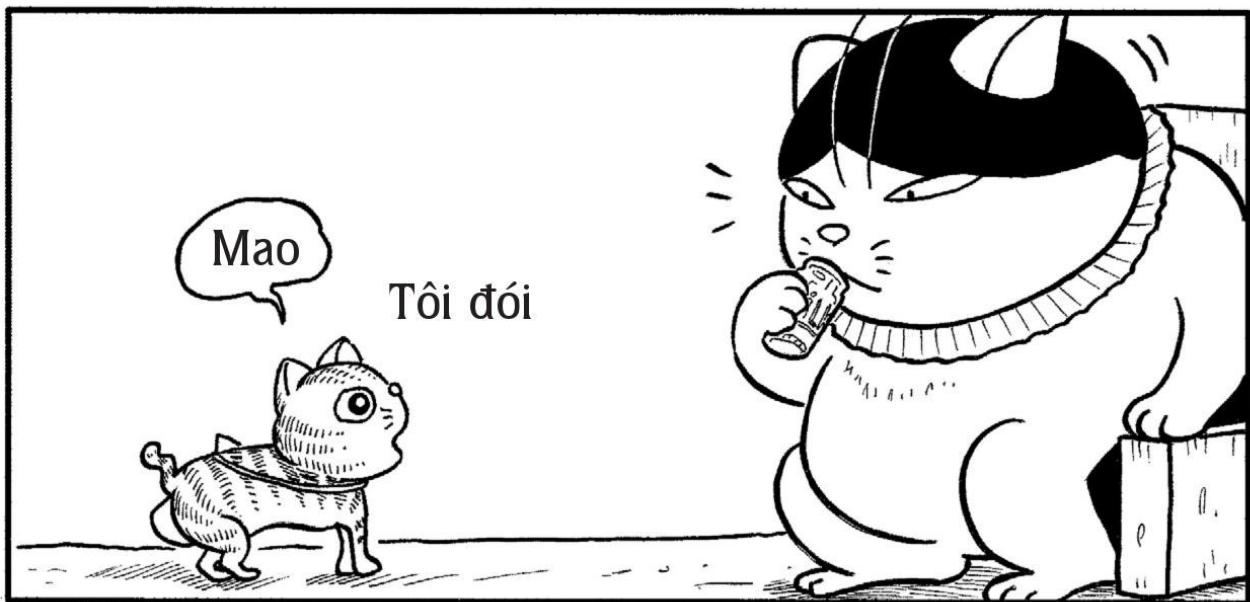
Cái chết từ niềm
tin mù quáng

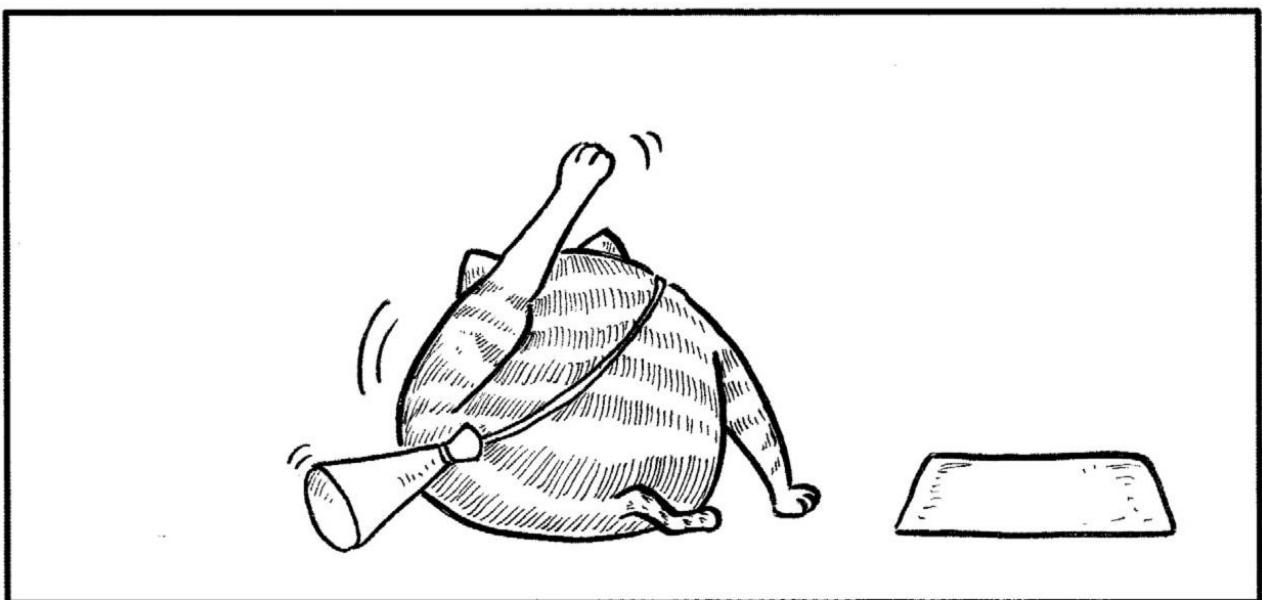
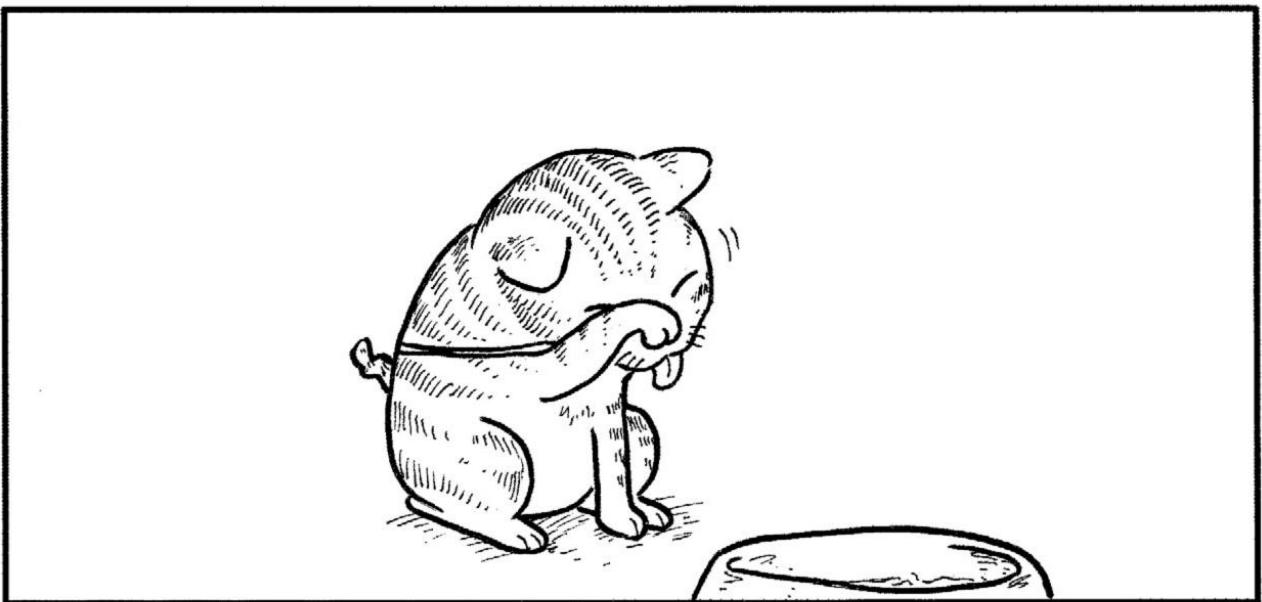

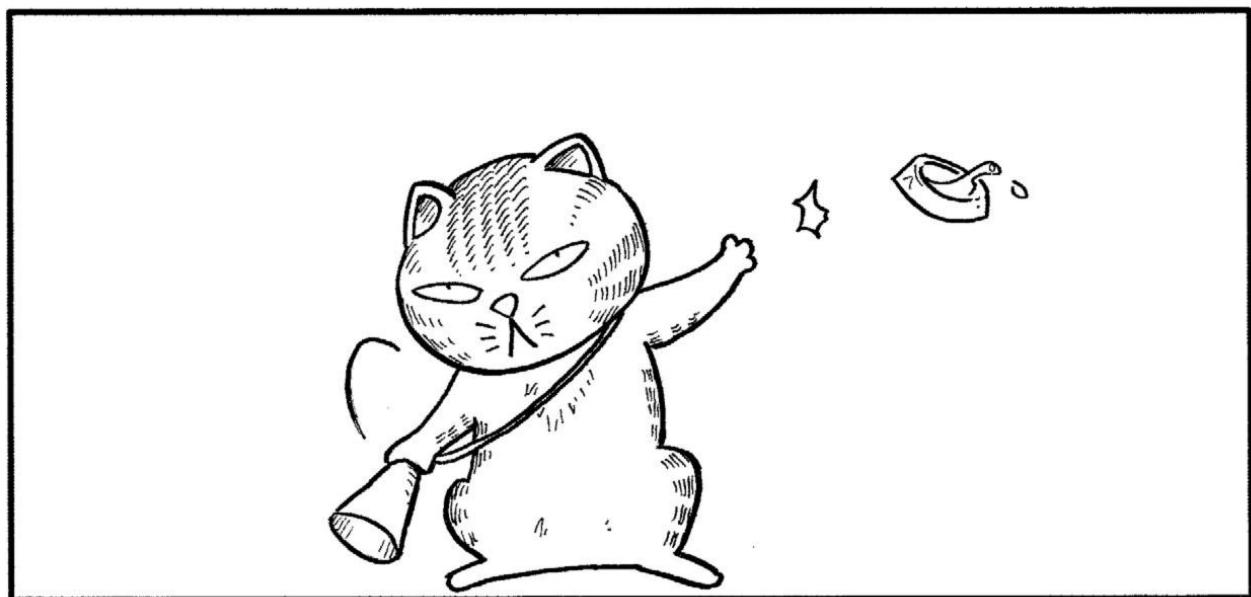
*Giáo điều căn bản
chỉ như những con
gió thoảng qua.*

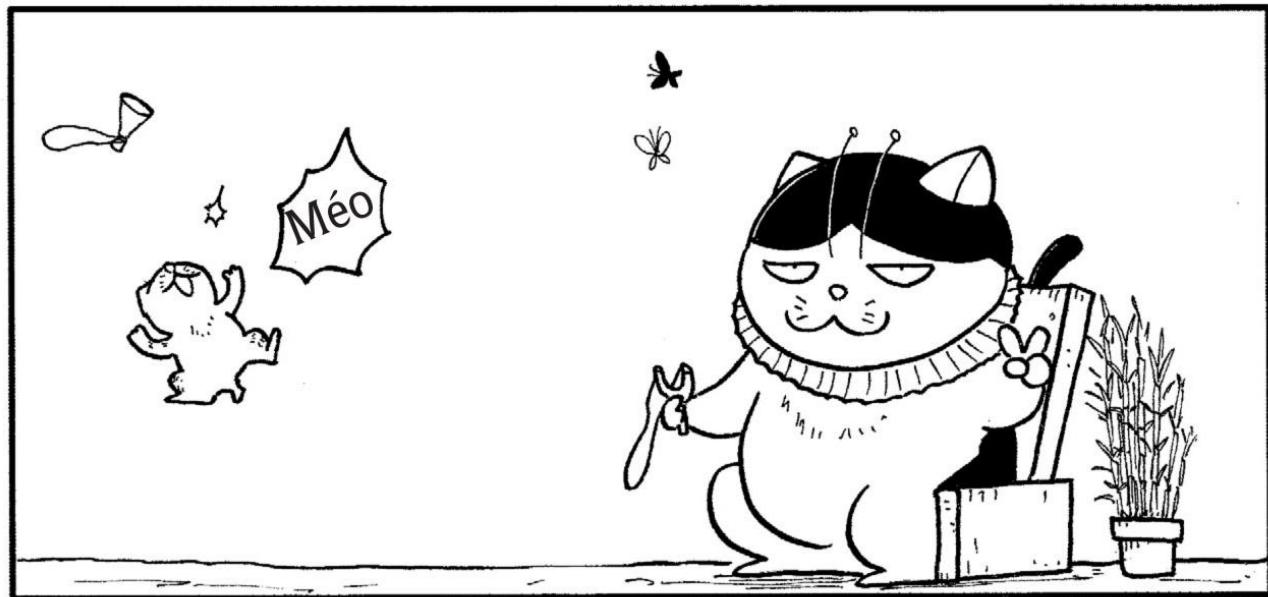
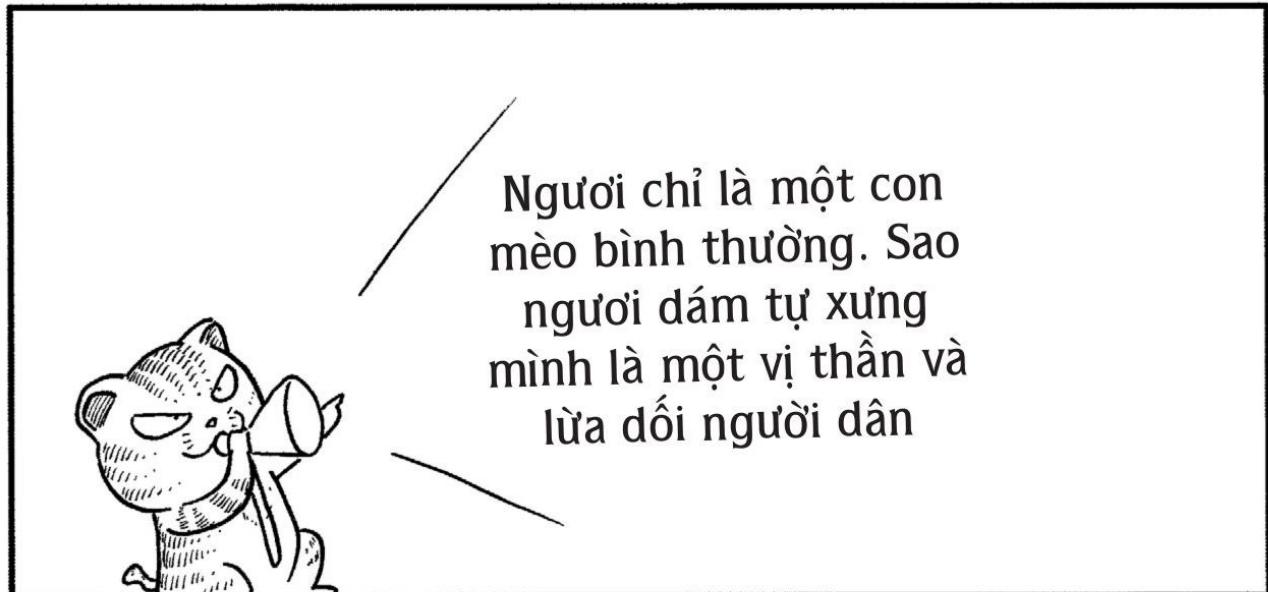

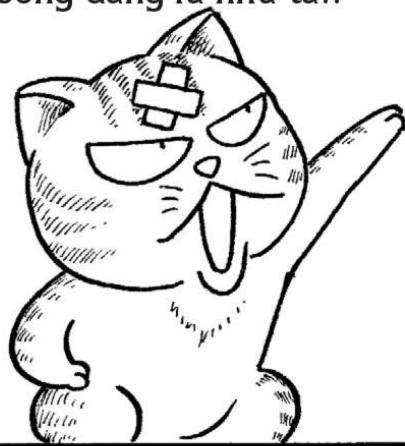
Meo~~~

Ôi~~~

Đau quá...

Thầy chưa! Là thần mà nỡ lòng nào
làm tổn thương một chú mèo dẽ
thương bé bỗng đáng iu như ta!!

Ngài ấy có thể chứ,
chẳng phải ngươi vừa nói
Ngài ấy không phải Thần
Mèo sao?...

Vậy các ngươi
đã thừa nhận
rồi nhé!!

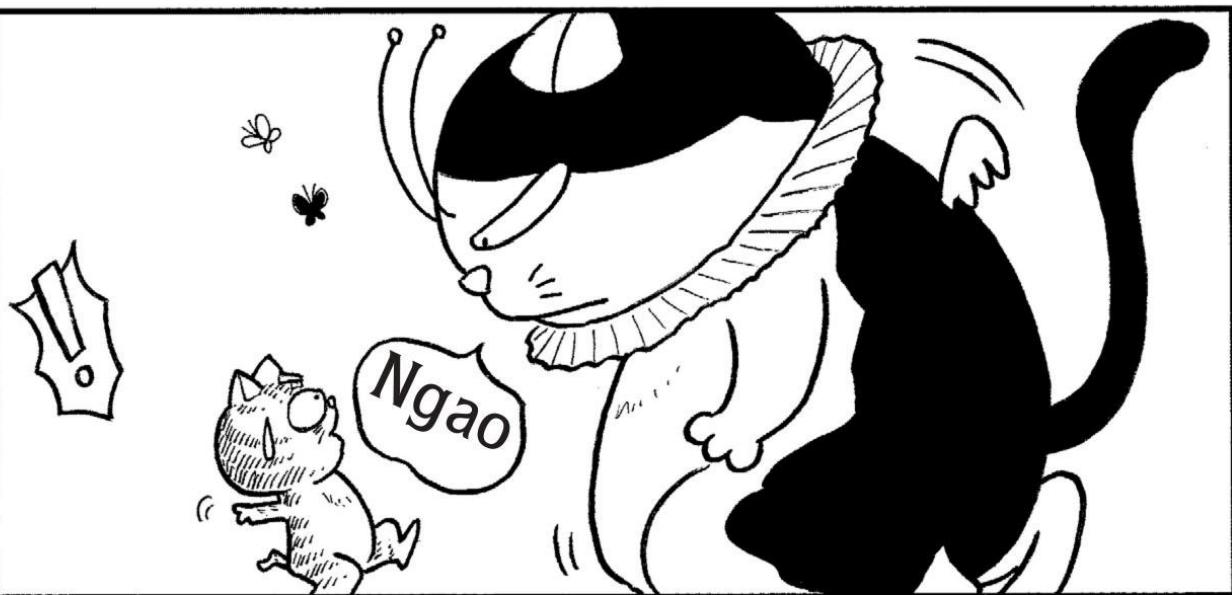
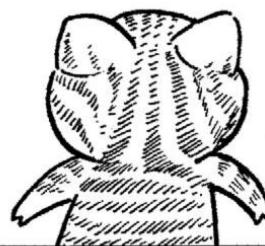

Rằng con bò
sữa này
không phải là
một vị thần!

Ngươi vượt qua cả
một quãng đường
dài, chỉ vì vấn đề
bé như cái móng
tay này?

Ta đến đây để hé lộ cho
toàn thế giới rằng
đây chỉ là Thần dởm,
sự thật phải được tiết lộ!!!

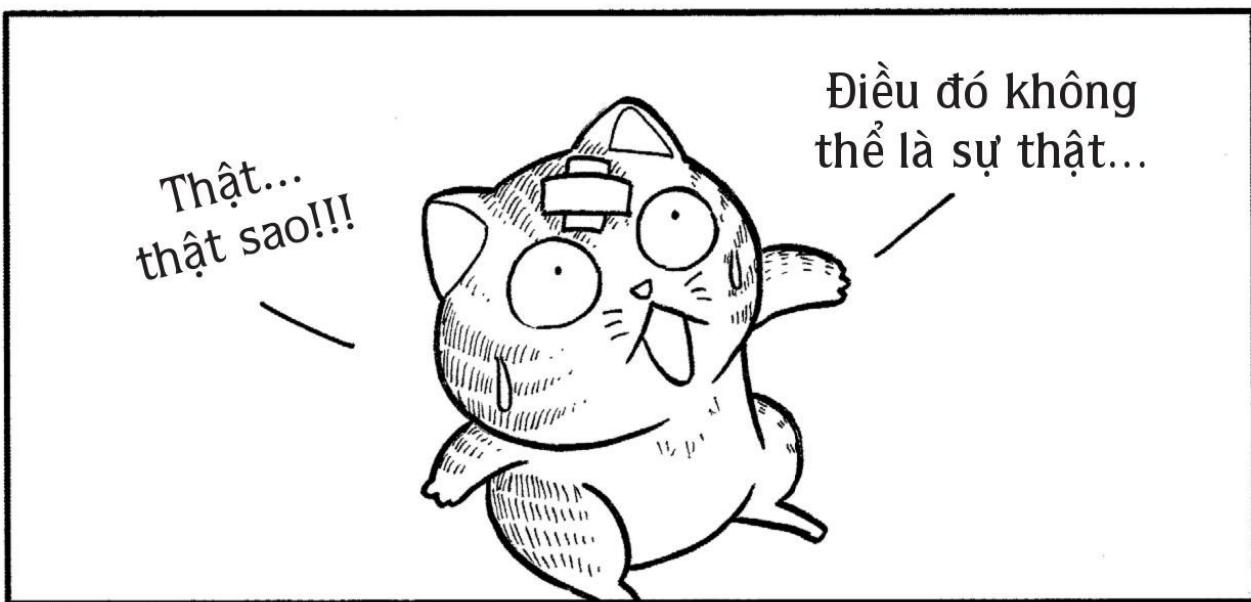

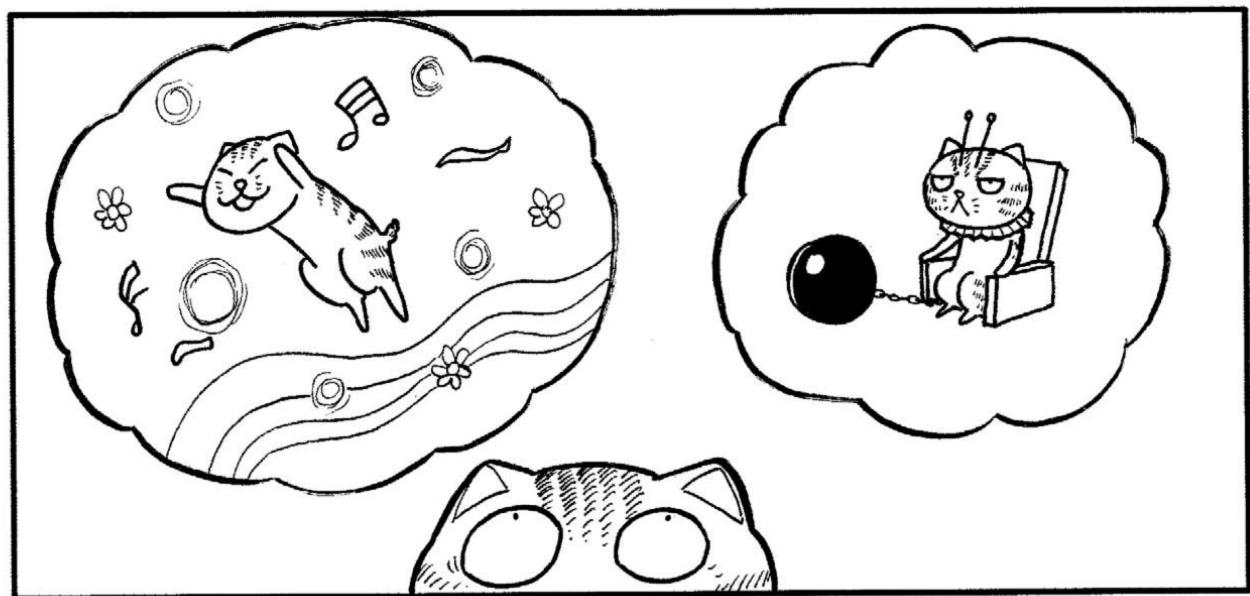
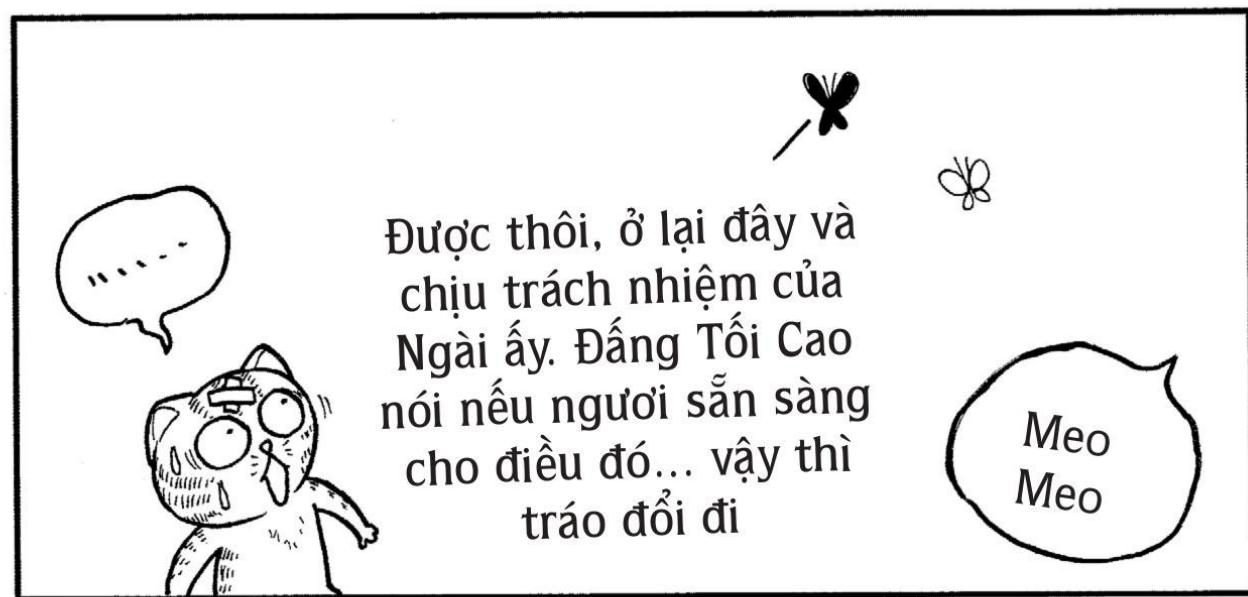
Đắng Tối Cao
nói đây là lần
đầu tiên Ngài
gặp một kẻ
ngốc nghếch
như ngươi

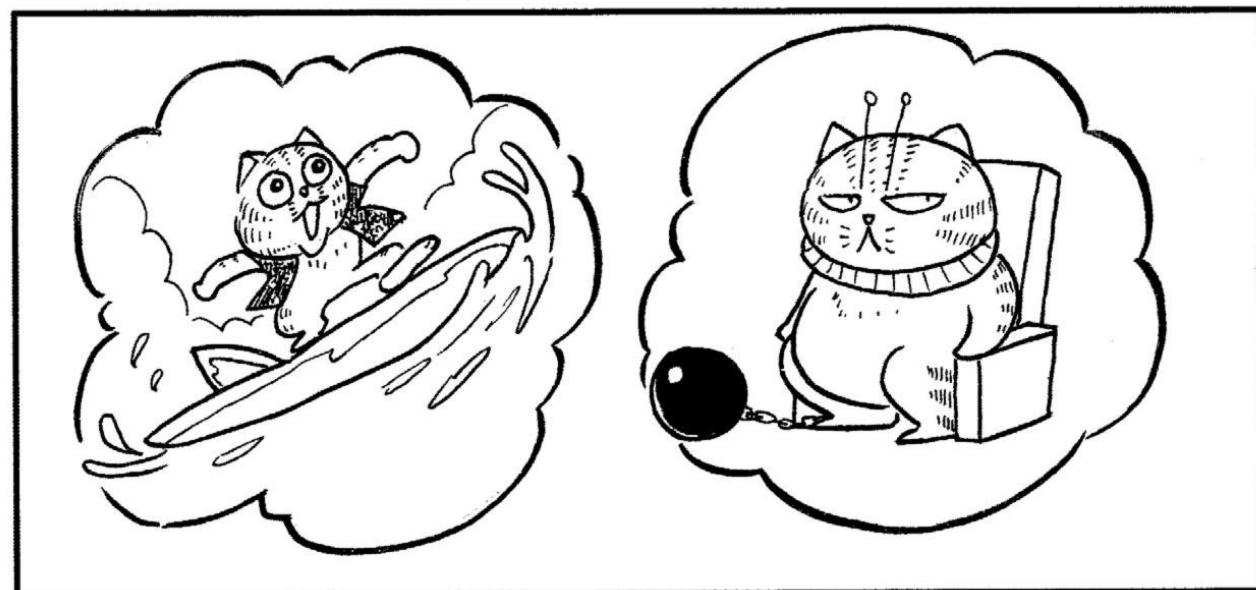
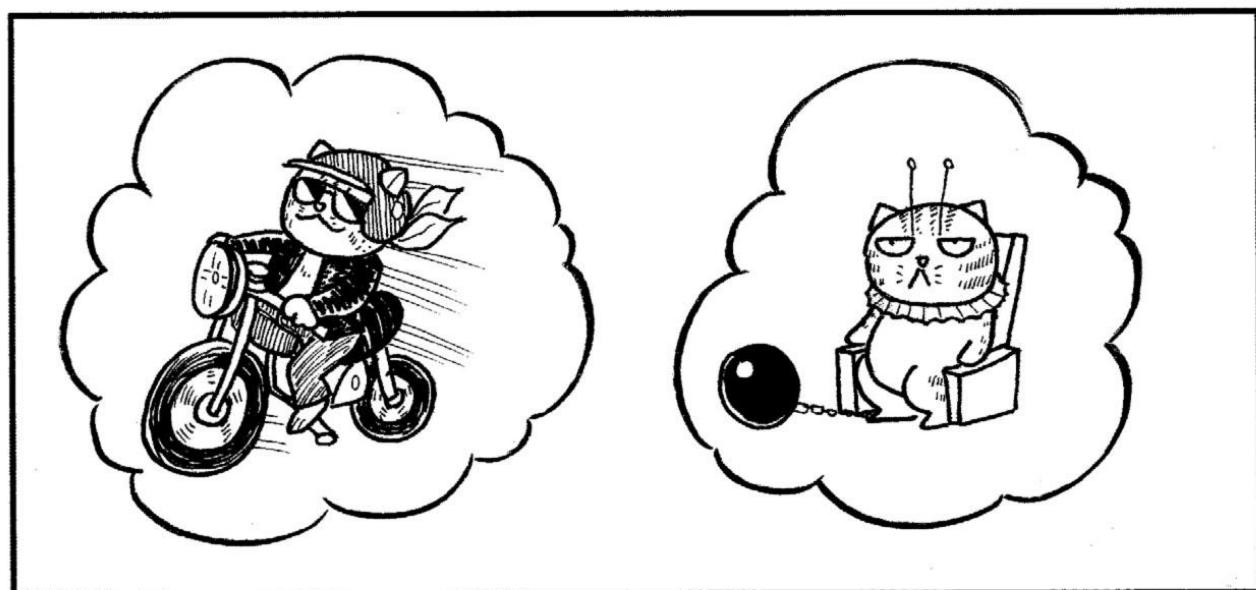
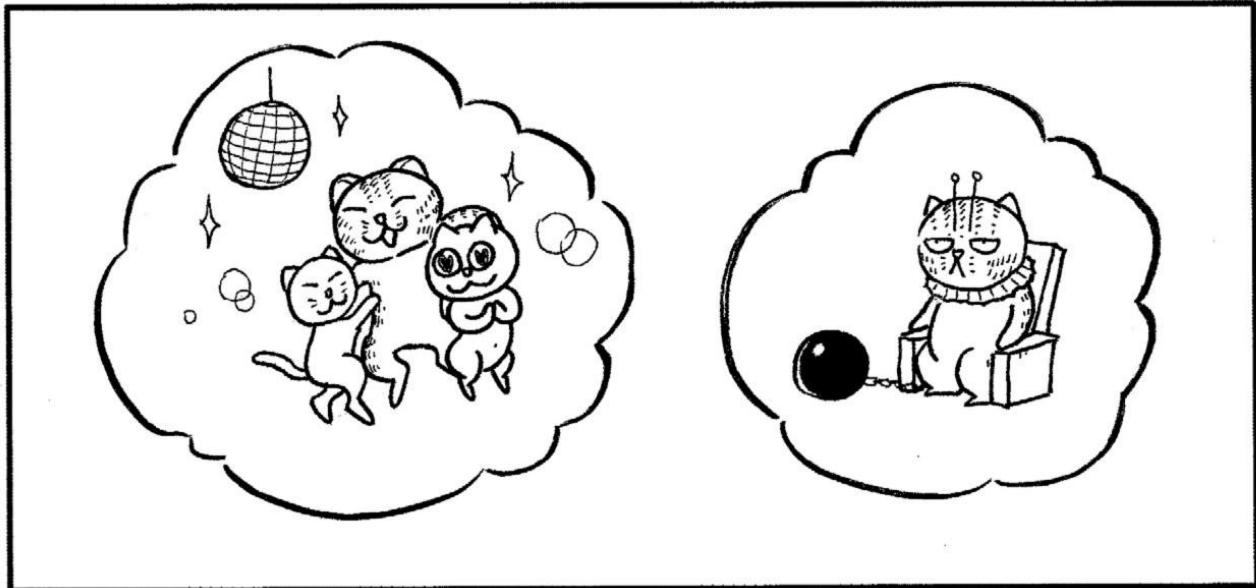

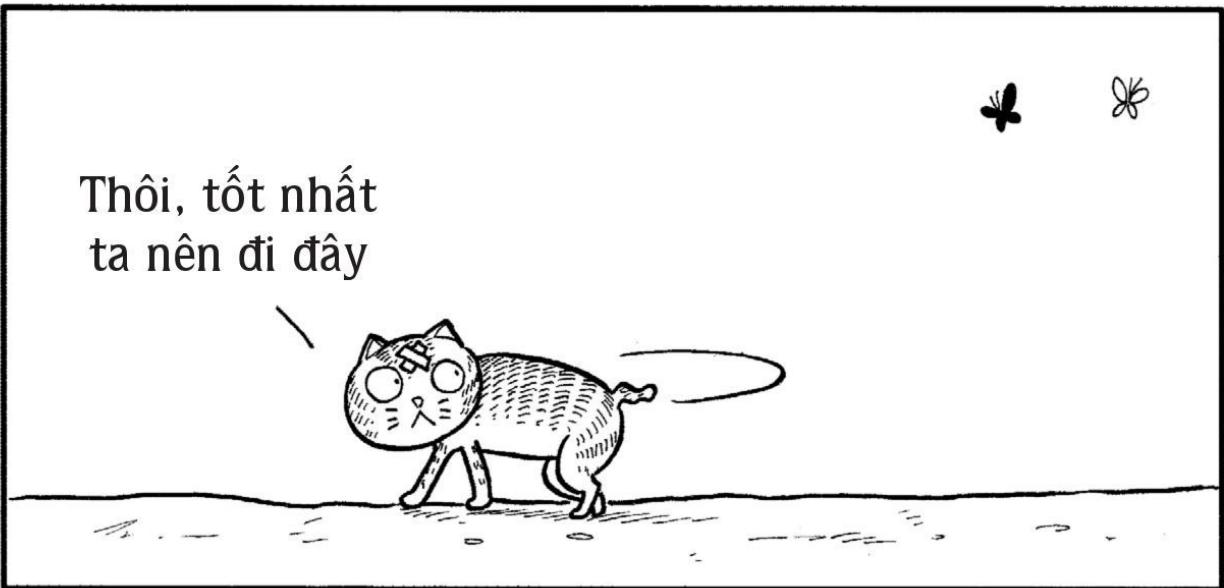
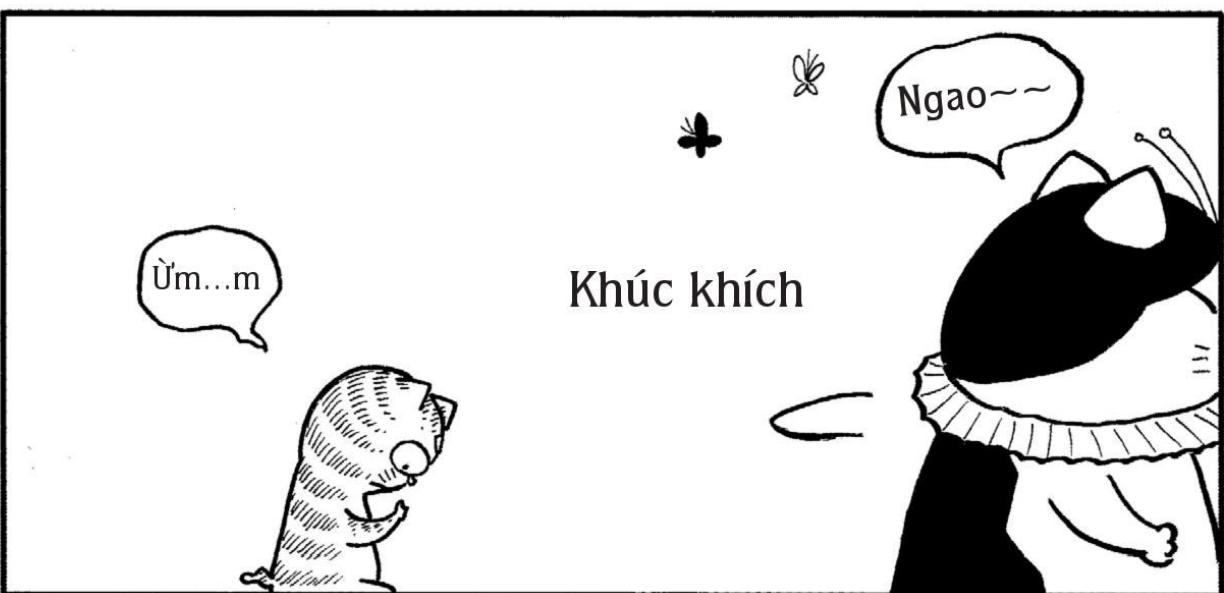
Meo

Meo

Nhân tiện...

Giờ đã tới đây rồi, liệu
ta có thể lấy ít cây tre
cho mèo không?

Thật tốt bụng

Quả là không uổng
phí chuyền đi của
ta tẹo nào

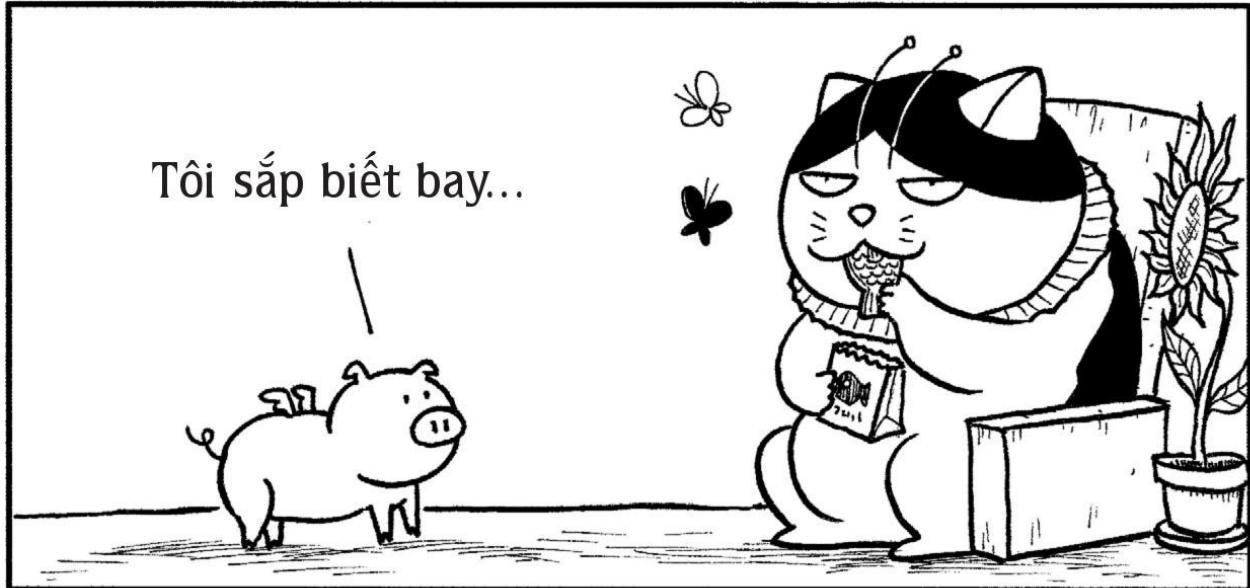
*Trong mỗi
chúng ta
đều có
một con mèo.*

Tôi là một chú lợn
Tên tôi là “Kong Din”

Tôi sắp biết bay...

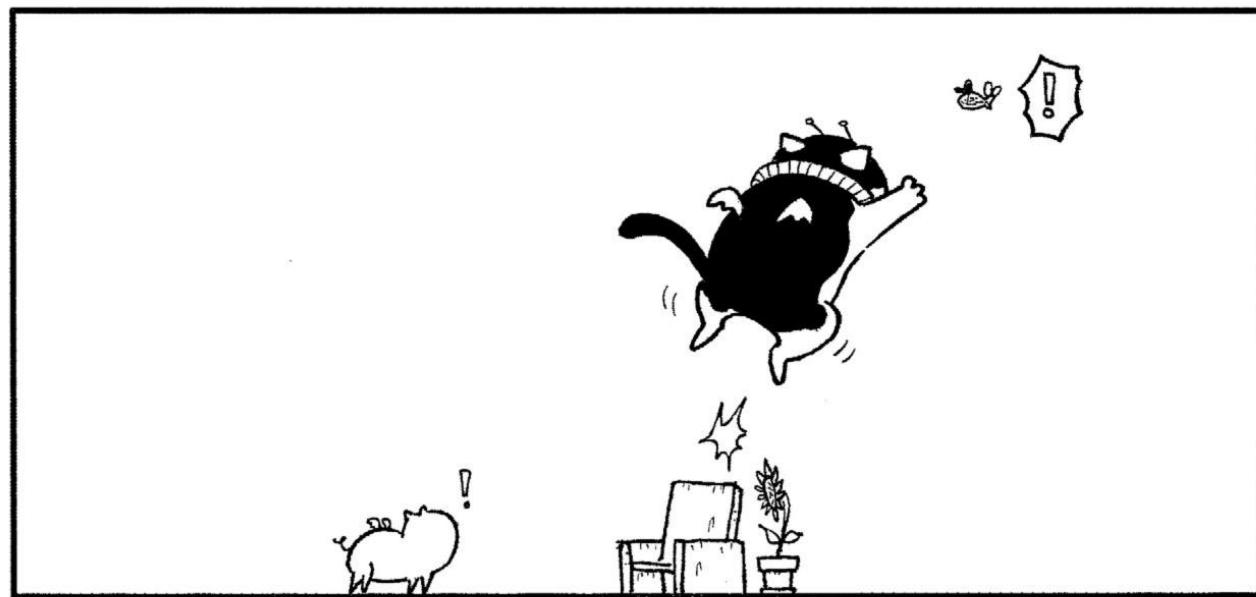
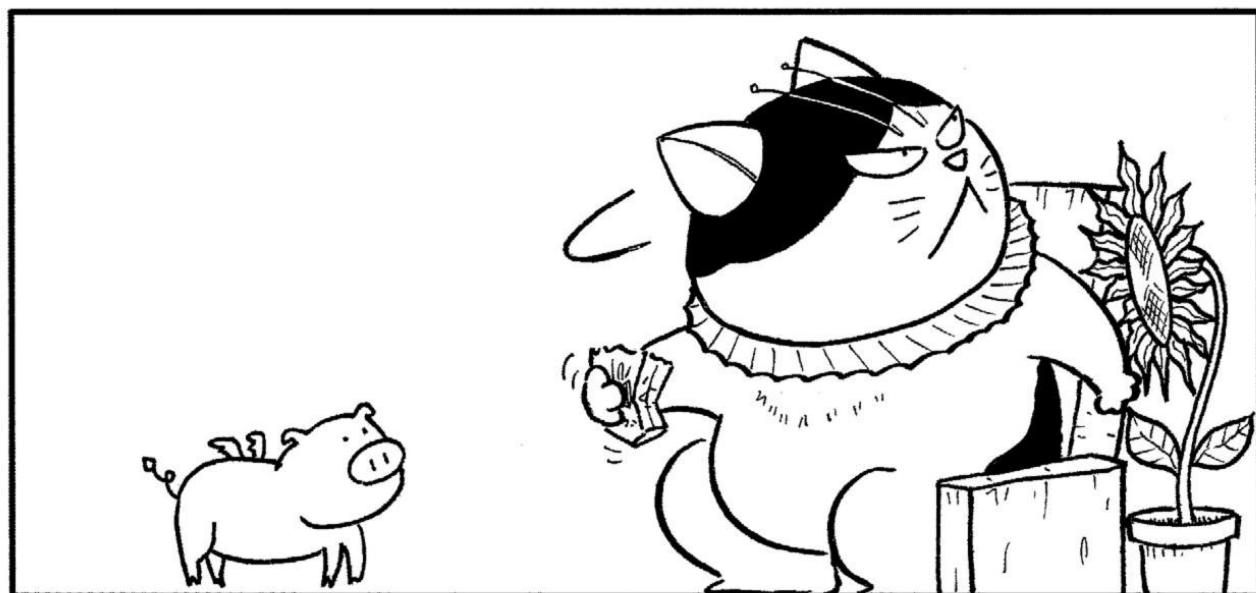

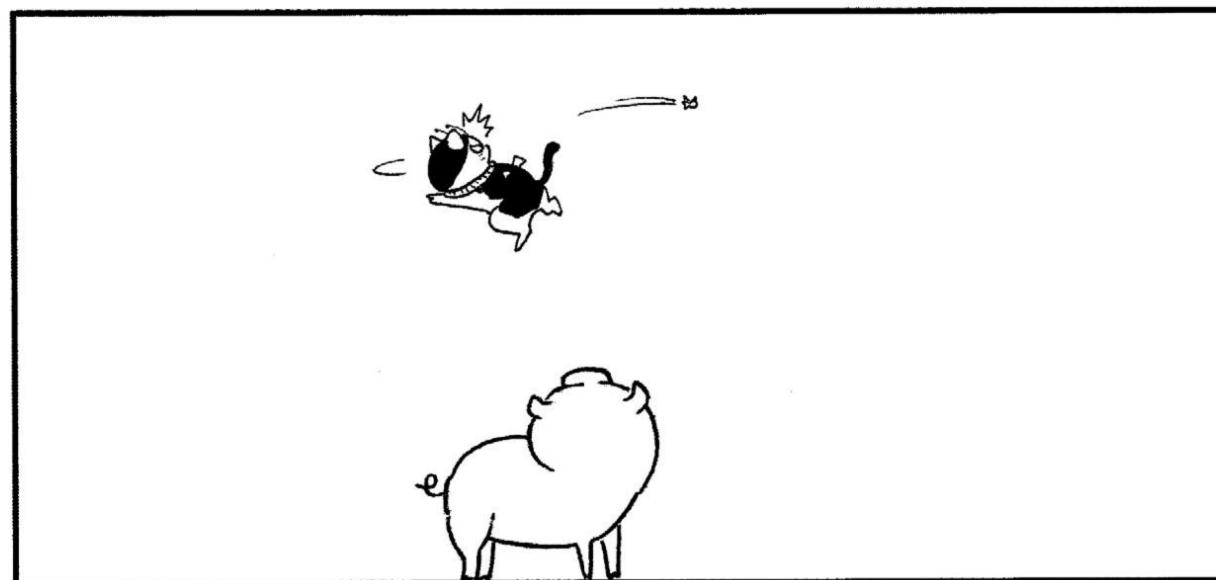
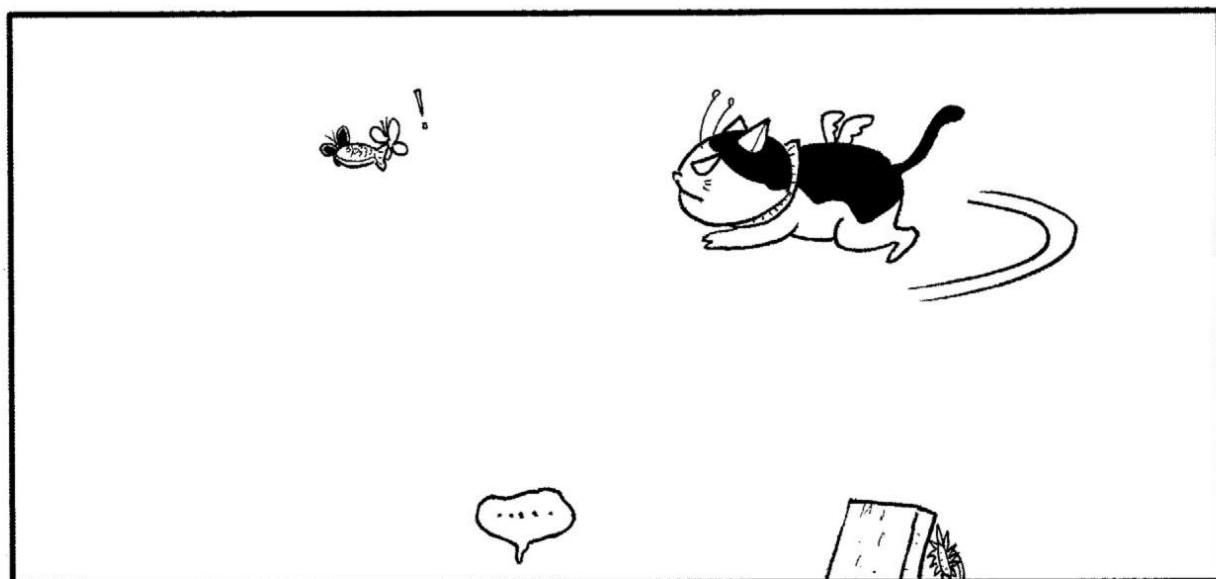
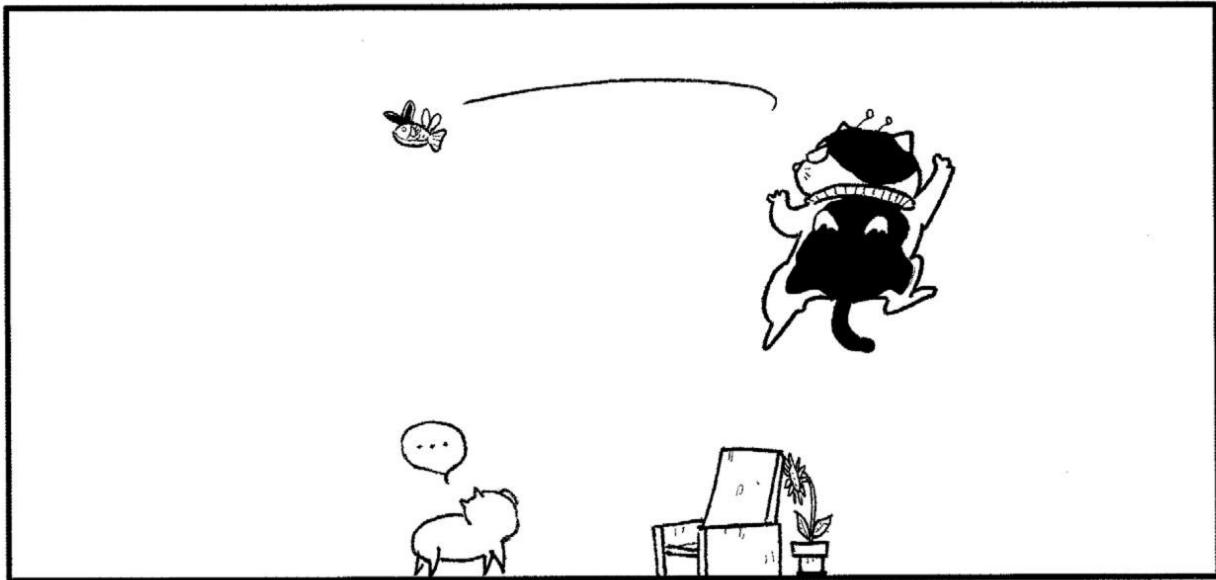
Nhin này! Tôi thậm chí có cả một đôi cánh nhỏ sau lưng

Nhưng các tiền bối nói rằng tôi chỉ là một chú ỉn... Tôi chẳng thể bay được. Từ trước tới giờ không có chú ỉn nào bay được hết

Bạn bè tôi cũng nói rằng
đôi cánh của tôi quá bé,
và rằng tôi quá béo

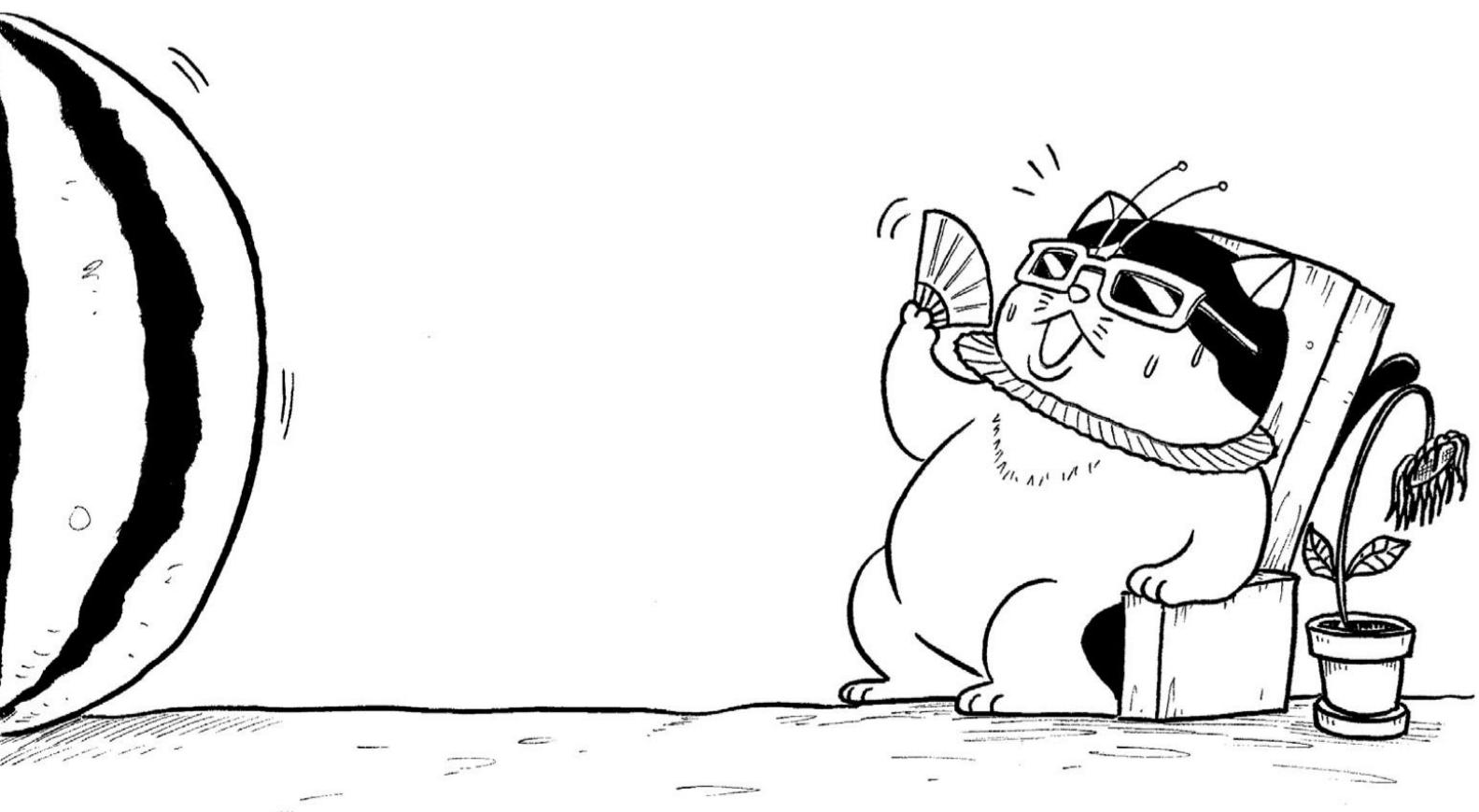
Có lẽ...

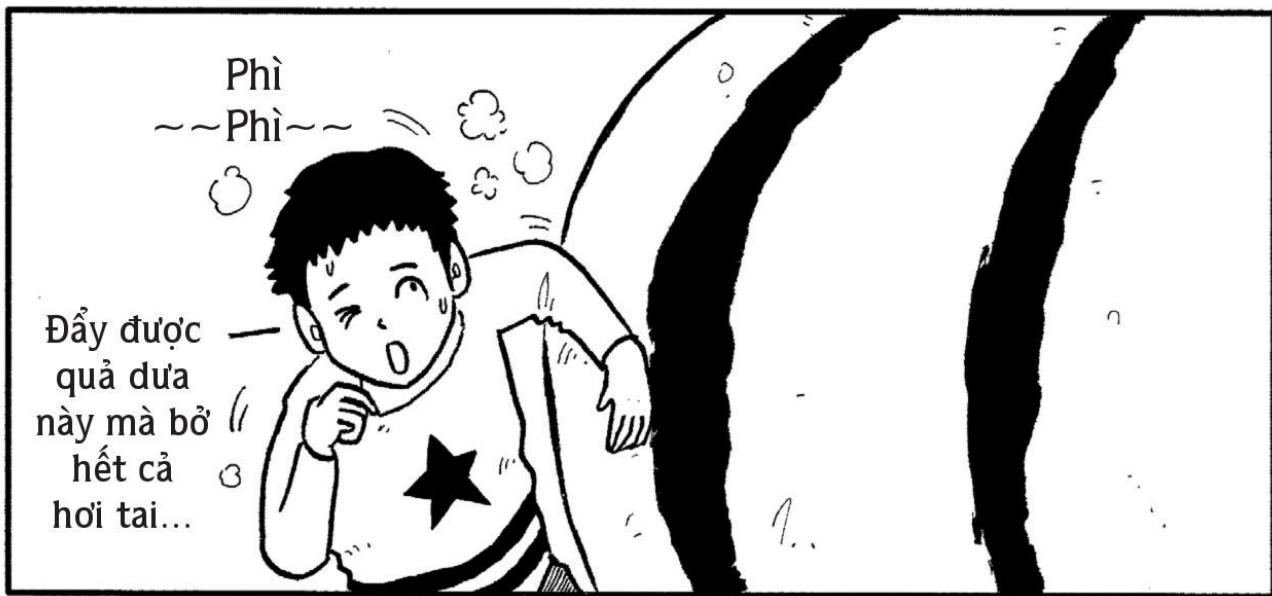
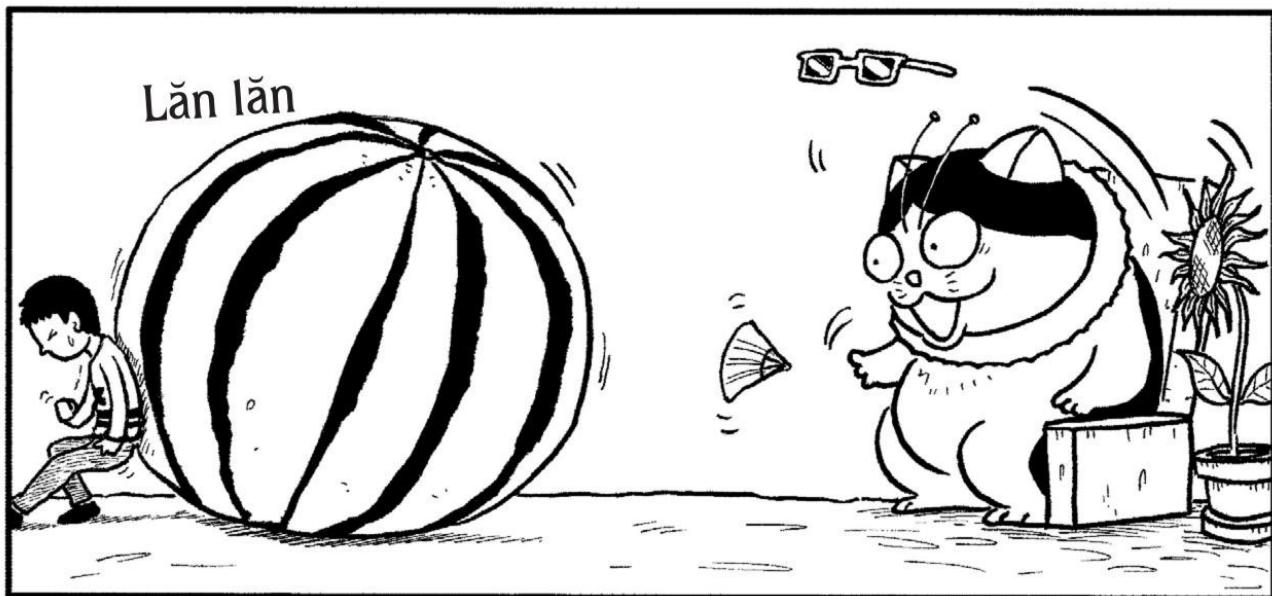
Nếu tôi thực sự cố gắng,
tôi cũng có thể làm được
điều đó...

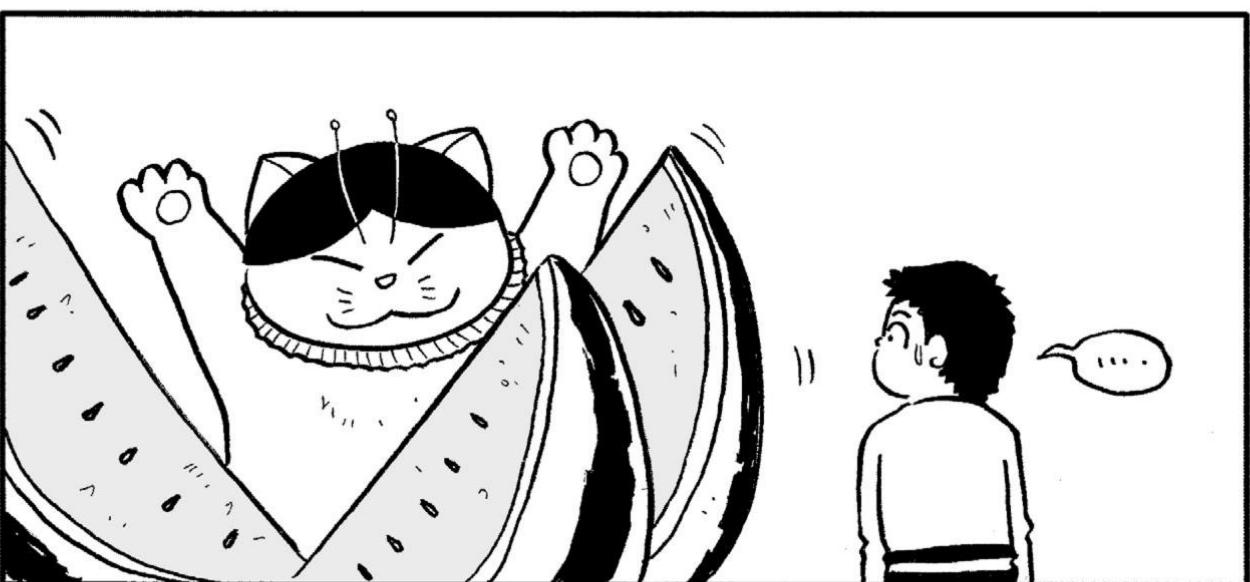

*Hãy
bay đi!*

Tôi cũng có nỗi
phiền muộn cần
được giúp đỡ

Ngài vẫn lắng
nghe tôi đây
chứ?

Trước đây tôi thường
nghĩ hạnh phúc có được
thật dễ dàng, đôi khi
chúng ta chỉ cần tự tạo
ra chúng

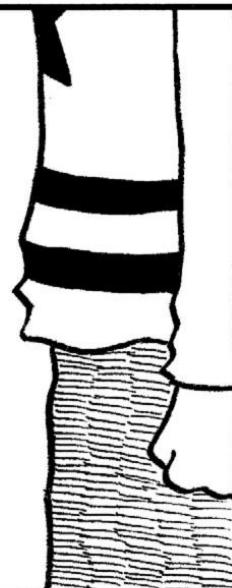
“... Và rồi... Tôi nhận ra rằng việc tự
tạo ra hạnh phúc... khá là buồn tẻ...
thiếu sự trang trọng... kiểu như dùng
mành thưa để che giấu sự trống rỗng
bên trong...

Nó đôi khi đủ tốt để che chắn cho bản
thân và cho người khác... nhưng tôi
biết rằng nó không thể lấp đầy những
khoảng trống bên trong...

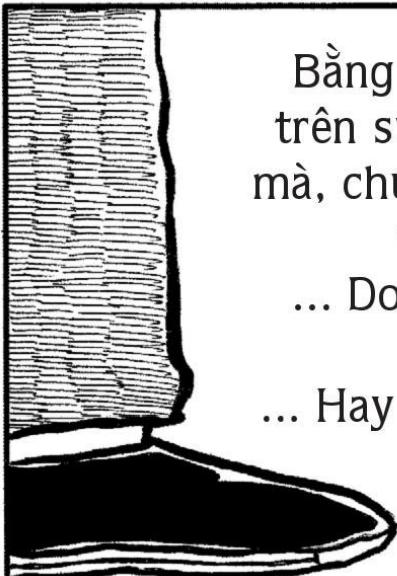
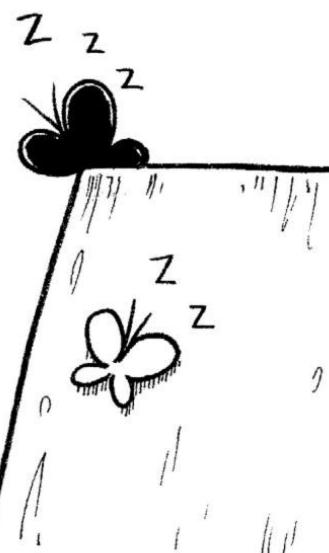
Sự đồng cảm và yêu thương từ người khác có
thể lấp đầy được khoảng trống. Tôi cảm nhận
được chúng từ trước, và đó là lý do vì sao tôi
khá chắc chắn về điều đó.

Theo kinh nghiệm của tôi, chúng đang được hàn
gắn dần dần... nhưng... với tôi, sự trống rỗng
bên trong giống như một hố đen không đáy...
Ngay cả với sự đồng cảm từ người khác, dường
như vẫn không có thứ nào là vừa đủ.

Tôi nhận ra rằng... đồng phương pháp giáo dục tập trung vào việc tự tạo hạnh phúc bản thân là vớ vẩn... bởi vì còn nghi ngờ gì nữa, sự đồng tình của người khác là mục đích tối thượng của hạnh phúc...

Một vài người có thể thấy xấu hổ khi thừa nhận điều đó, nhưng đây là một nhân tố cơ bản mà mọi con người đều cần.

Bằng cách dựa dẫm hạnh phúc của chúng ta trên sự chấp thuận của người khác, chẳng thế mà, chúng ta phải chịu rủi ro trên sự bất ổn liên tục, dù là một chút hay rất nhiều.

... Do đó, làm thế nào chúng ta có được một hạnh phúc vĩnh cửu?...

... Hay nó là điều mà con người chúng ta không có quyền để đạt được?

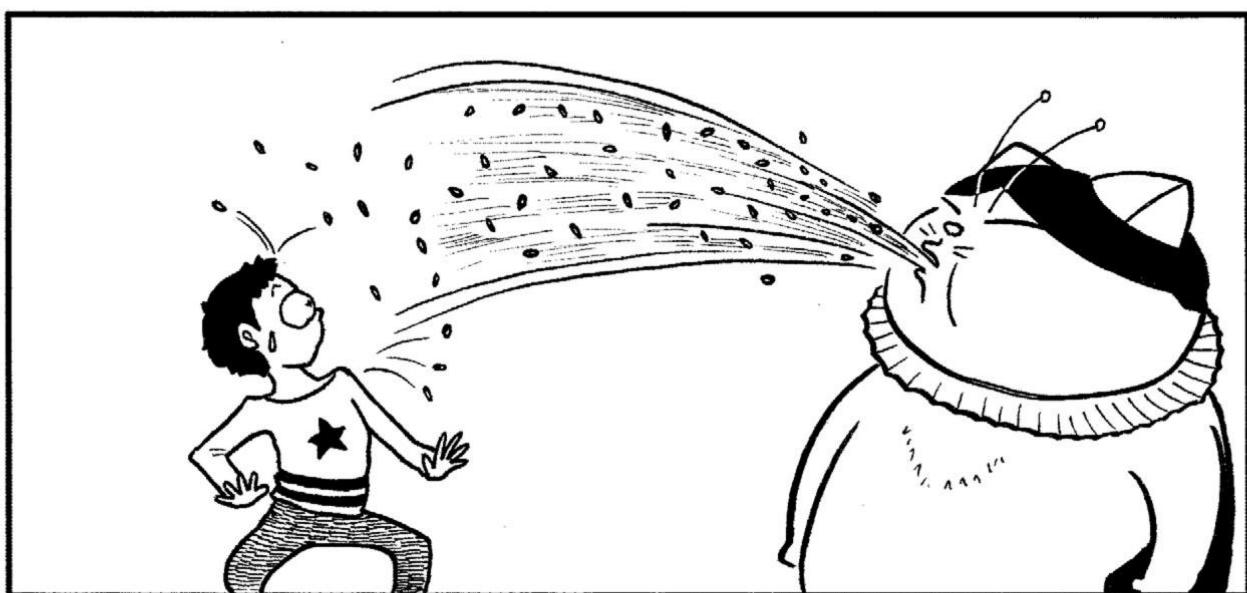
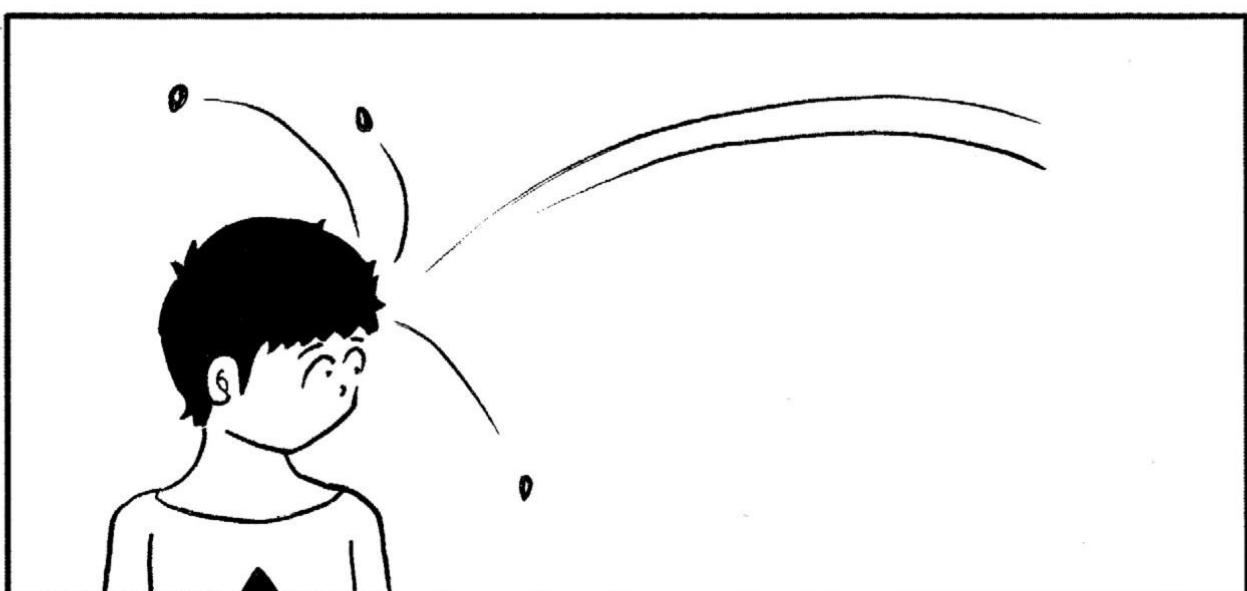
Hay đó là bởi vì... bản thân chúng ta... thiếu năng lực để đạt được hạnh phúc?

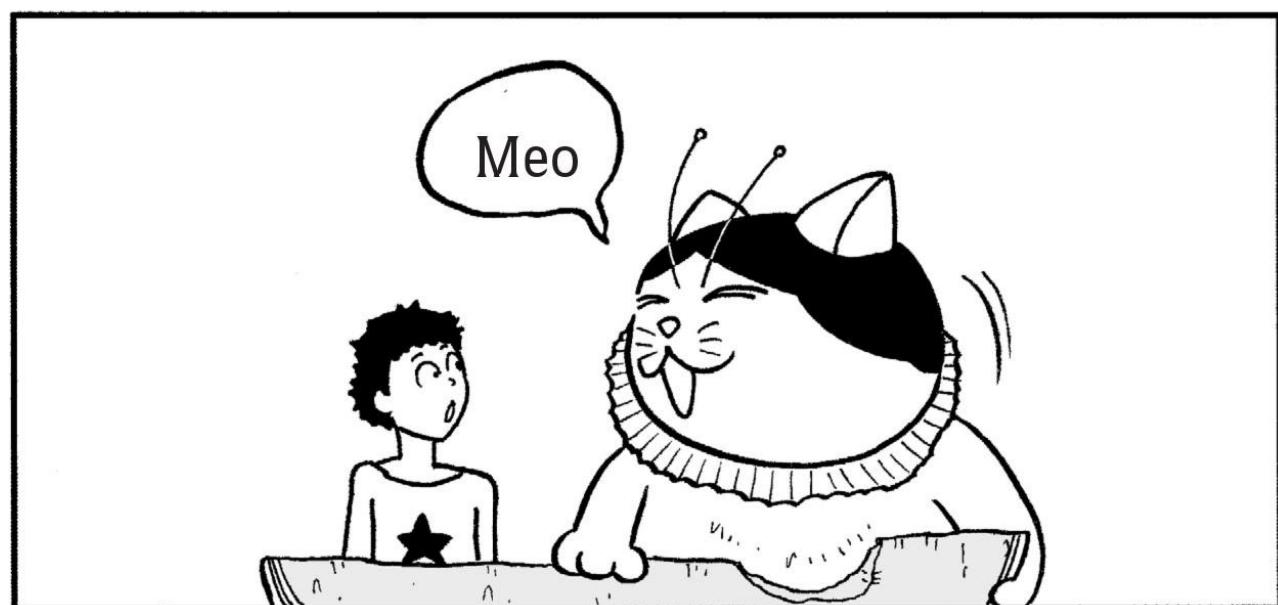
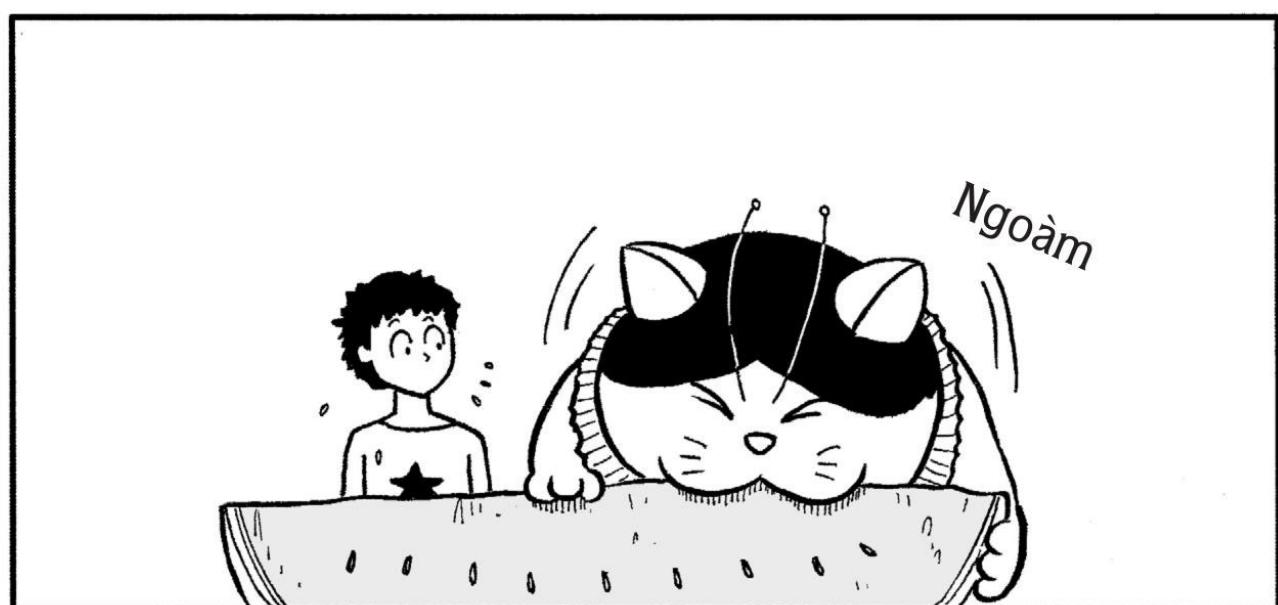
Ngài là một vị thần...
Vậy Ngài có thể giải thích
cho tôi...

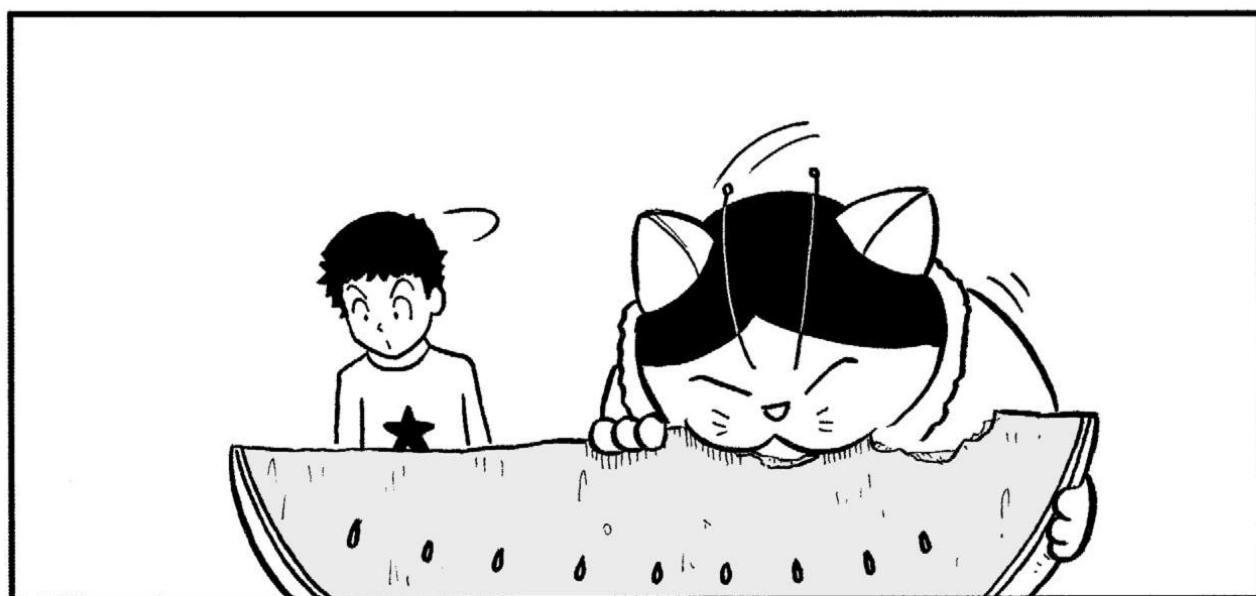
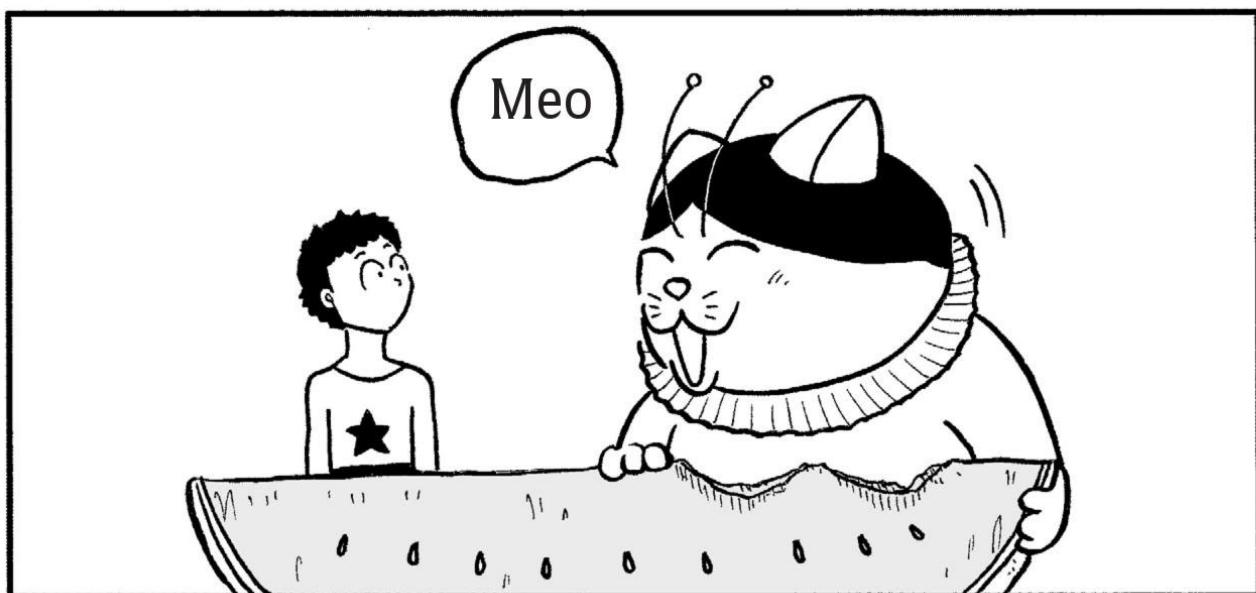
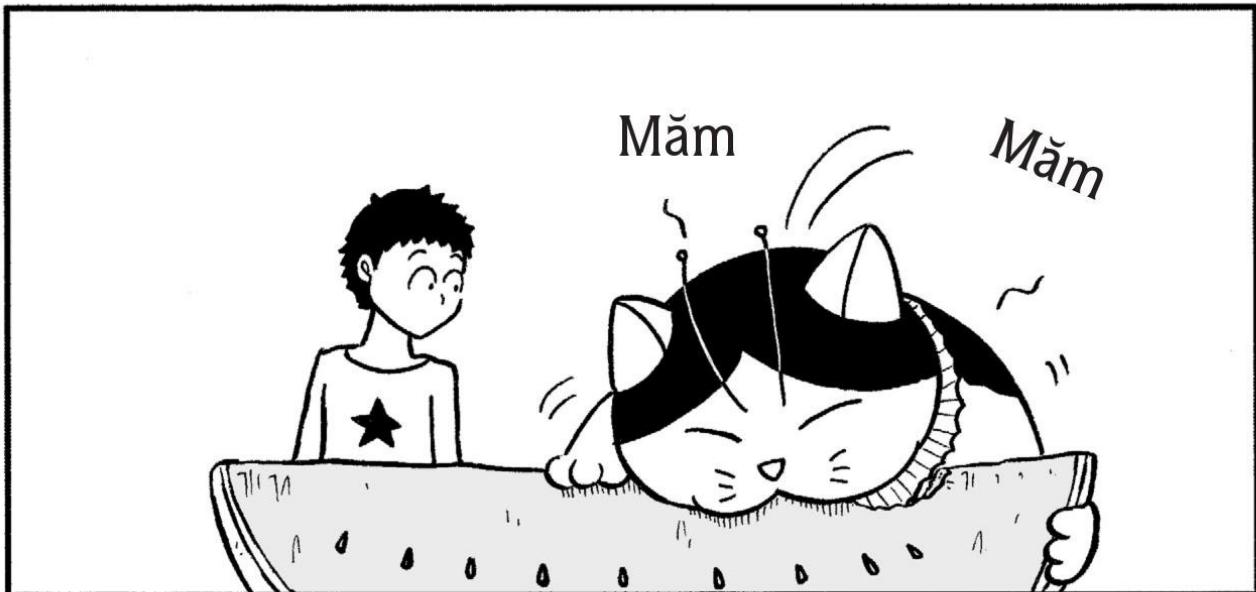
... một cách chân thật nhất...

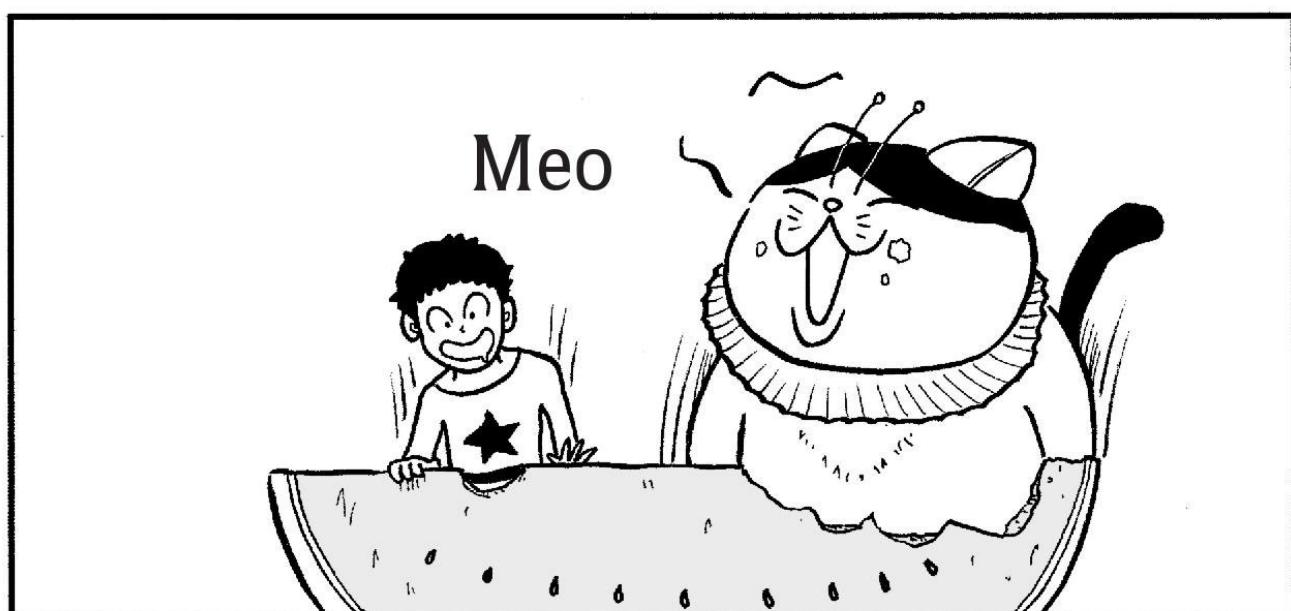
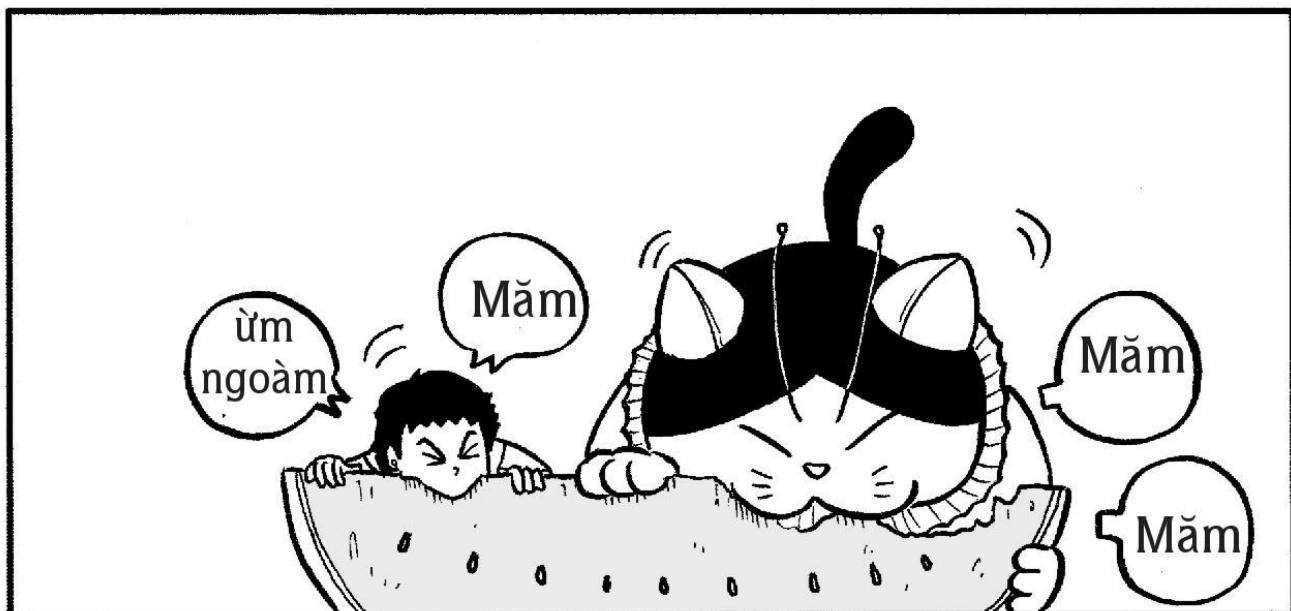
Hạnh phúc là gì?

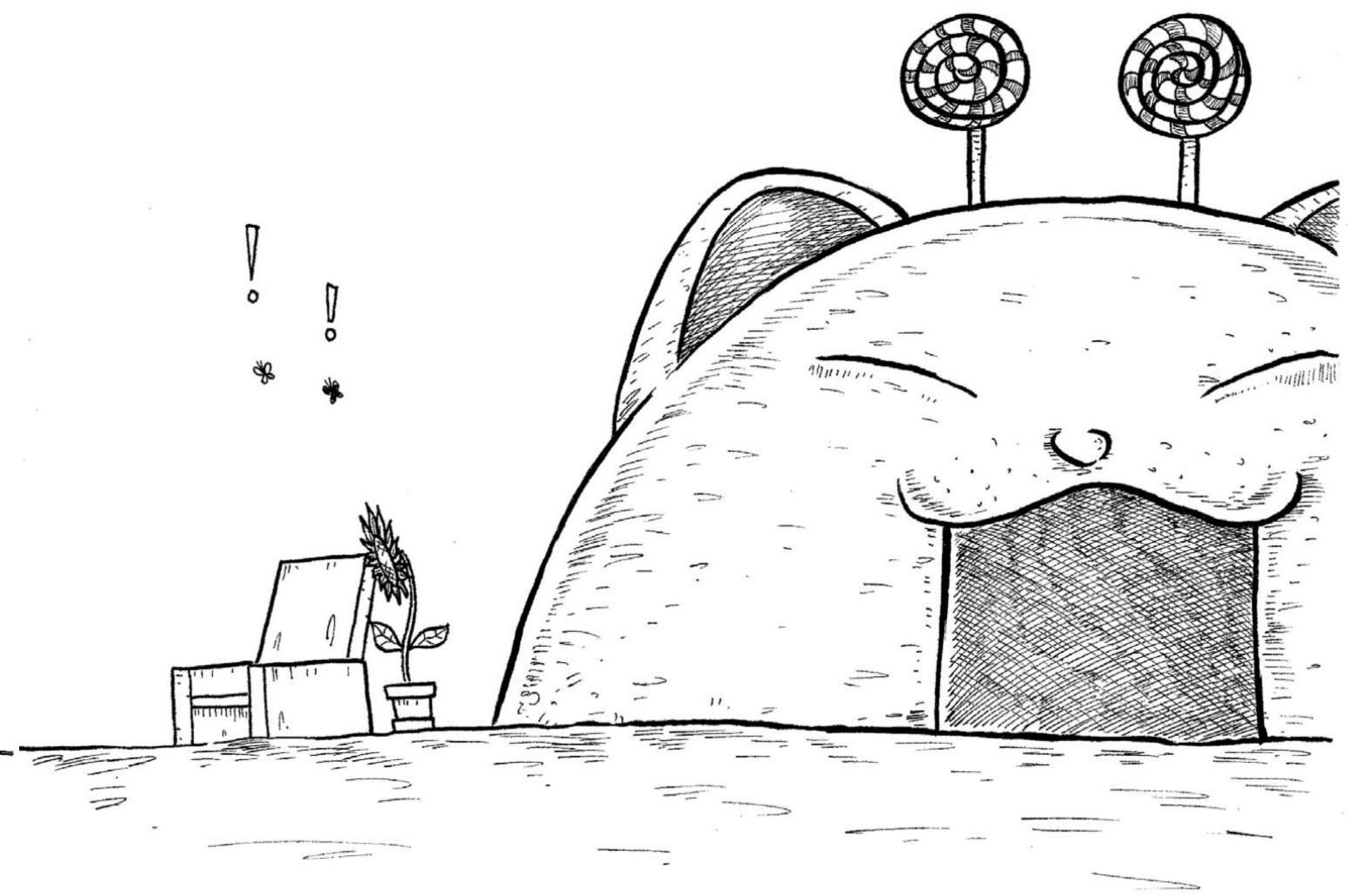

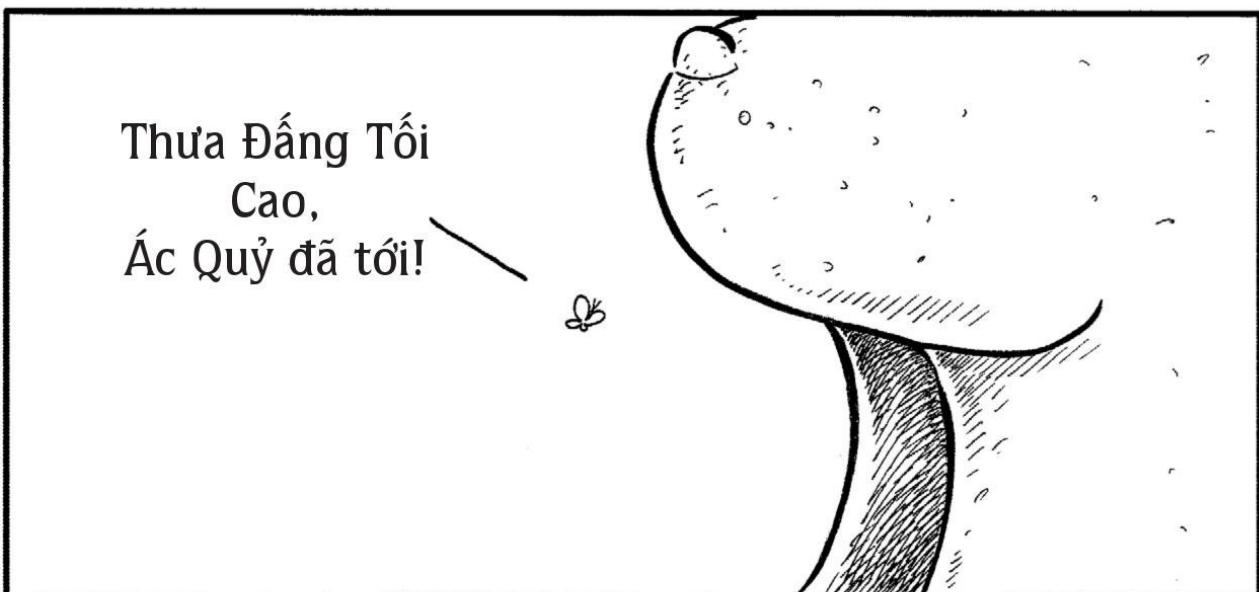
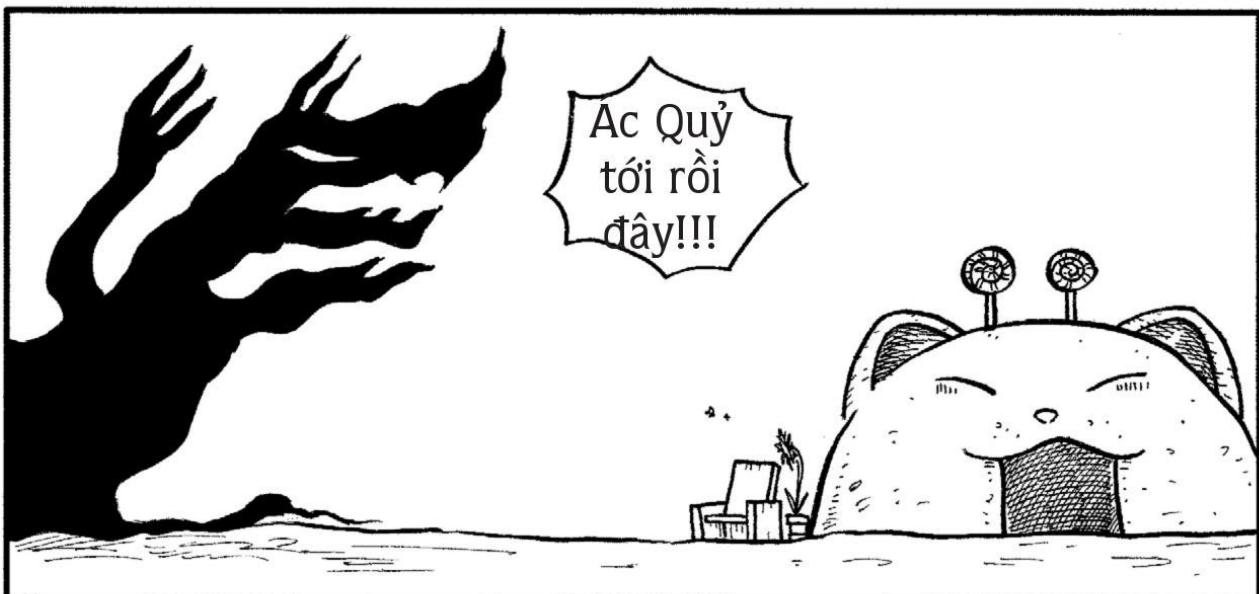

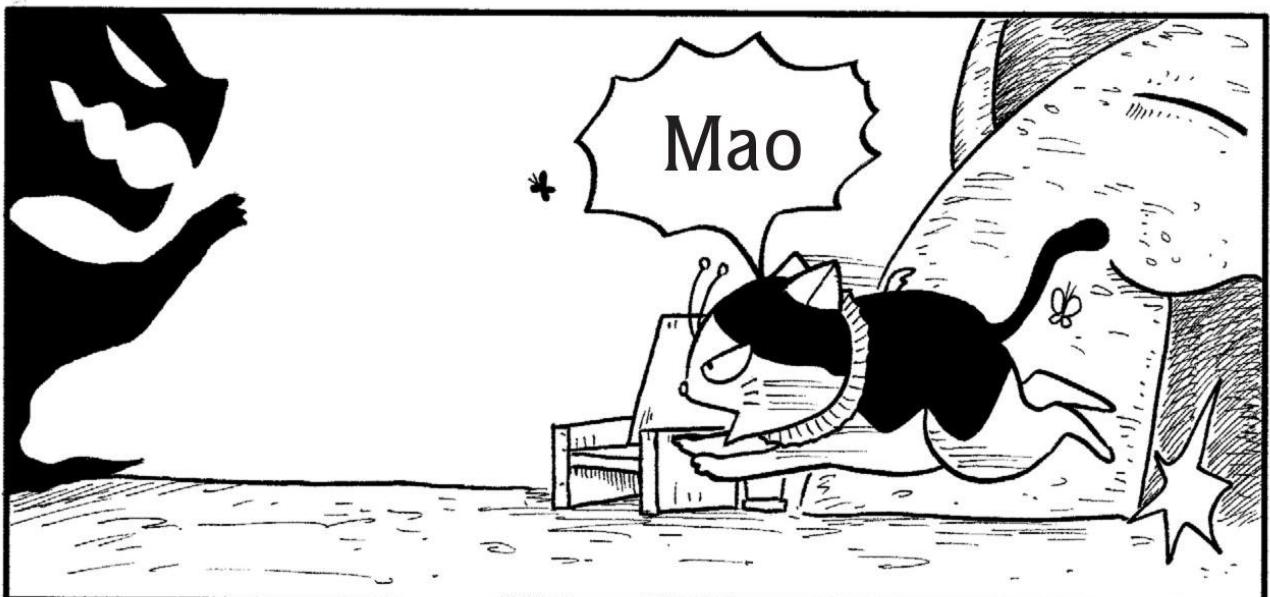
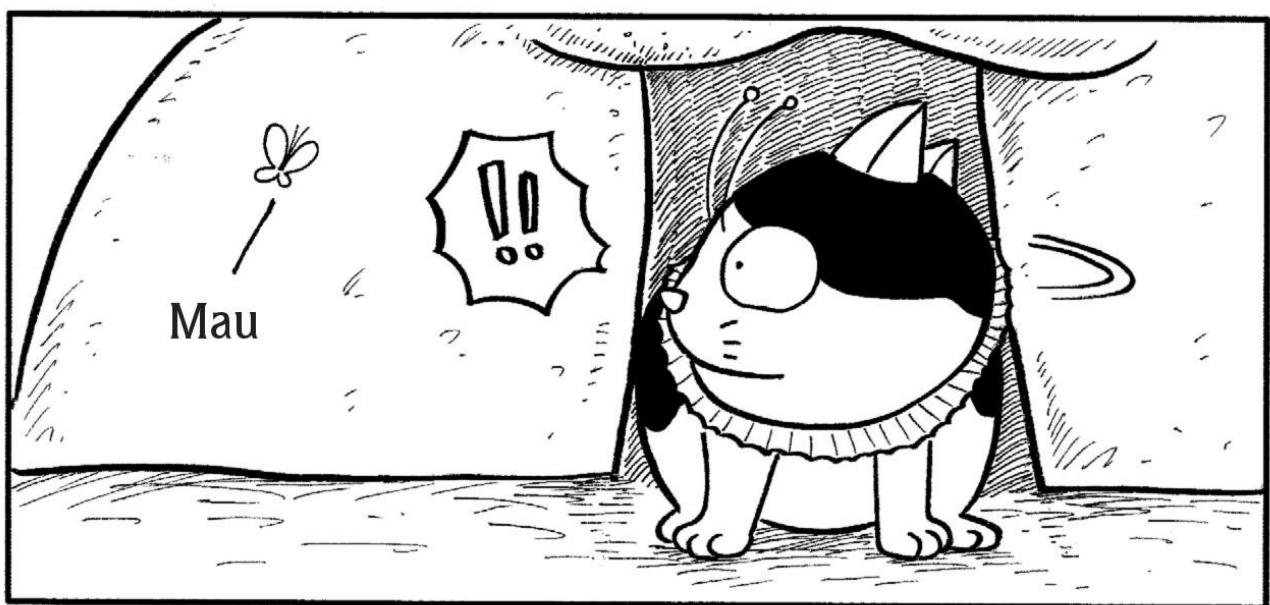
*Hạnh phúc
là hãy quên đi
những muộn phiền.*

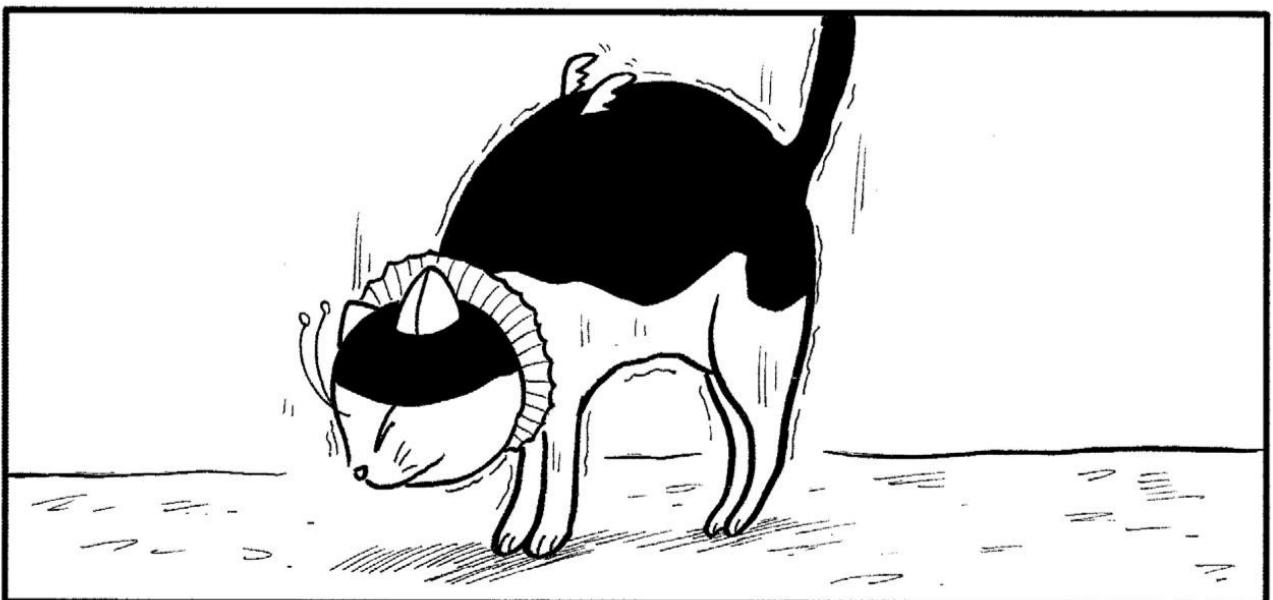
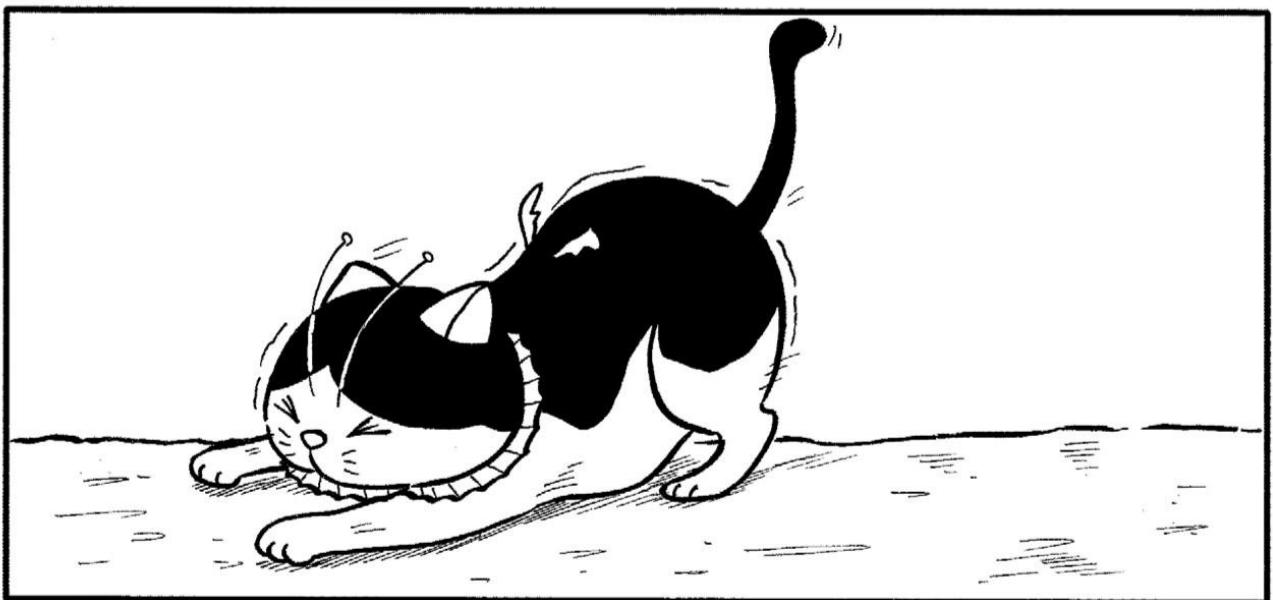

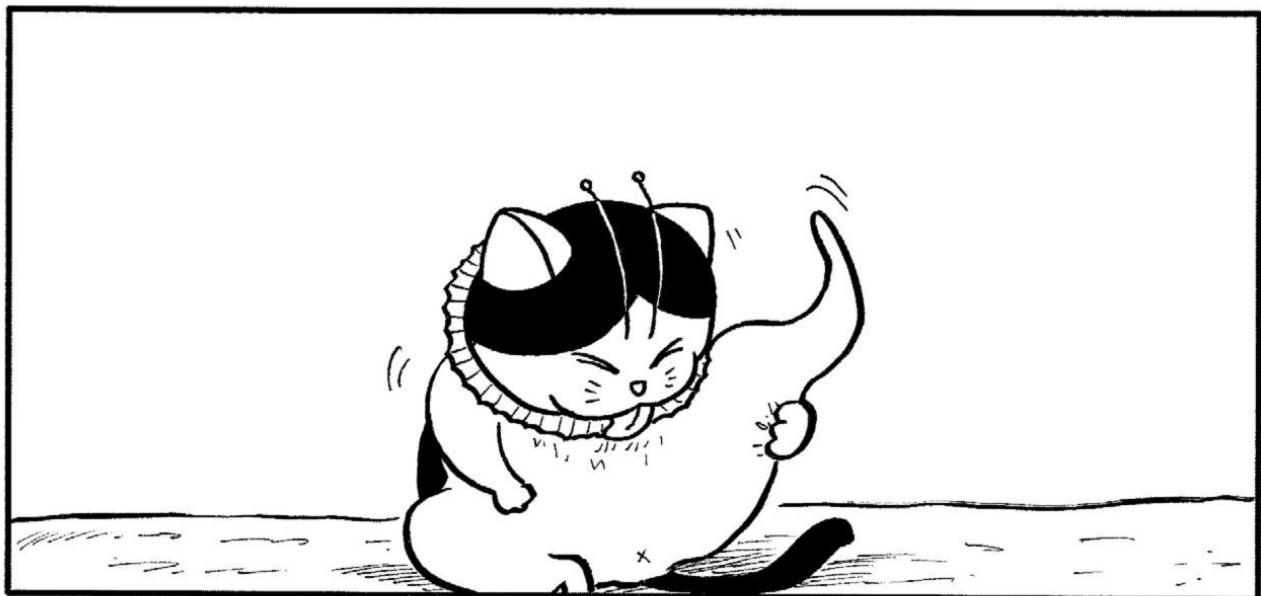
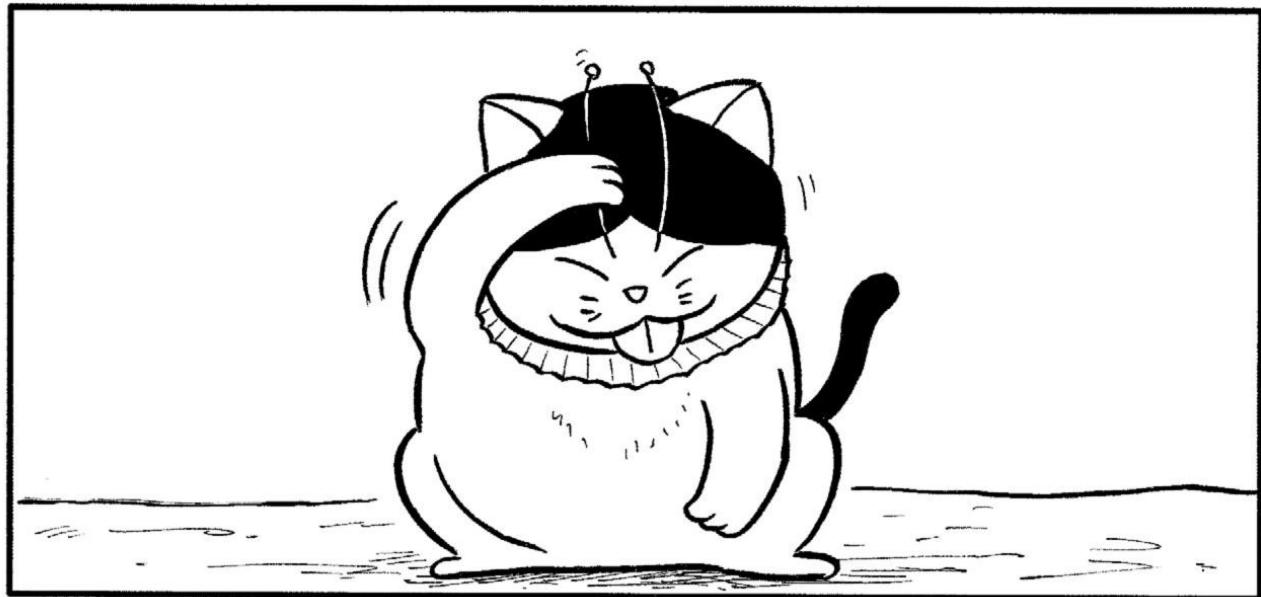

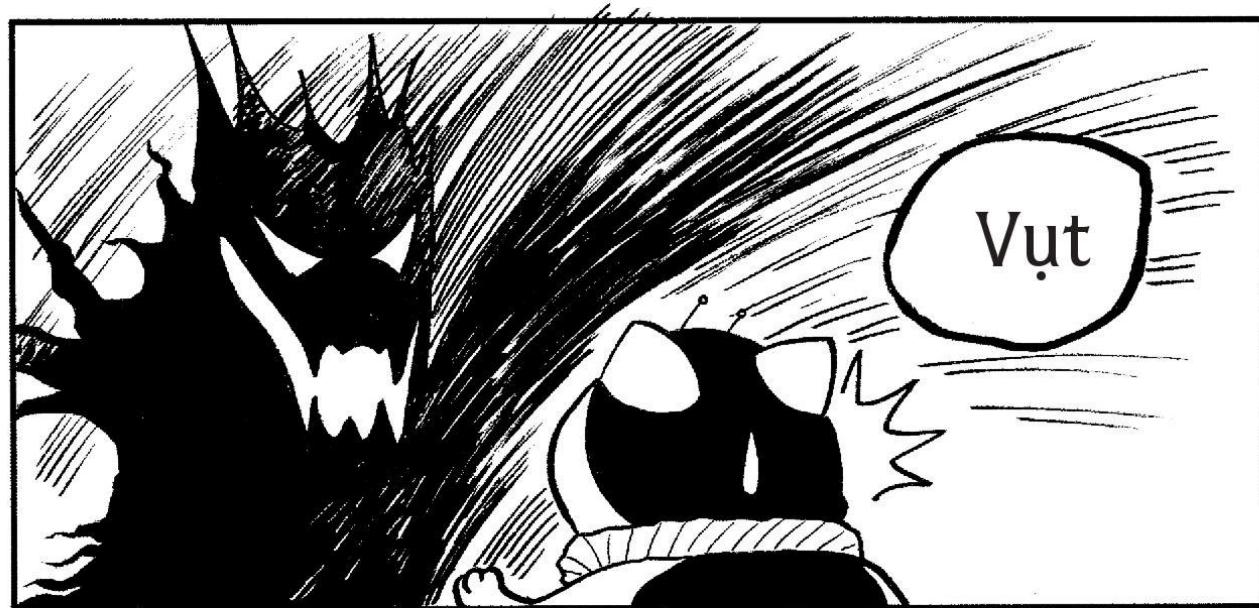
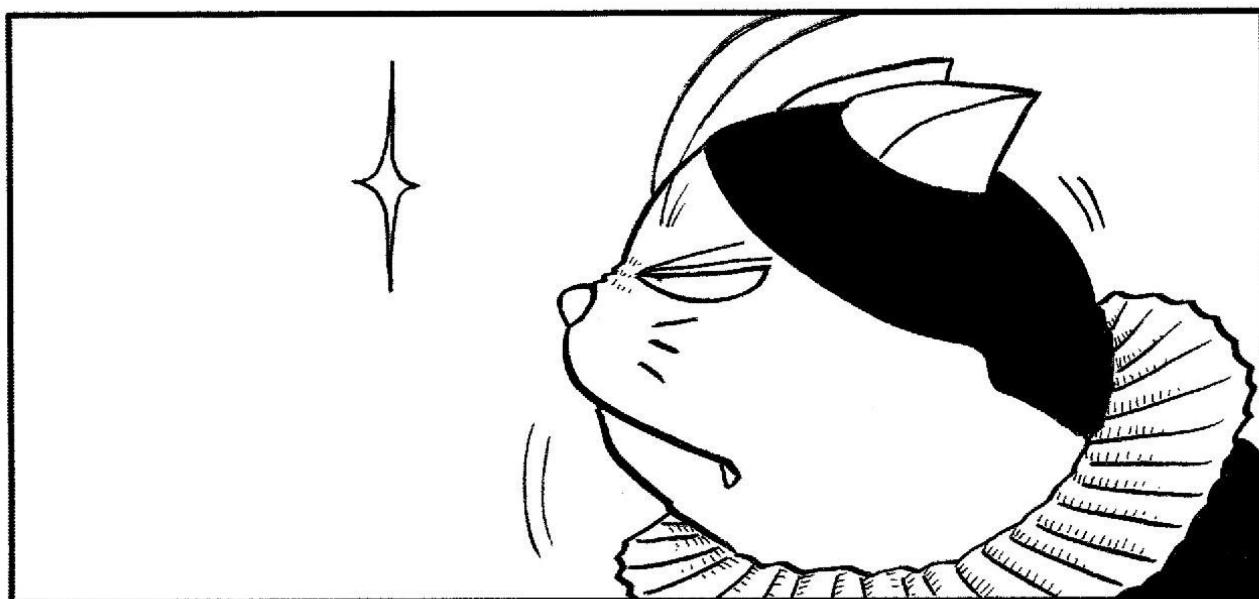

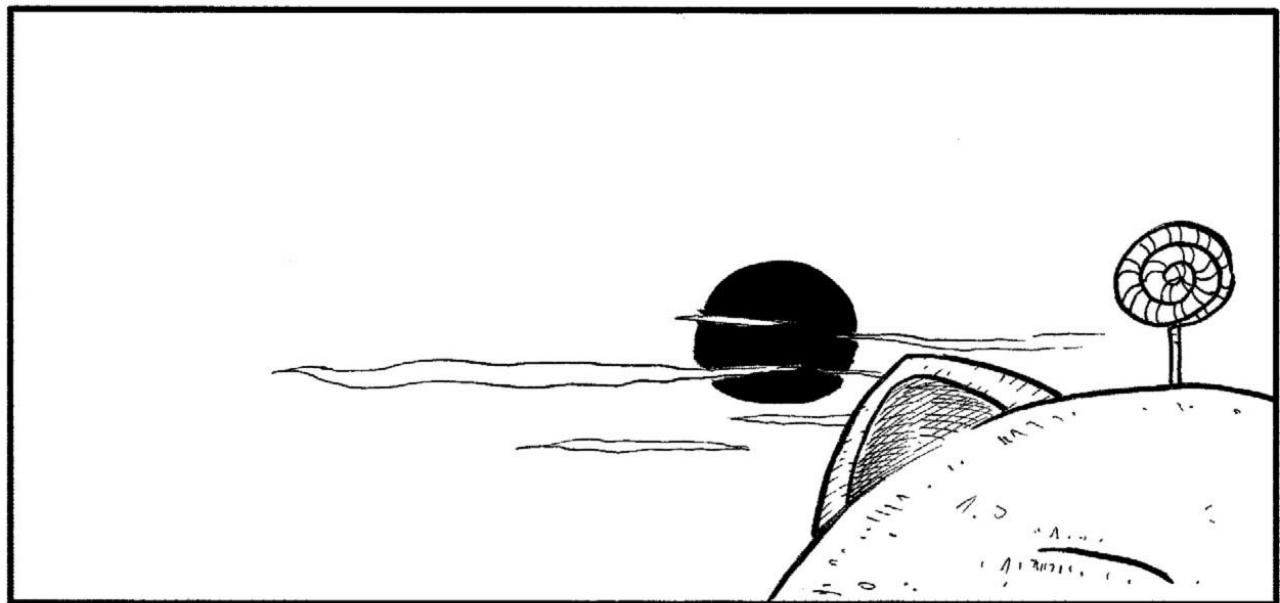
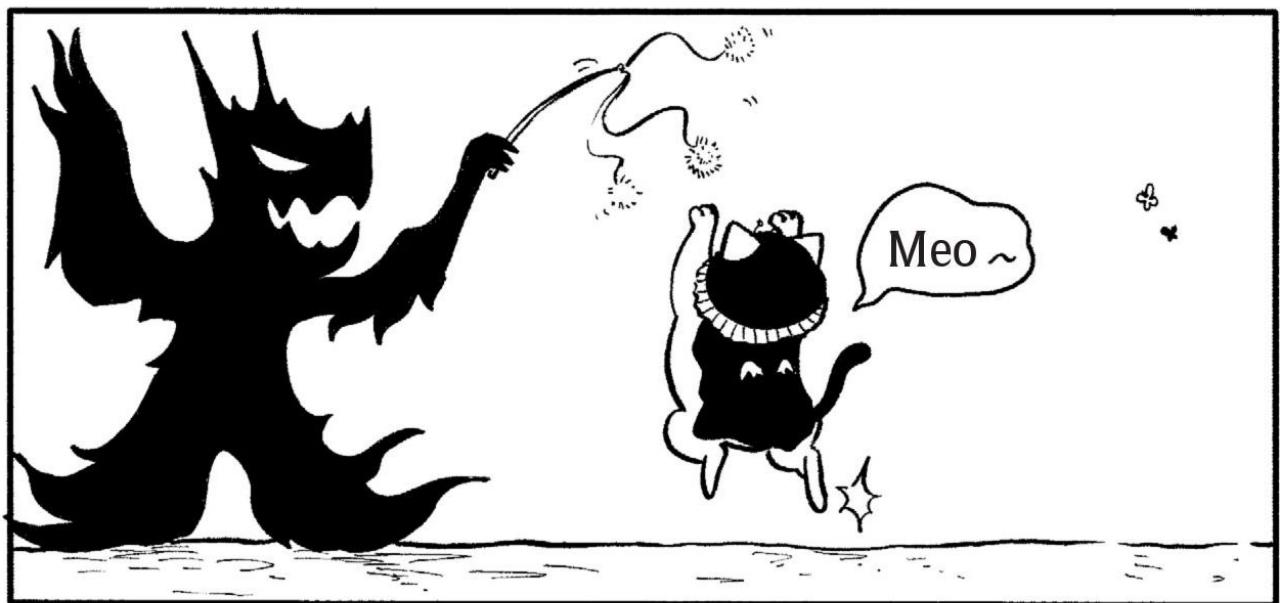

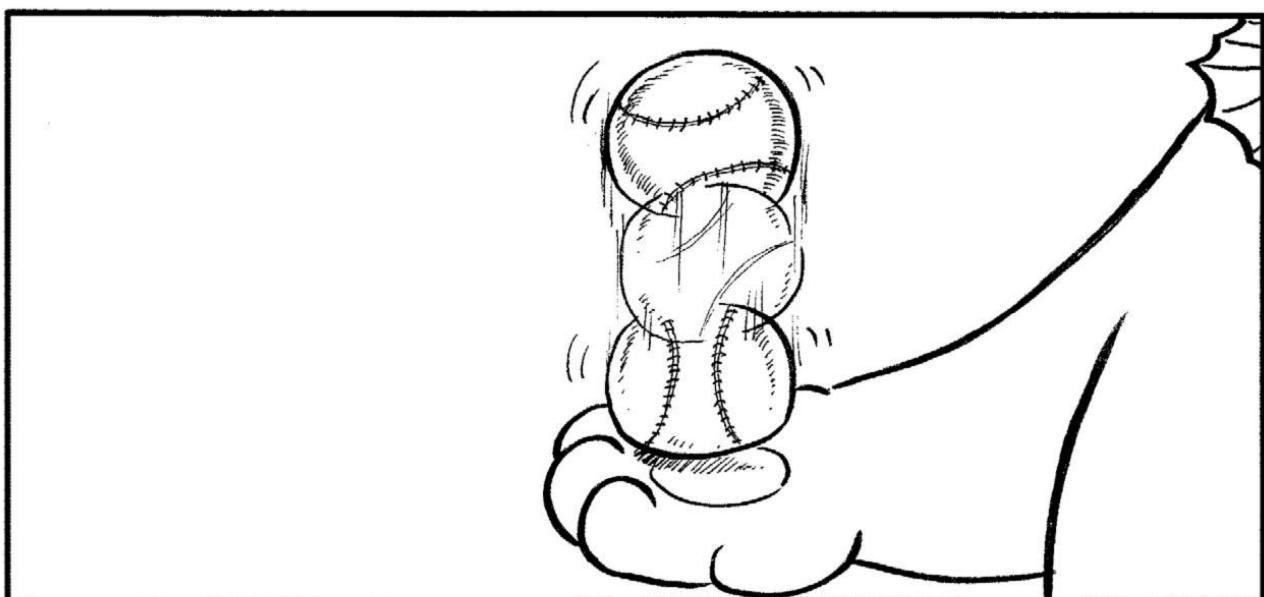
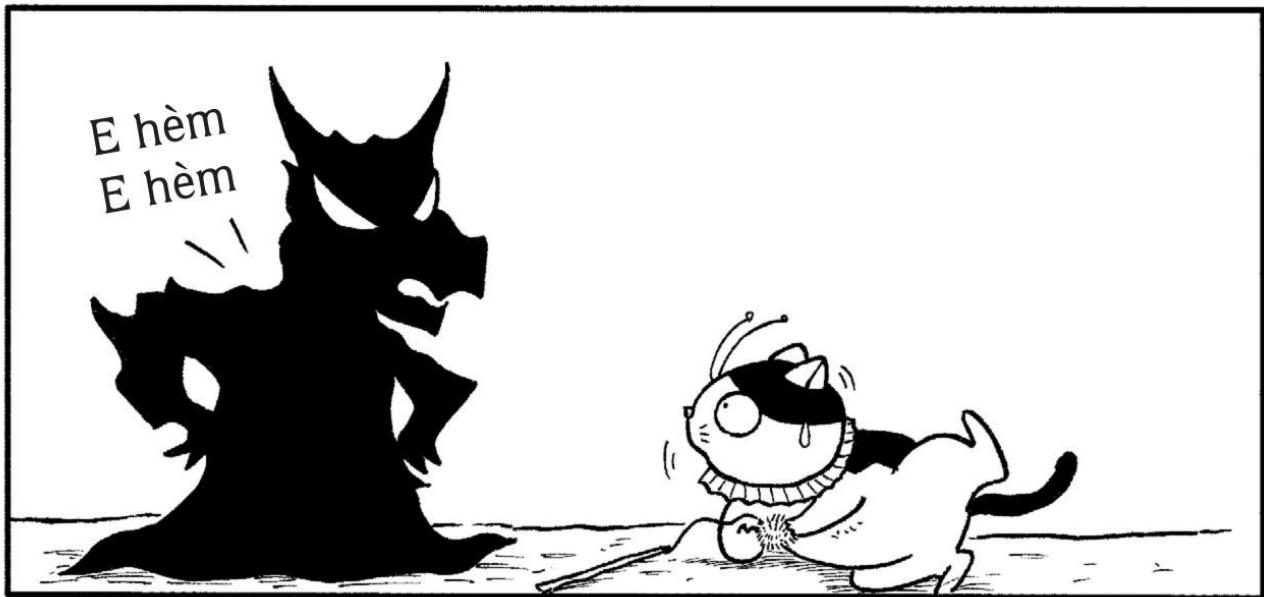
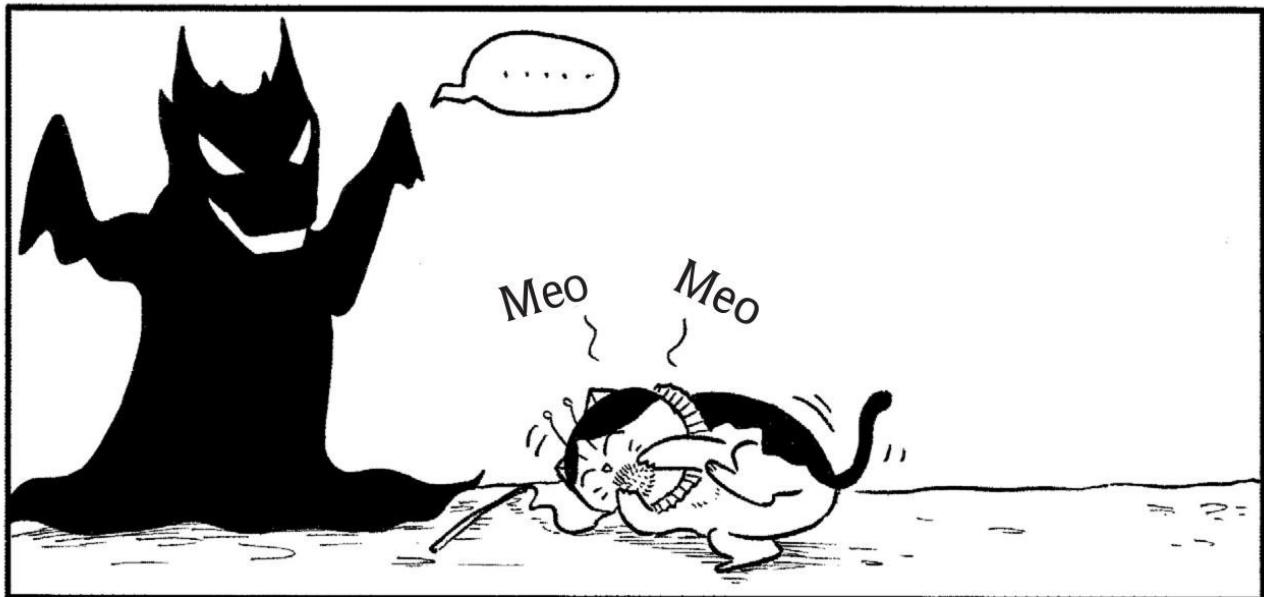

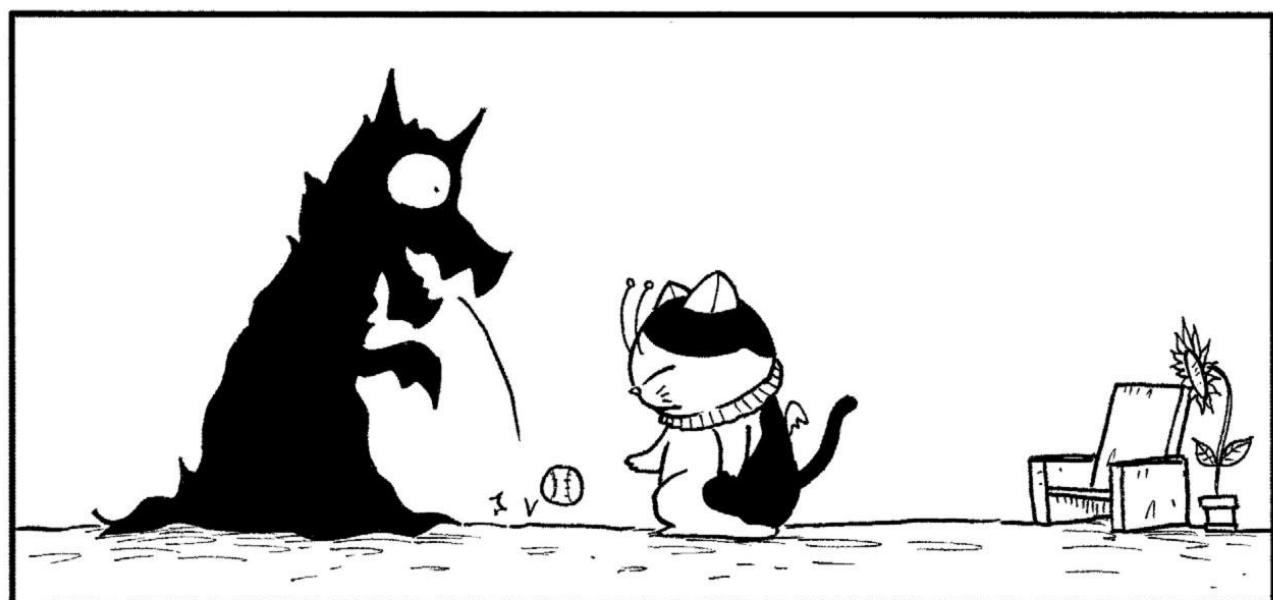
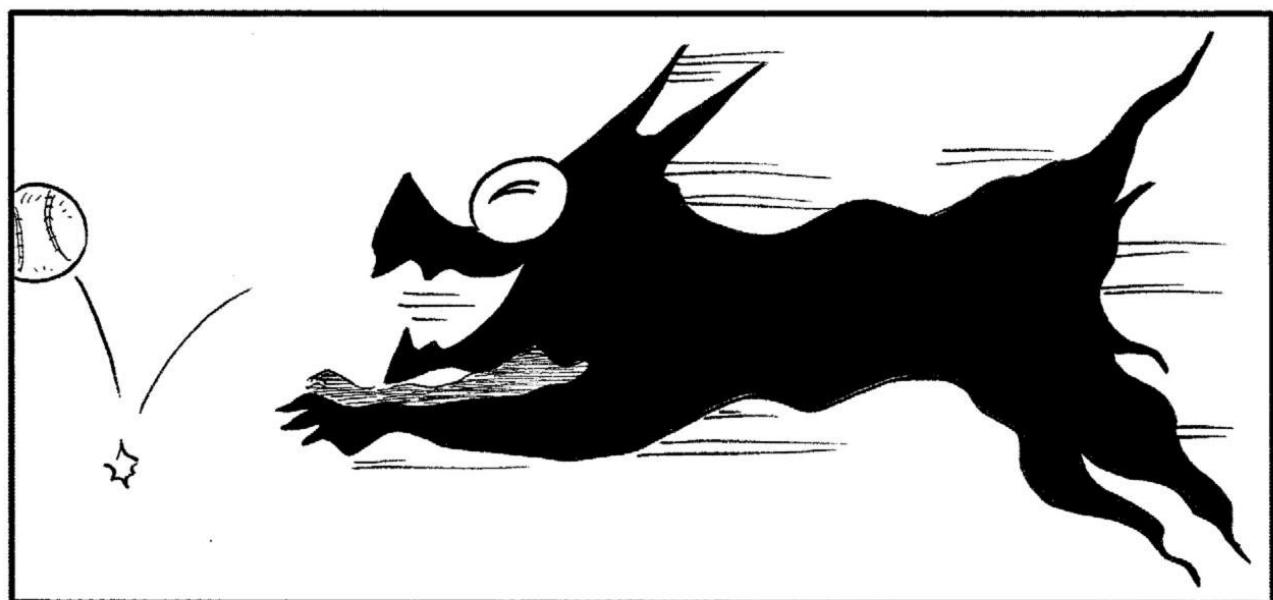
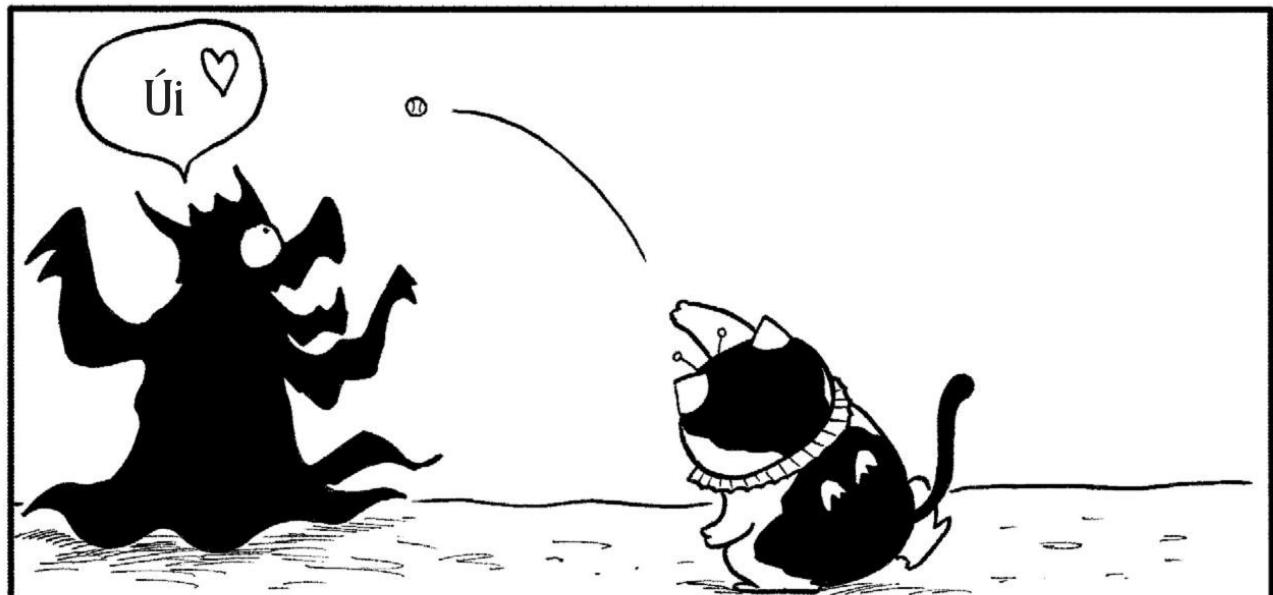

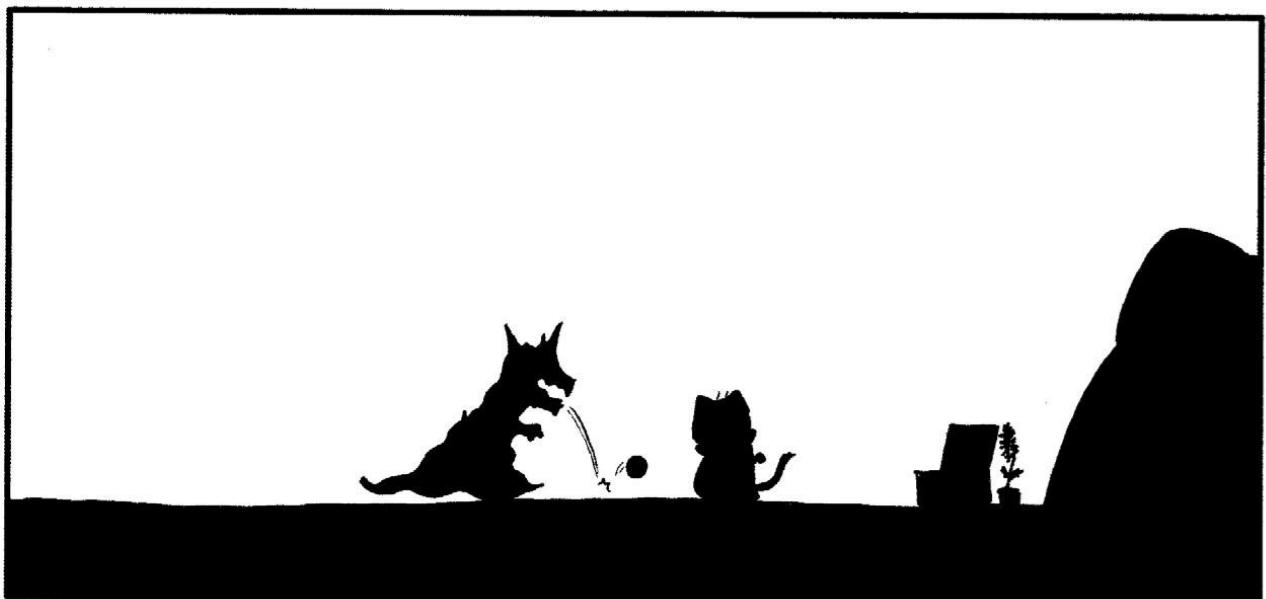

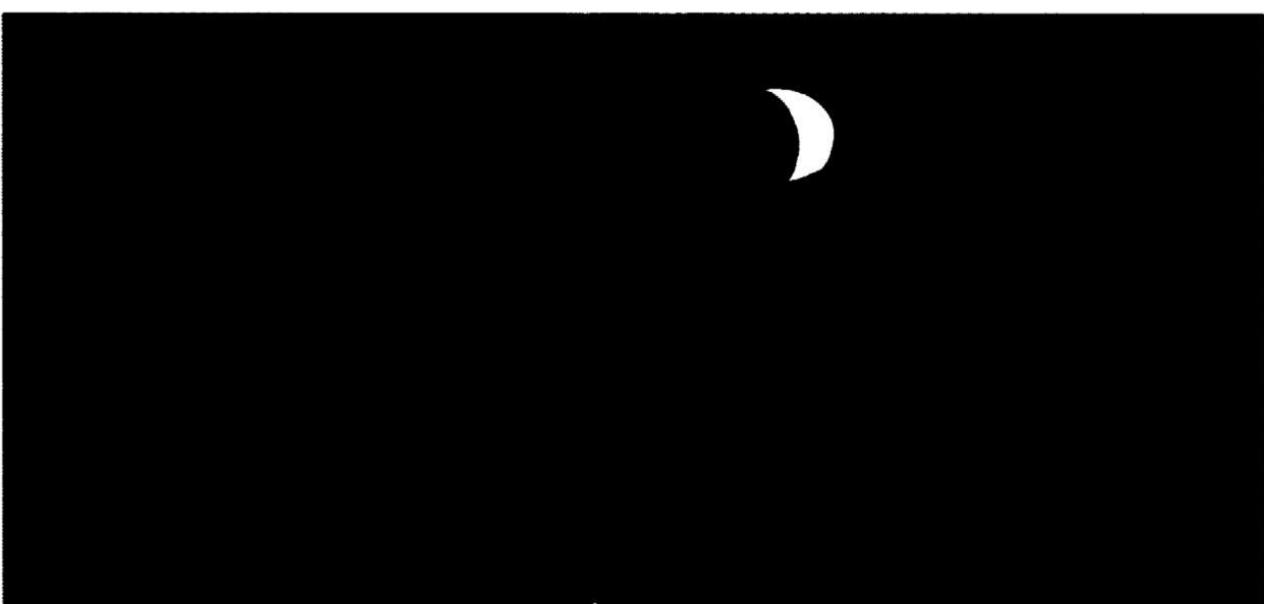
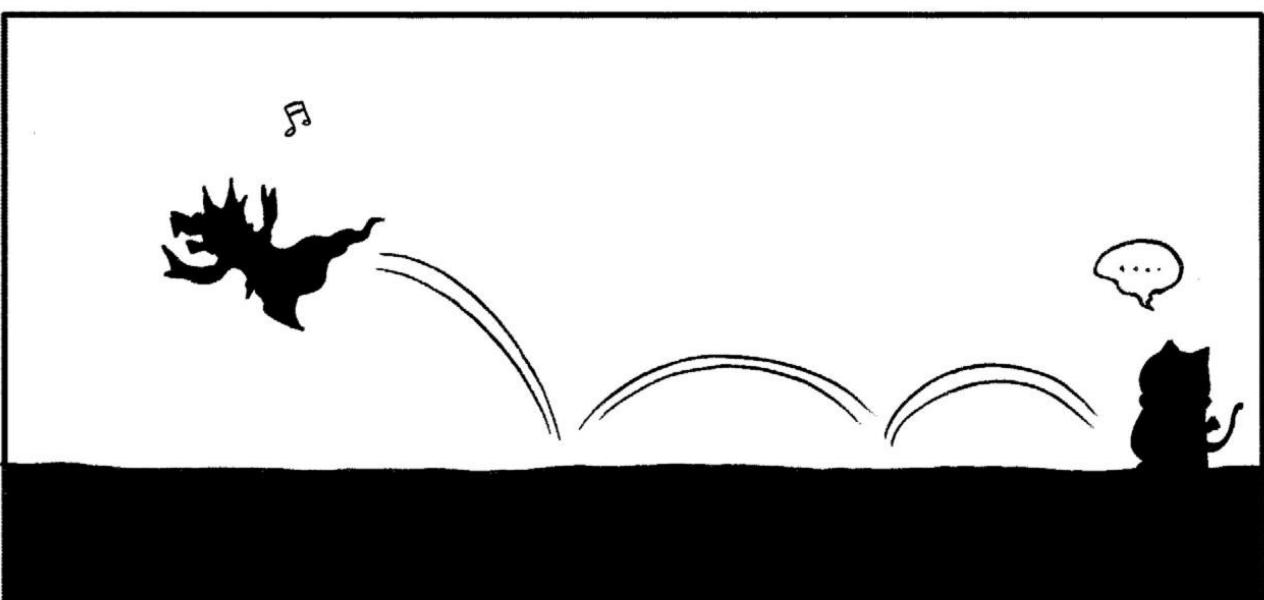
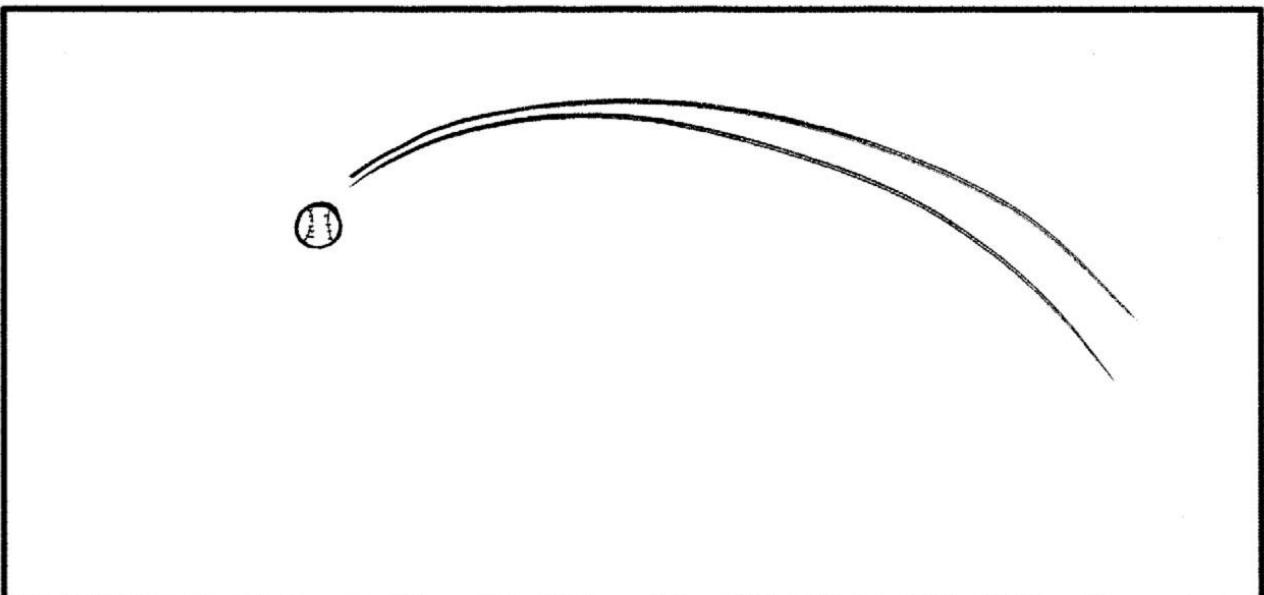

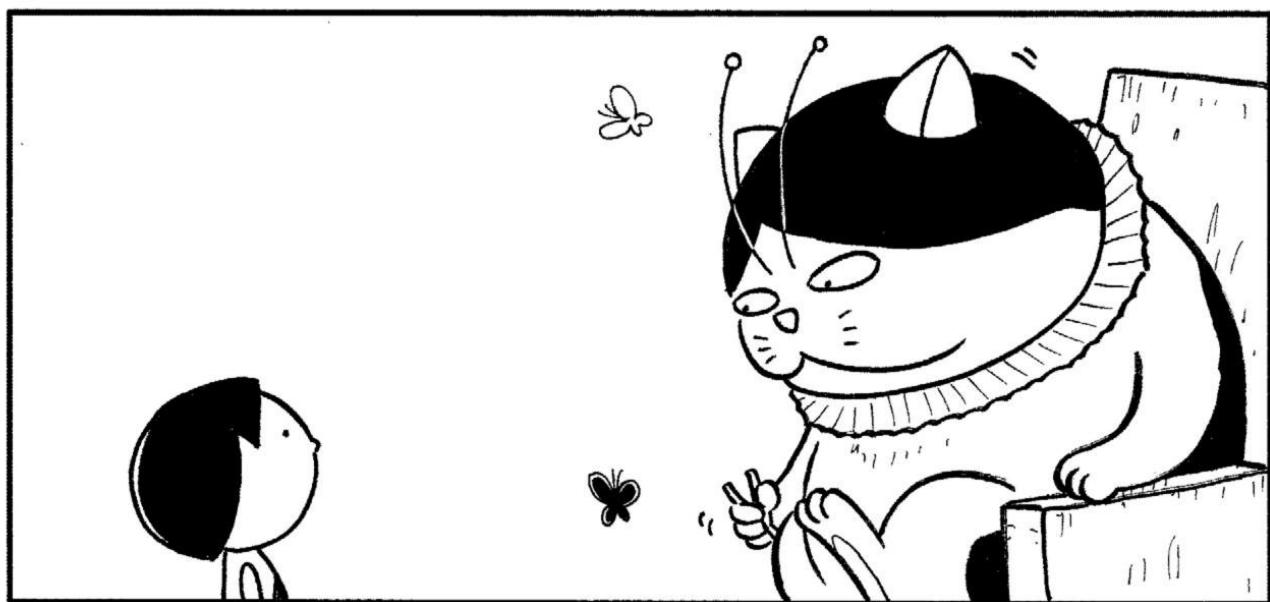
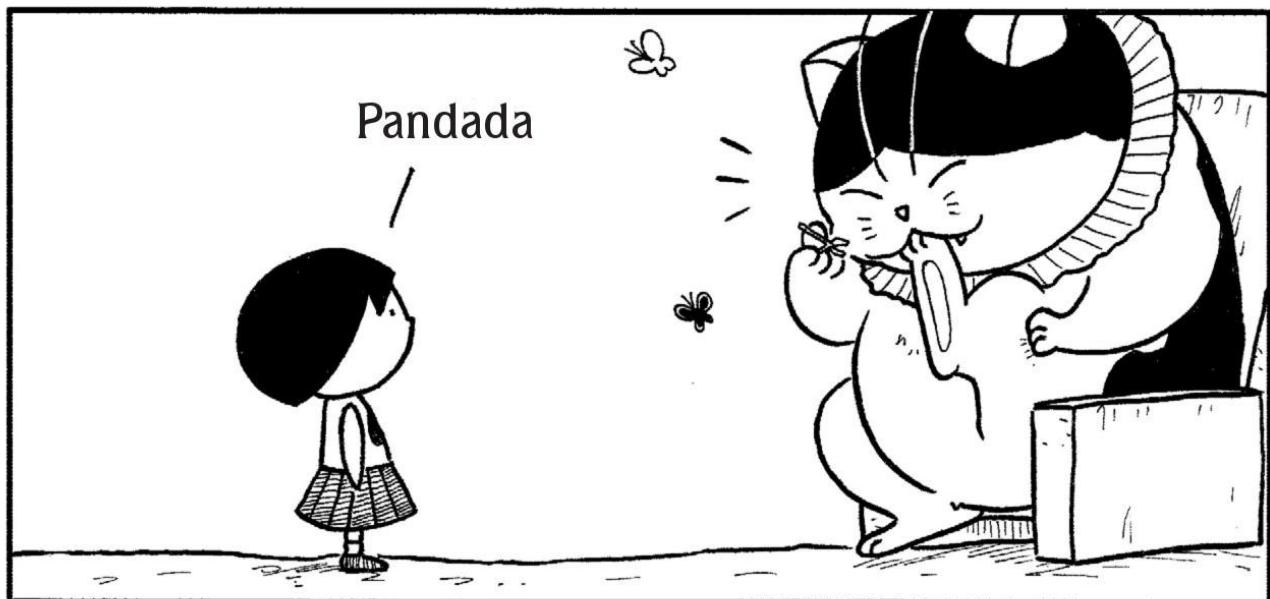

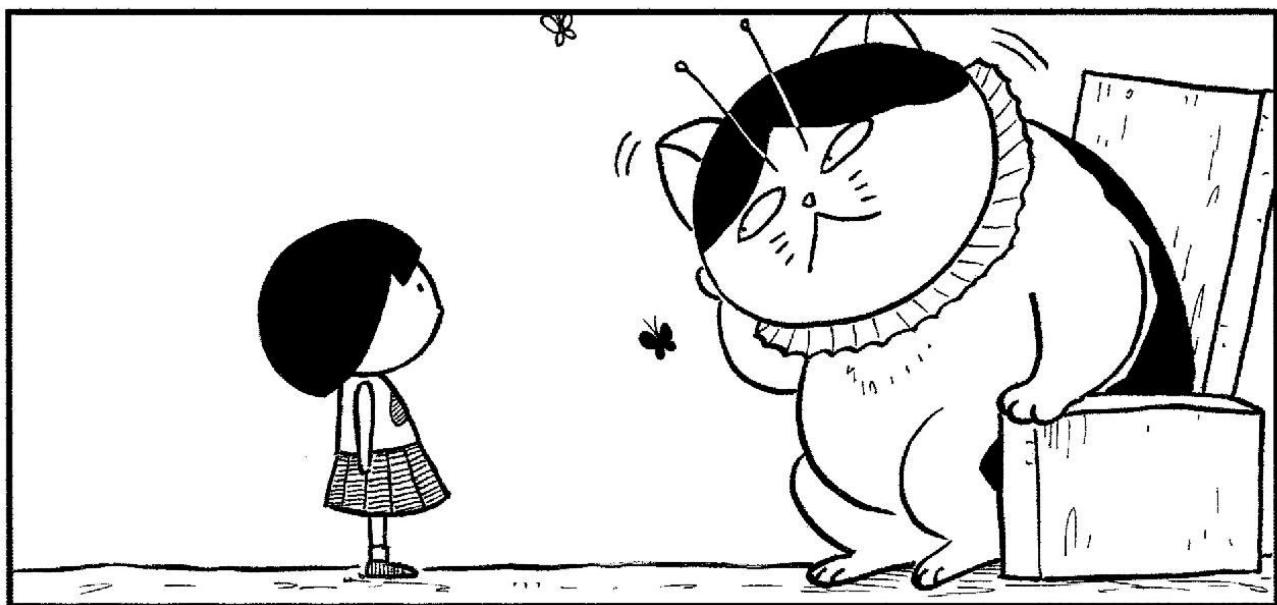
*Thần và Quỷ
là đôi bạn thân.*

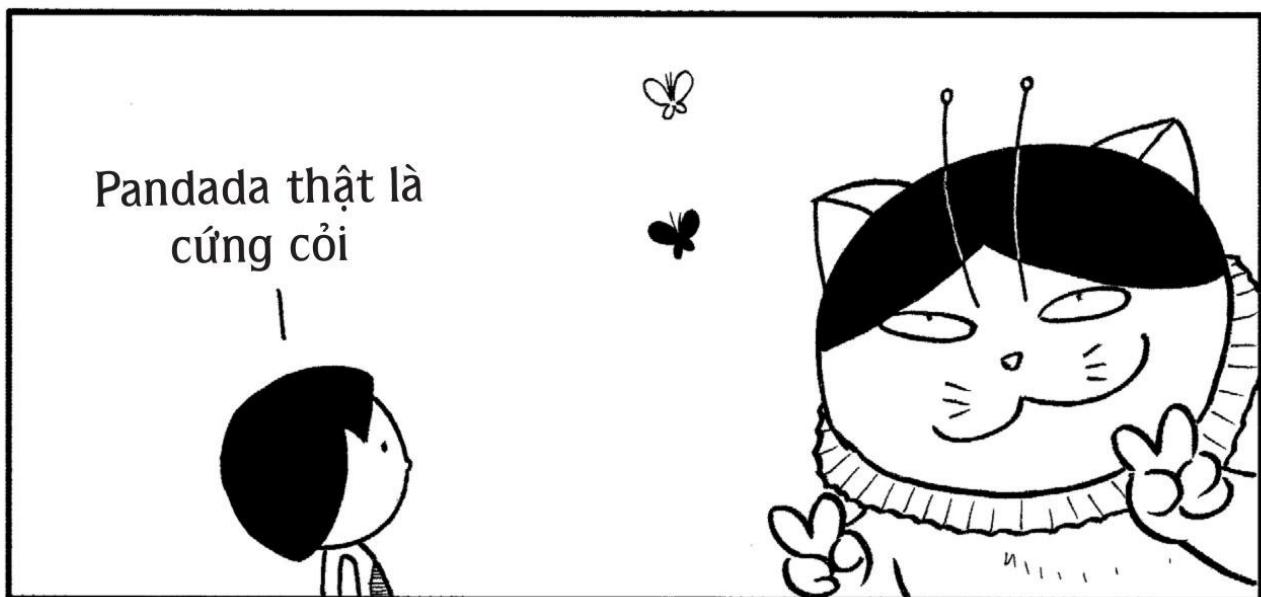
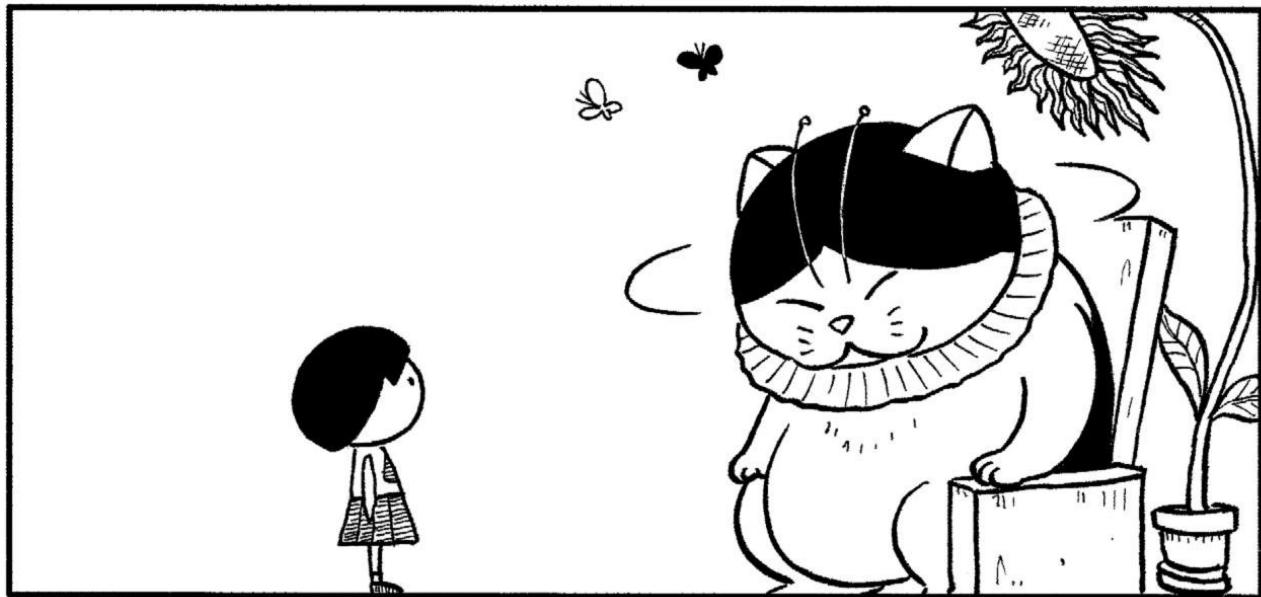

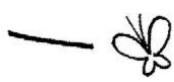

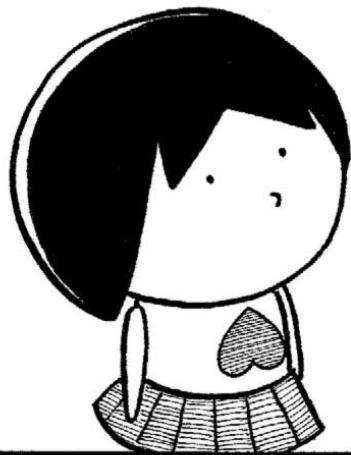
Thần Mèo không
bao giờ cô độc

Đúng đó

Có phải bởi vì Thần Mèo có bạn là
các ngươi, đúng không bướm bướm?

Đâu có
phải đâu

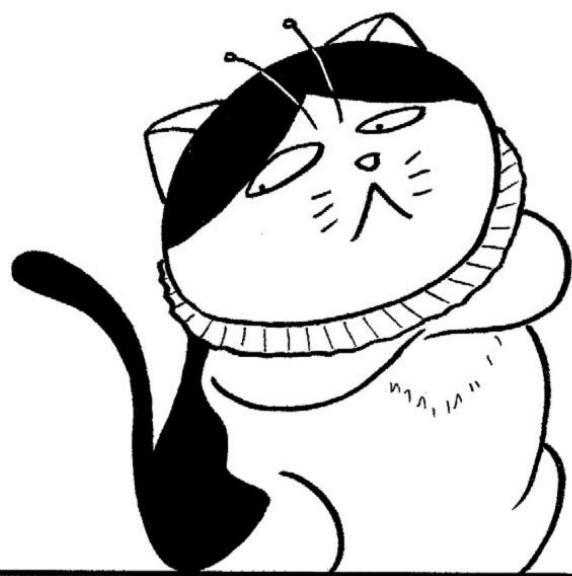

Đó là vì Ngài sống
cho hiện tại

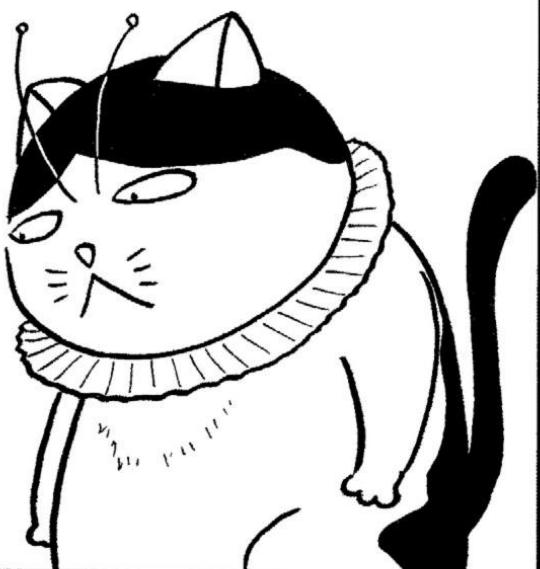
Pandada,
Ngài thật tuyệt

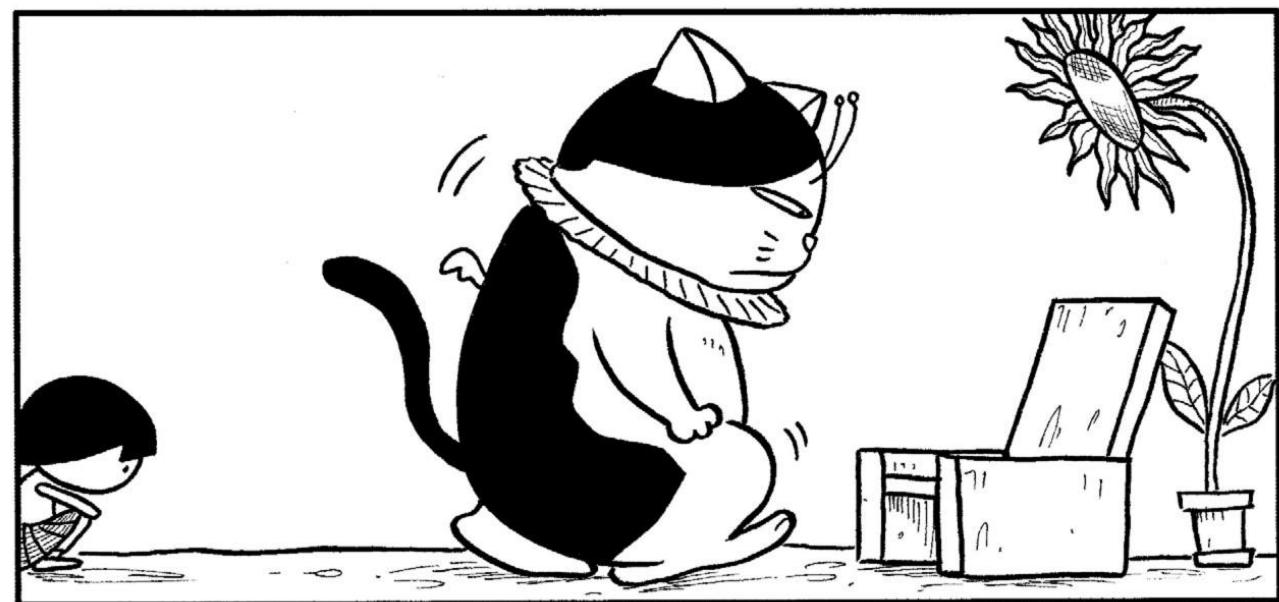
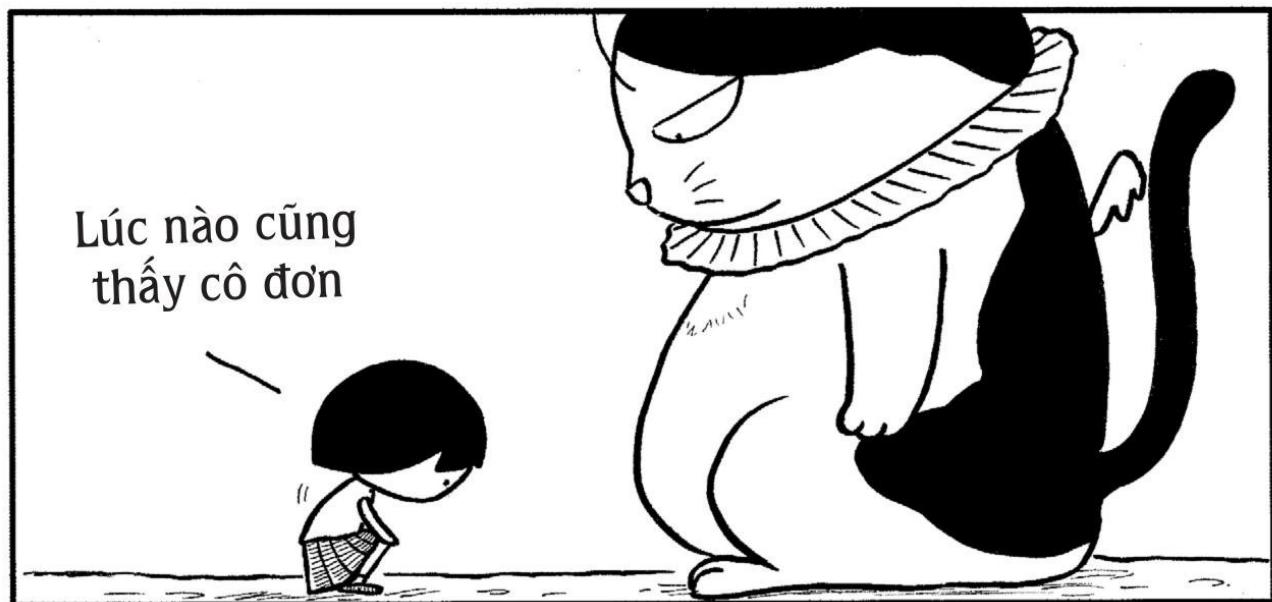

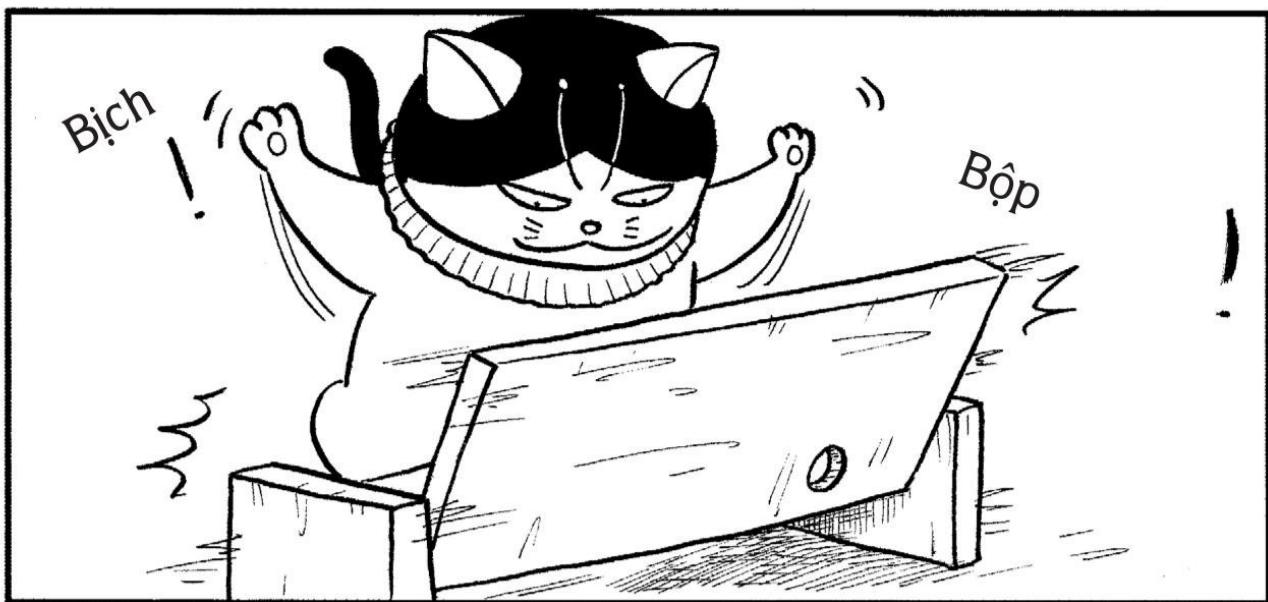
Lunla cũng phải
sống một mình...

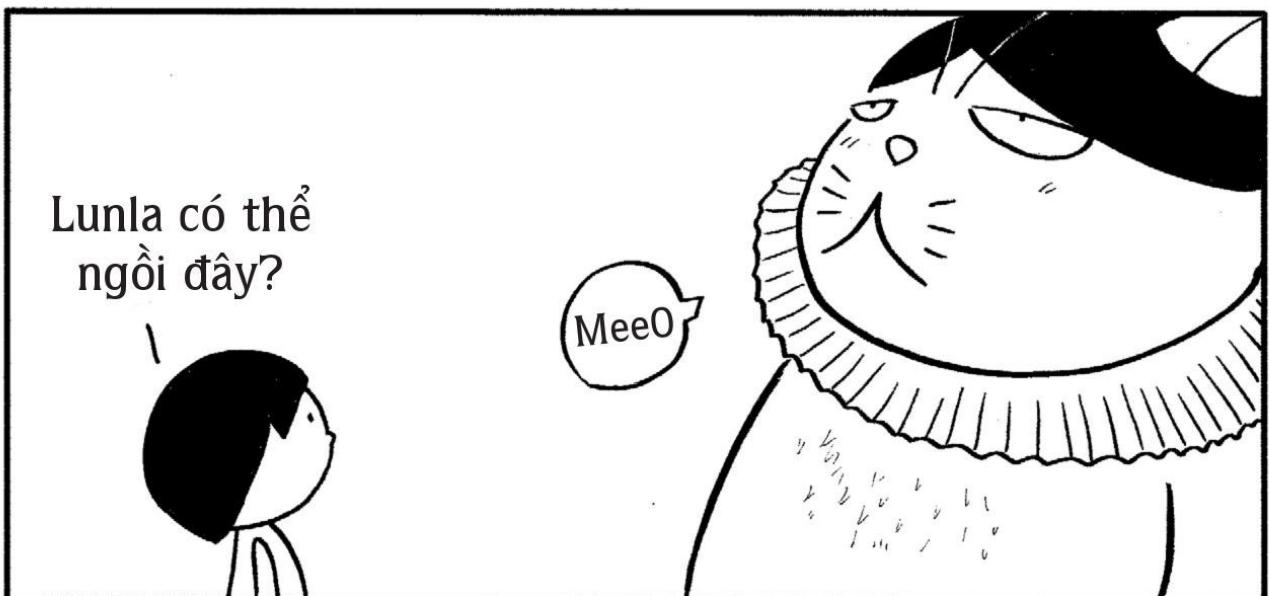
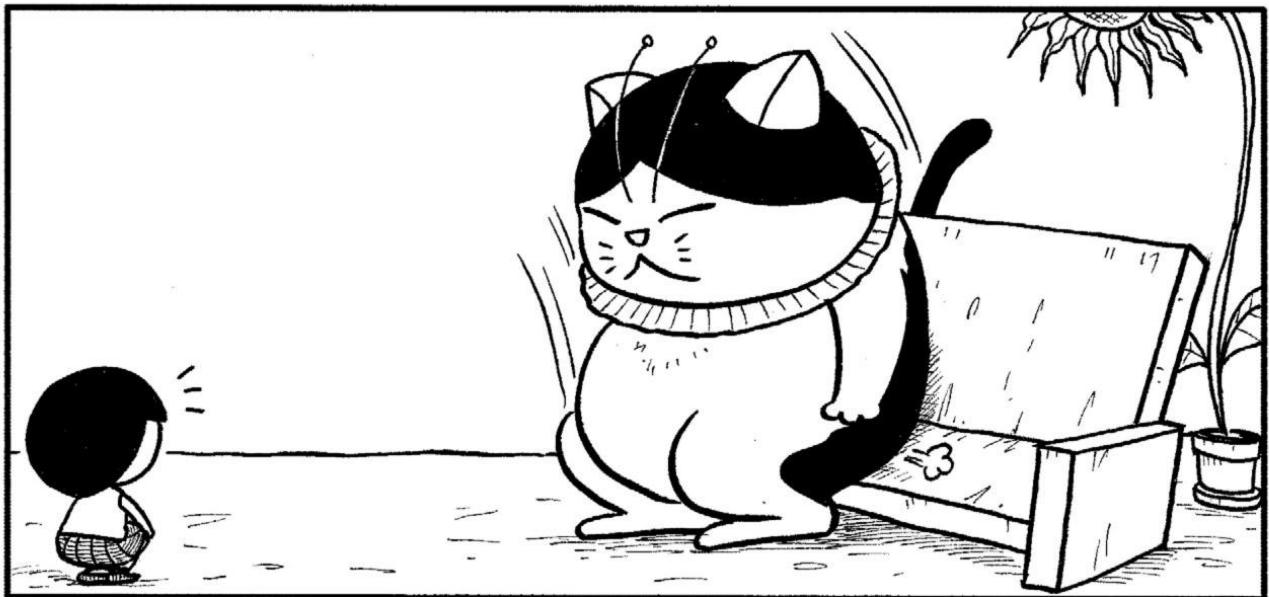

Nhưng Lunla cô
đơn lăm

Lunla có thể
ngồi đây?

Thực sự là Lunla có
thể ngồi đây?

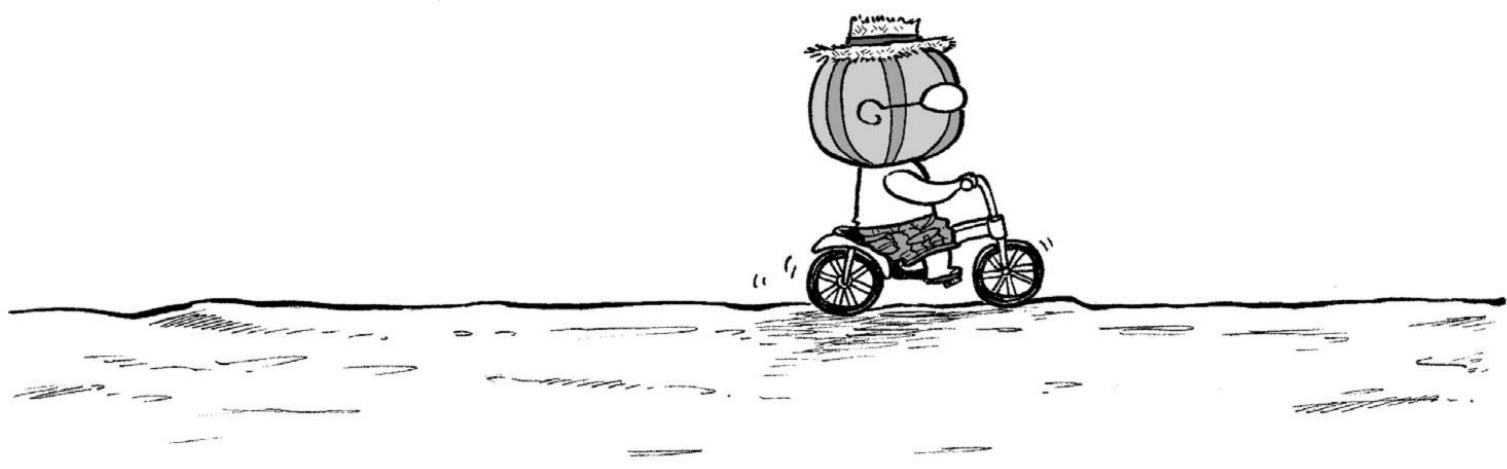
Ôm

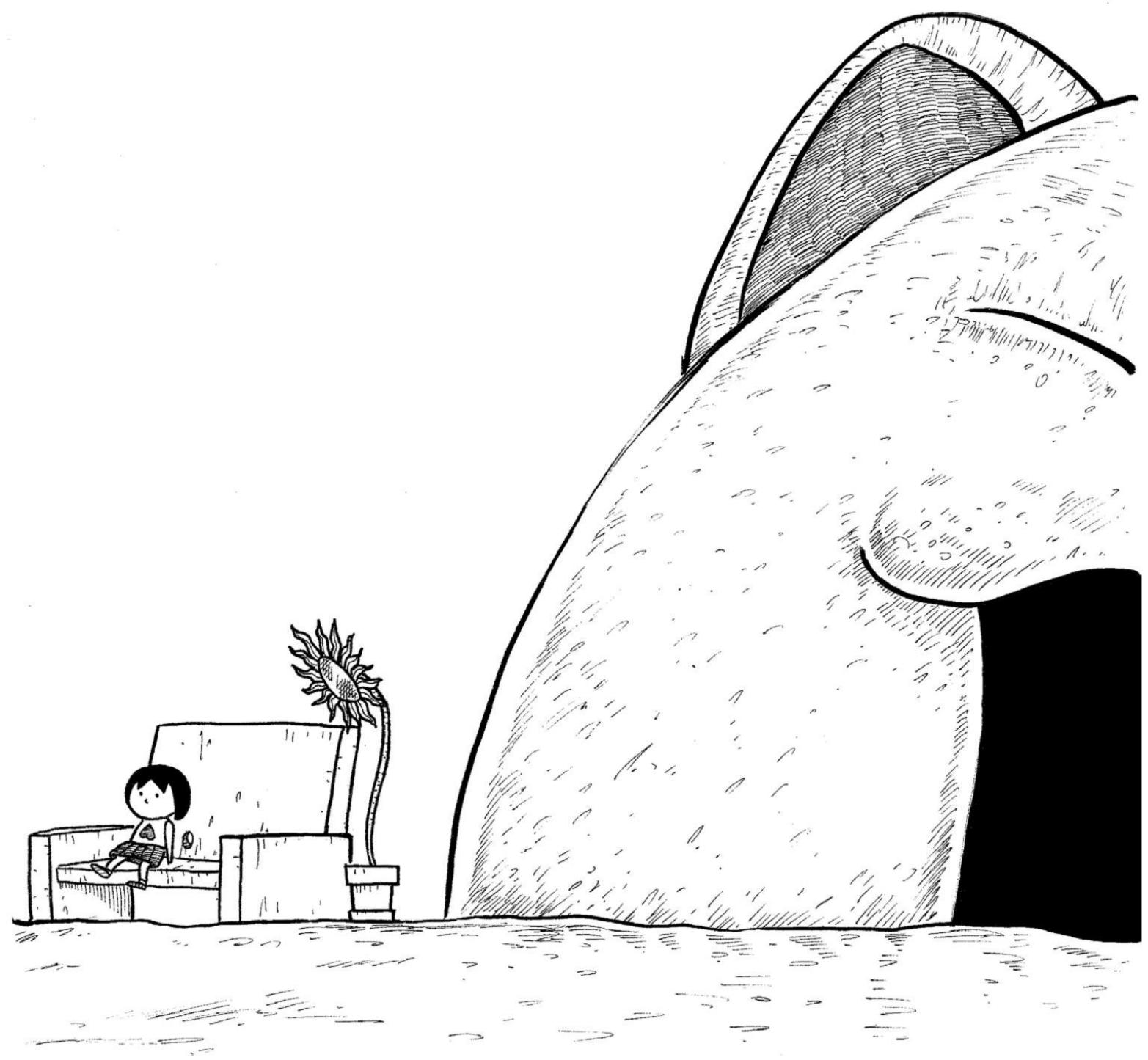
Pandada thật
tốt bụng

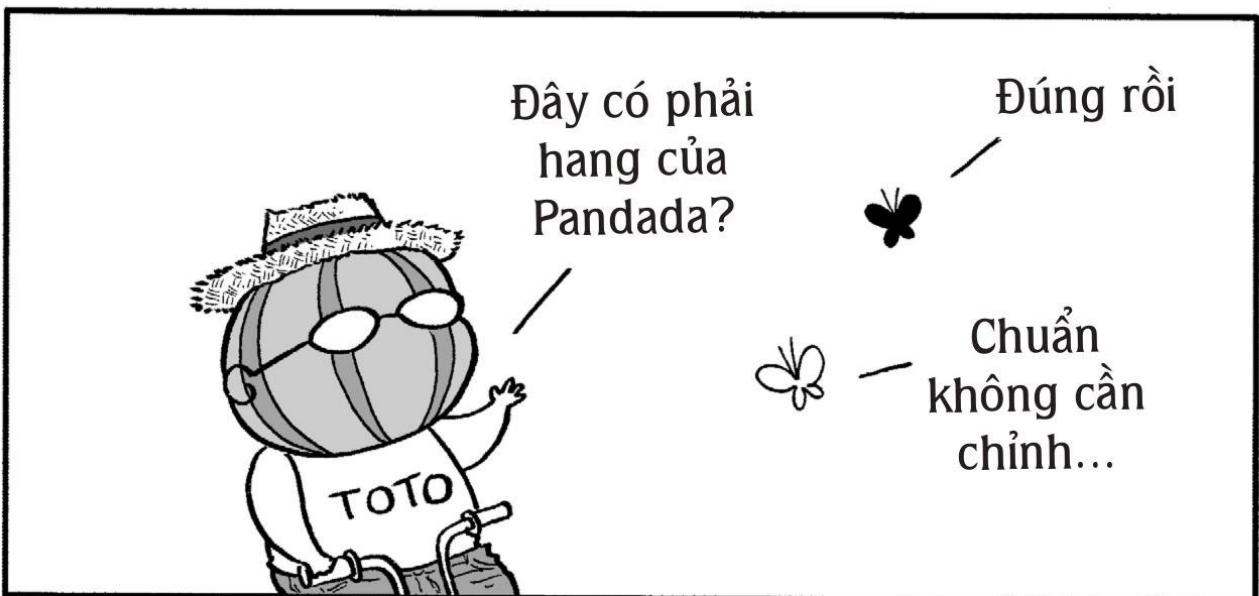
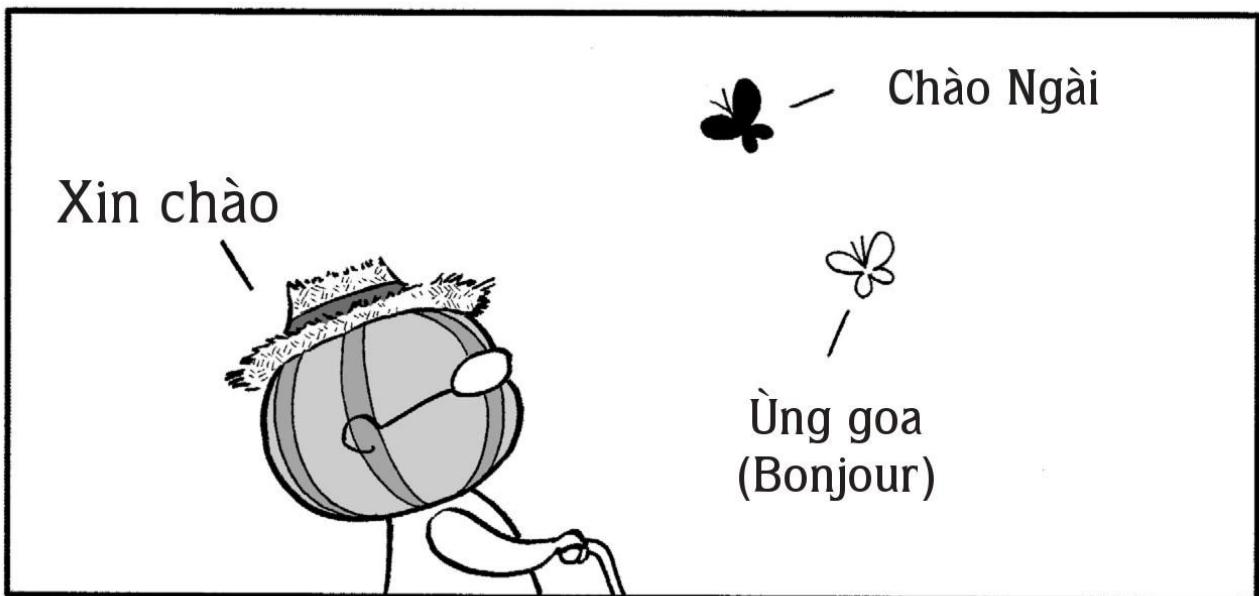
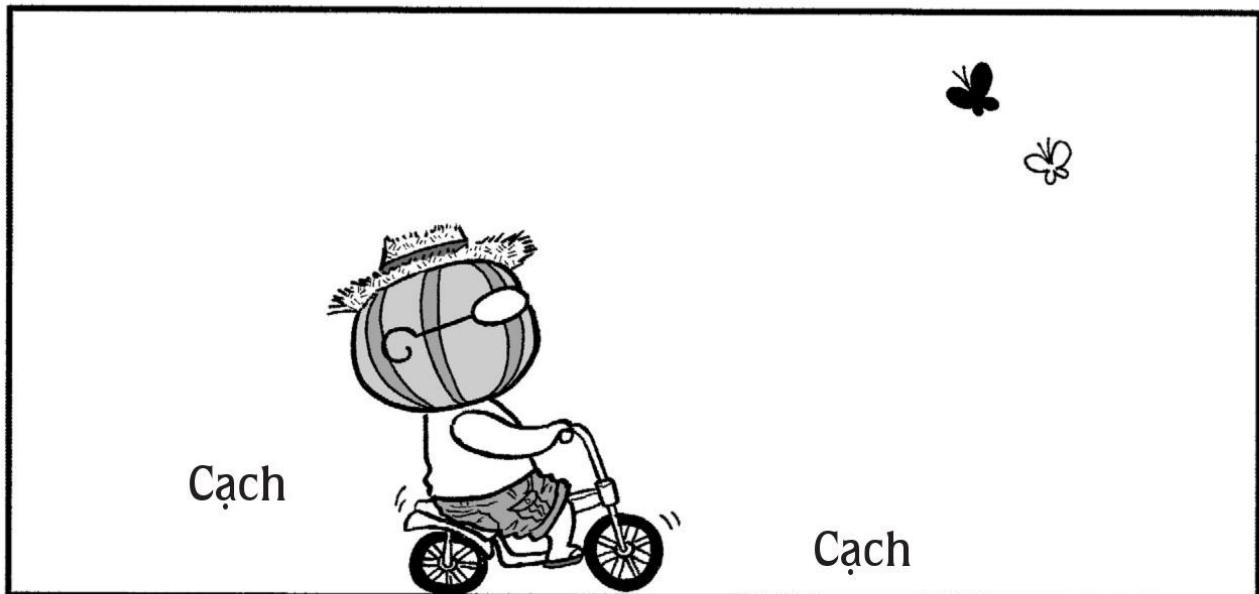

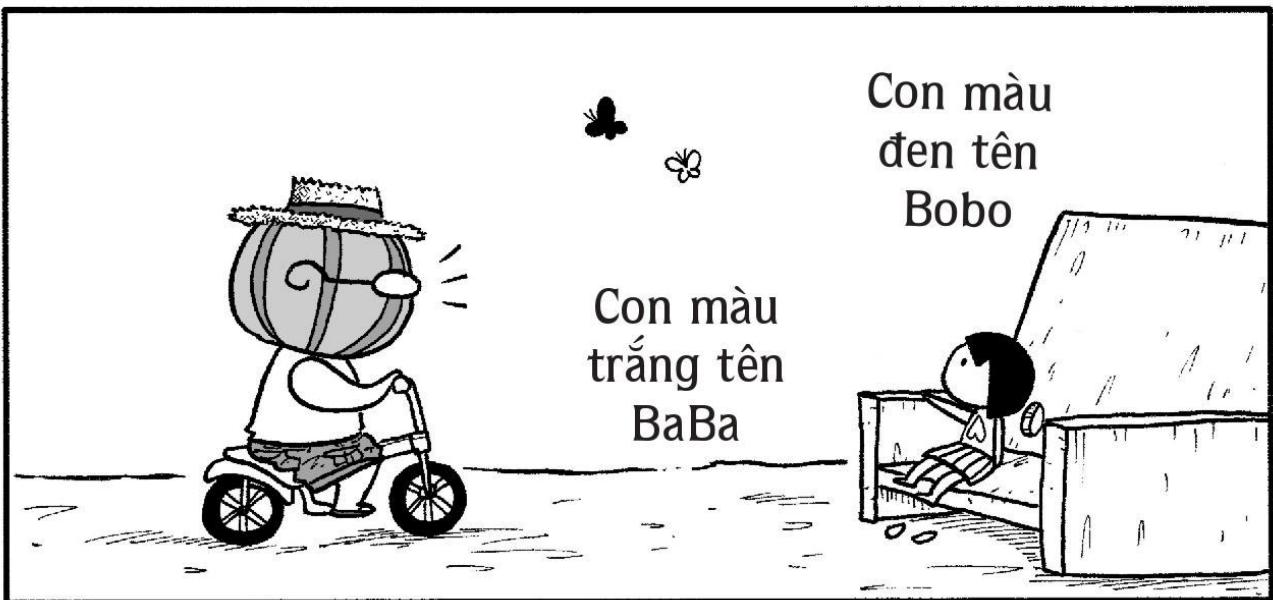
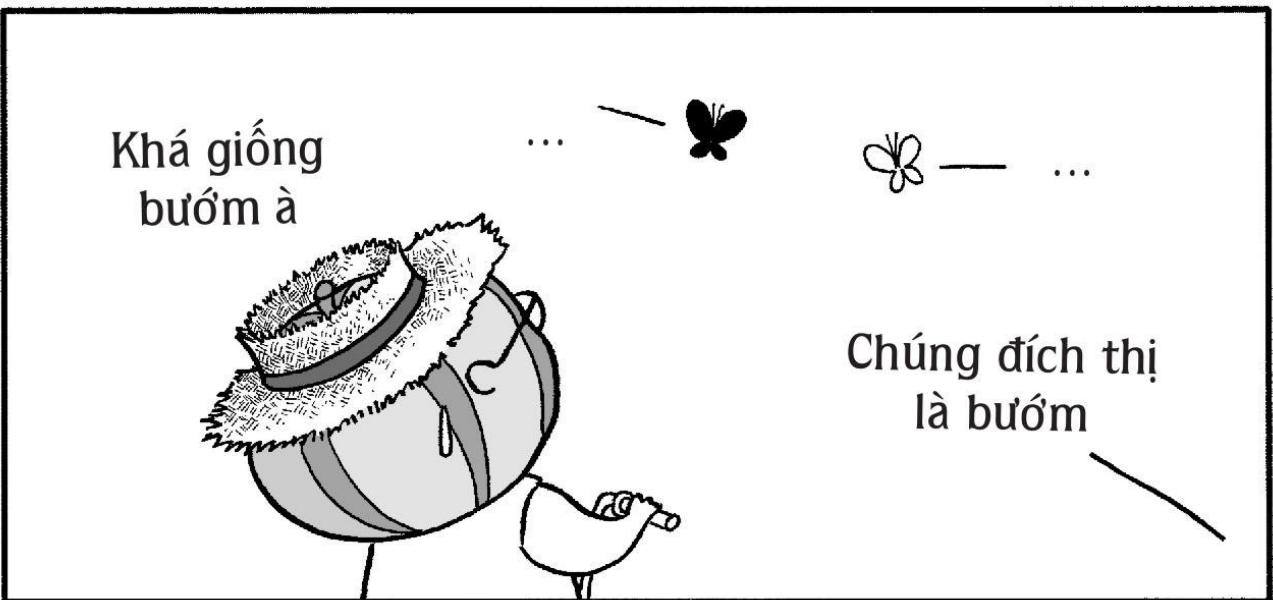
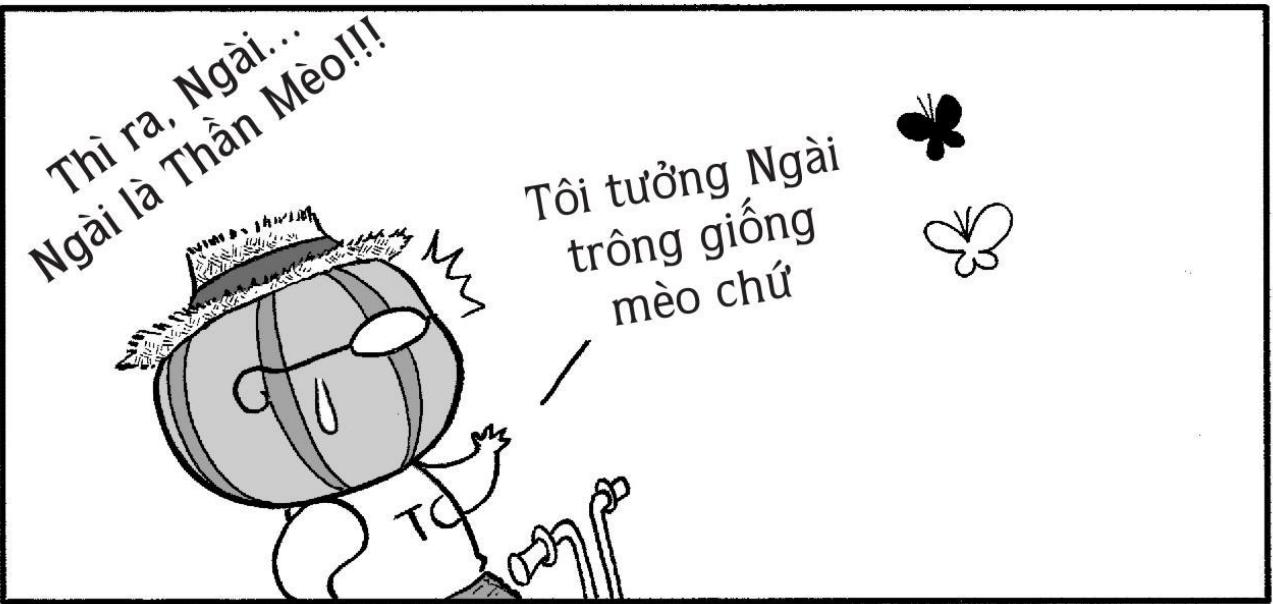
Cô đơn là khi bạn
vờ như mình đang
nhâm nhi một tách trà
ngon cùng ai đó.

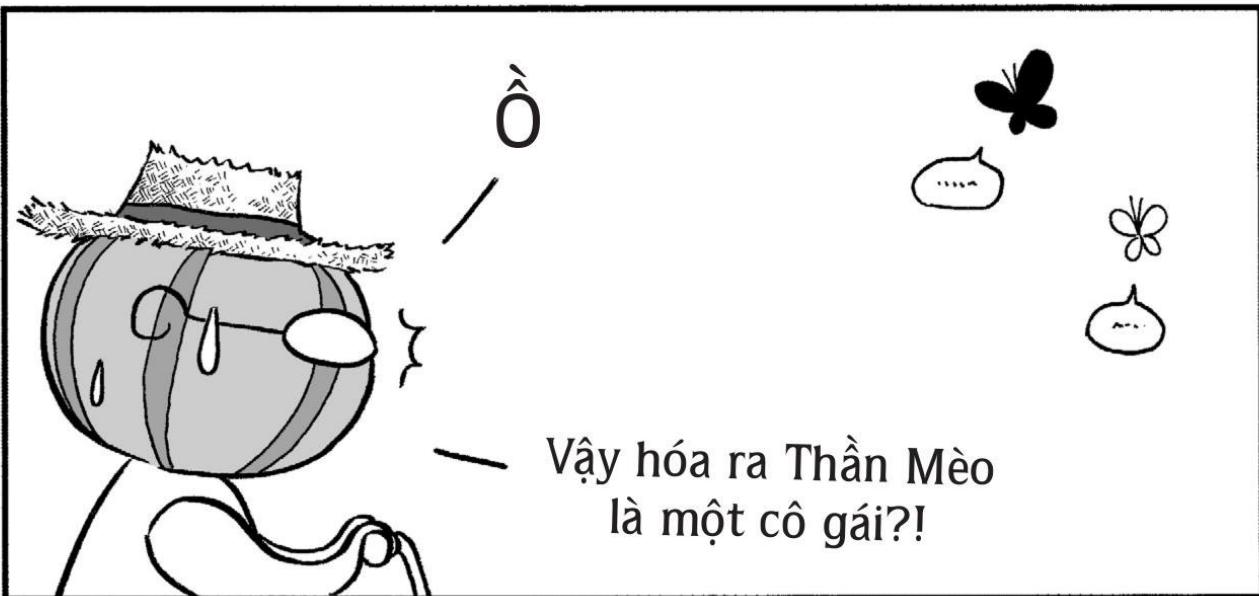

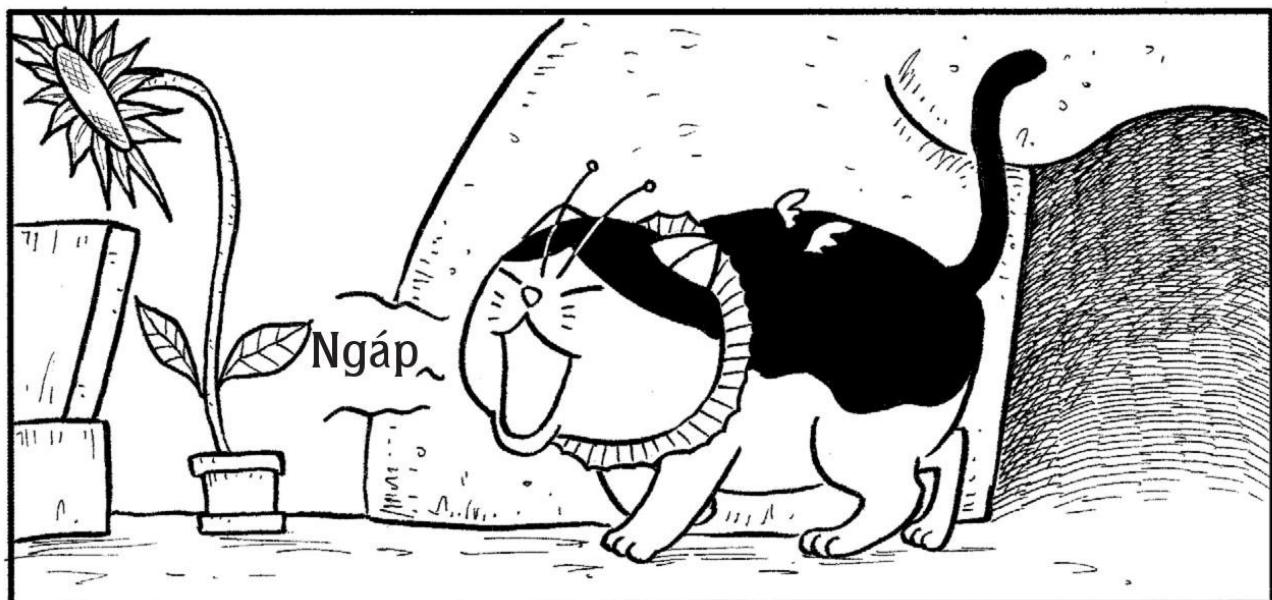

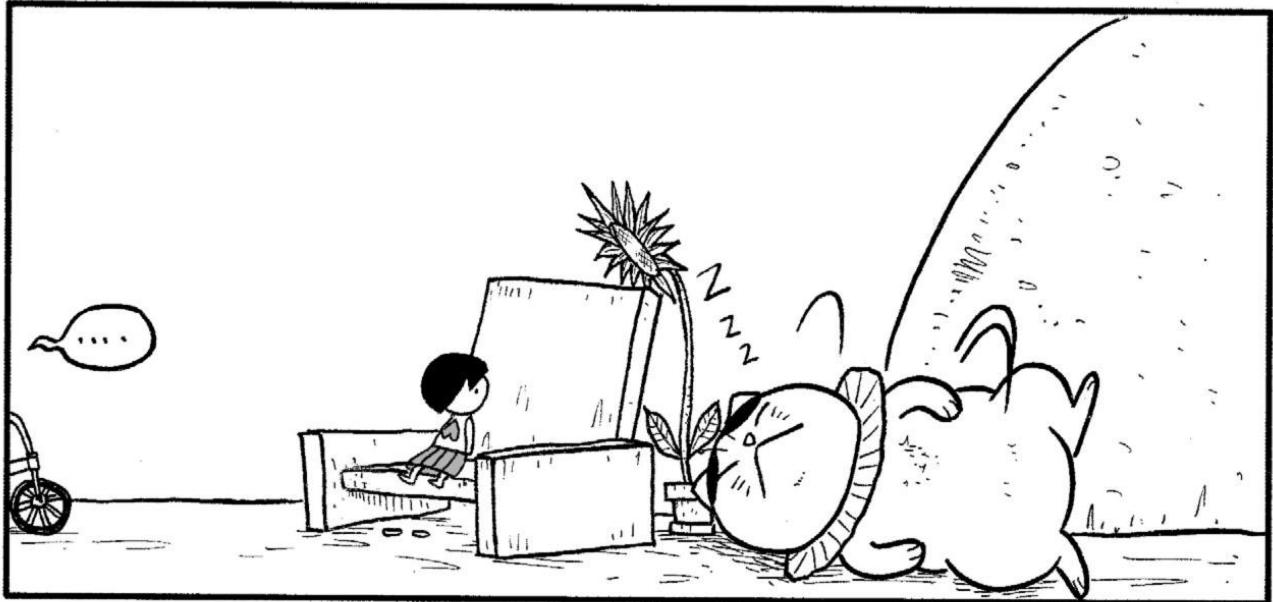

Không có chi
cụ thể

Chỉ là ta tiện
đẹp xe qua thôi

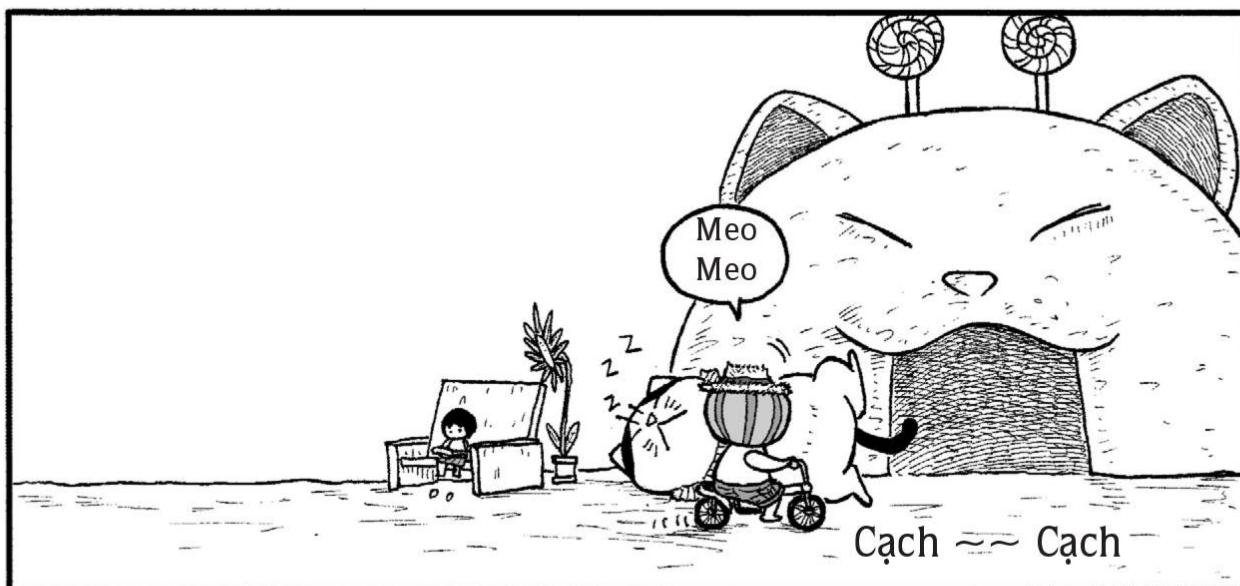
Chào
nha

Cách ~~ Cách

Meo
Meo

Cách ~~ Cách

Nếu có thể,
hãy ngủ một giấc
ngắn ban ngày,

như thế những giấc mơ của
bạn có thể thường thức ánh
nắng mặt trời.

PANDADA BOOK#1

Copyright© by Ong-Art Chaicharncheep
10/55 Moo 1, Changwattana 14Rd., Tungsonghong,
Laksi, Bangkok 10210 Thailand
Vietnamese Edition 20XX by 1980 Books Co., Ltd
Through Tuttle-Mori Agency Co., Ltd

THẦN MÈO PANDADA

Copyright © 2016, Công ty TNHH Văn hóa và Truyền thông 1980 Books

Không phần nào trong cuốn sách này được sao chép hoặc chuyển sang bất cứ dạng thức hoặc phương tiện nào, dù là điện tử, in ấn, ghi âm hay bất cứ hệ thống phục hồi và lưu trữ thông tin nào nếu không có sự cho phép bằng văn bản của Công ty TNHH Văn hóa và Truyền thông 1980 Books.

Chúng tôi luôn mong muốn nhận được những ý kiến đóng góp của quý vị độc giả để sách ngày càng hoàn thiện hơn!

Trang xi nhê

